

Irak'ta direnişçiler, SEKA'da işçiler haykırıyor; **KAN PAHASINA DİRENECEĞİZ!**

Dipten gelen dalganın sesidir bu. SEKA işçilerinin işleri ve aşları için sloganlara dökülen; Irak'ta, Filistin'de işgale karşı silah sesleriyle direniş türküsüne dönüşen sestir bu. Bugün ülkemizde ve dünyanın çeşitli yerlerinde işçi, emekçi, köylü halkın dipten gelen sesini sahiplenmek ve ileri taşımak ise bizlerin görevidir.

İzmit SEKA fabrikasında çalışan 734 işçi, bayramı fabrikalarında kalarak geçirdiler. Egemen sınıfların işçi ve emekçilere bir kez daha "bayram hediyesi" olarak sundukları işsizlik, yoksulluk ve sefalet oldu. Ne "ekonomik ömrünü tamam-

ladı" gerekçeyle özelleştirilecek olan SEKA, ne de özelleştirme kapsamında olan diğer KİT'lerin özel işletmelerden daha düşük verimliliğe sahip olduğu yalandır. Yani hiçbir ekonomik olarak devletin sırtında yük değildir. Asıl iş-

çi ve emekçilerin sırtında yük olan egemen sınıfların çıkarlarına işleyen ekonomik düzenin kendisidir.

Devletin saldırılarına karşı sadece SEKA işçileri değil, Mersin'e bağlı Akdeniz Belediyesi'nden çıkarılan 100 işçi, Edremit Fora Zeytincilik'te direnişte olan 30 işçi, Özeldelce AŞ'de çalışırken işten atılan ve Açlık Grevine başlayan 17 işçi, Bitlis Sigara Fabrikasının kapanması için çeşitli eylemler yapan işçiler haykırıyorlar "Ekmeğimiz, aşımız, ocağımız, namusumuz için direneceğiz, direneceğiz, direneceğiz."

Ülkemizde işçiler ve emekçiler hesap sormak için seçim gününü beklediklerini söylüyorlar. Irak'ta direnişçiler ise seçimleri engellemek için gün gün direniş yazıyorlar. Yerle bir edilen Felluce, emperyalist işgalcileri ve yerli işbirlikçilerini korkutmaya devam ediyor.

Bush, ikinci yemin töreninde yakıp yıkmalarıyla övündü. Hak ettiği yanıtı aldıkaça daha da saldırganlaştığının ifadesidir bu övünmeler. Irak halkı ise tüm bu saldırı ve tehditlere rağmen tek çıkar yol-

larının direniş olduğunu çoktan öğrendiler ve öğrendiklerini silahlarıyla tüm dünyaya gösteriyorlar. Emperyalistler ve uşakları bu savaşı kaybetti. Kaybettikleri bu savaştan çıkış yolunu seçimlerde görenler 31 Ocak günü Felluce'nin, Bağdat'ın, Samara'nın ve direnen tüm şehirlerin silah sesleri ve eylemleriyle uyandıracaklar.

Bush'un konuşmasında 42 kez kullandığı özgürlük kelimesi önümüzdeki süreçte saldırganlıklarının kılıfı olarak bu kelimenin kullanılacağını gösterdi. Yine karanlığa karşı yaktıklarını iddia ettiği ateş, gerçekte halklara ve onların direnişlerine karşı yakılmıştır. Tarihin birçok kez gösterdiği gibi zalimlerin yaktıkları ateş, her zaman önce kendilerini yakmıştır. Bu gerçeğe bir kez daha tanıklık edeceğimize kimsenin şüphesi olmasın.

İşçi-köylü'den

Onlardan öğrenmek, Onlarla Yürütmek ve Onlarla Koşmak; Yürütmek! Yürütmek! Yürütmek! Sayfa 30

SEKA işçilerinin son sözü;

“O an geldiğinde kan pahasına direnmek”

İzmit SEKA fabrikasının “ekonomik ömrünü tamamladı” gerekçesi ile özelleştirme adımlarının atılmaya başlamasından bugüne SEKA işçileri çeşitli eylemlerle seslerini duyurmaya çalışıyor. Bugüne kadar basın açıklamalarından, mitinge kadar çeşitli yöntemleri deneyen işçiler, **19 Ocak 2005** tarihinde kendilerini fabrikaya kapatarak direnişlerine devam etti.

Aileleri ve akrabaları ile birlikte Kurban Bayramı'nı fabrikada geçiren işçiler, gelecekle için mücadele etme kararlılıklarını her vesile ile ifade ediyorlar. Fabrikada çalışan 734 işçi, yıllardır çalıştıkları ve geçimlerini sağladıkları bu ekme kapısının emperyalist tekellere peşkeş çekilmesine karşı mücadelede “ölümden çekinmediklerini” ifade ederek kararlılıklarını tüm işçilere duyurma çabasında.

“Bir daha oy vermek yok!”

“Ekmeğimiz, aşımız, ocağımız, namusumuz için direneceğiz, direneceğiz, direneceğiz, direneceğiz” açıklamasını yapan işçiler, ekme kapılarını satan AKP hükümetine seçim dönemlerini hatırlatarak “**bir daha seçimlerde oy vermek yok**” diyorlar. Seçim döneminde İzmit'te yaptığı bir konuşmasında “**SEKA bizim namusumuz**” diyen Orman Bakanı **Osman Pepe**'ye “**Pepe namusun nerede?**” sloganı ile gönderme yapan işçiler, devletin iddialarını yalanlıyor. Bu aymazlığın son örneğini Şişli Belediye Başkanı **Mustafa Sarıgül** sergiliyor. Yürüttüğü çalışmalar içinde SEKA işçilerini de ziyaret eden Sarıgül, tıpkı Pepe'nin sözlerine benzer sözler sarfetti: “Buraya bayramınızı kutlamak, analarımızın ellerinden öpmek için gelmek isterdim. Ama mutsuz bir günde buradayım. Bir aile reisi işsiz ise, bir çocuk okulda öğretmeninin sorusuna ‘**babam işsiz**’ diye karşılık veriyorsa, bir babaannenin torunu işsiz ise, orada büyük bir felaket vardır. Şu bilinsin ki haram para aranıyorsa Ankara'da aranmalı. Haram parayı SEKA'da Kocaeli'de aramasınlar. SEKA işçisinin kursağından haram para geç-

mez” diyerek özde hükümeti eleştiren Sarıgül, ayrıca “**Ne aceleniz vardı da ölüyü diri-yi bıraktınız gözü SEKA'ya diktiniz**” diyerek SEKA işçisinin yanında imiş gibi bir izlenim yaratmaya çalışıyor. Oysa şu bir gerçek ki Sarıgül de tıpkı Pepe gibi kendi çıkarları gerektirdiği için bugün bu sözleri sarfetmektedir. Sarıgül'ün derdi SEKA işçisinin durumu değildir. Onun derdi yürüttüğü koltuk kavgasında bir adım öne geçmek için SEKA işçisinin durumundan faydalanmaktır.

SEKA devletin sırtında kambur değil

Devletin son sürat uygulamaya devam ettiği özelleştirme saldırısından bağımsız ele alınamayacak olan bu süreç, işçi sınıfı ve ezilen diğer katmanlara yönelik planlanan saldırılardan da bağımsız değildir. SSK Hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devrini Meclis'ten geçiren AKP hükümeti, şimdi diğer saldırı yasalarını da bir an önce geçirme planlarını yapıyor.

1936 yılında kurulan İzmit Kağıt Fabrikası'nın “**ekonomik ömrünü tamamladı**” biçimindeki açıklamalar gerçeği ifade etmemektedir. Bugün özelleştirme kapsamı içine alınan kuruluşlarla ilgili yapılan araştırmalarda, hiçbirinin özel işletmelerden daha düşük verimliliğe sahip olduğu, ne Türkiye'de, ne de uluslararası düzeyde kanıtlanamamıştır. Ancak devlet, özelleştirme planlarını hayata geçirebilmek için, yani kamuoyunu bu konuda ikna edebilmek için KİT'lerin özellikle ekonomik olarak devletin sırtında bir yük olduğunu ifade etmiştir/etmektedir.

Bu açıklamaların aksine, yapılan araştırmalara baktığımızda; SEKA gibi fabrikaların ekonomik ve teknolojik açıdan beslenme koşullarının yaratılması durumunda üretimlerinin artırılması gibi bir gelişim süreci içerisine girecekleri ortadadır. Türkiye'de yılda 1.6 milyon ton kağıt üretilmektedir, tüketim ise 2.8 milyon tonu bulmaktadır. Kağıt, karton ve oluklu mukavva tüketimindeki artışa rağmen devletin “ekonomik yük” yönlü söylemlerinin hiçbir biçimde gerçeği ifade etmediği or-

tadadır. Kağıt üretiminin artışına paralel SEKA'nın özelleştirilmesi emperyalist tekellerin ihtiyaçları doğrultusunda bu adımların atıldığını göstermektedir.

Direnış sürüyor, sürecek

Kendinden önceki hükümetler gibi AKP hükümeti de iş başına gelir gelmez işçi ve emekçi düşmanı yasaları bir bir çıkartıyor. Özellikle uzun bir süredir “AB'ye uyum” adı altında çıkartılan yasalar bir dizi hak gaspını da beraberinde getiriyor. AB süreci ile birlikte bir yandan özellikle işçi ve emekçilerin daha refah bir yaşam süreçleri demagojisi yapılırken, diğer yandan ise çıkartılan yasalar ve uygulamalar ile emekçiler daha kötü bir yaşama zorlanıyor. Sosyal Güvenlik Yasası, İş Güvenliği Yasası vb. işçi düşmanı yasalar bu saldırı dalgasının en önemli ayaklarından.

Tüm bunların yanında önemli bir diğer saldırı da özelleştirme saldırısıdır. Ancak devletin bu planlarının yanında önemli olan bir diğer nokta da bunlara karşı sessiz kalınmadığıdır. Mersin'e bağlı Akdeniz Belediyesi'nden çıkarılan 100 işçi; Edremit Fora Zeytincilik'te direnişte olan 30 işçi; Gaziantep Büyükşehir Belediyesi'nin yan kuruluşu Özbelde A.Ş.'de çalışırken işten atılan ve açlık grevine başlayan 17 işçi; Bitlis Sigara Fabrikası'nın kapanmaması için çeşitli eylemler yapan işçiler; Bursa Orhangazi'de bulunan Asil Çelik Fabrikası'ndaki grev kararı bu duruma verilebilecek örneklerdir.

İŞÇİLER HÜKÜMETE ÖFKELİ

Daha eskiye gidersek; örneğin **Çorum**'da kiremit işçilerinin **Temmuz 2004**'te başlayan ve uzun bir dönemi kapsayan mücadelesi, uzun yıllar sonra **Maraş**'ta yapılan bir grev olması ile de daha bir anlam kazanan **Arsan grevi** (yine Temmuz 2004'te) değerlendirilmesi gereken önemli pratiklerdir. Bu direnişlerin bugün yaşanan direnişlerle ortak noktalarından birisi de, işçilerin özellikle sendika yönetimlerine ve hükümet temsilcilerine olan belirgin öfkesidir. Örneğin “**Alınlarımızın tam karşılığını istiyoruz**” sloganı ile direni-

şe başlayan **Çorum kiremit işçilerinin** “çalıştığımız ücreti bilmeden himmet buyurdıkları ücreti alıp ‘bereket versin’ dememizi bekleyen sektör patronları karşısında artık susmayacağız. Köle düzeni karşısında, gücünün haklı karşısında baskın olduğu düzen karşısında, bizden oy isterken nerede ise gökteki yıldızları bizlere vaat eden ancak hükümet olduktan sonra bizleri unutanlar karşısında susmayacağız” sözleri bu tepkiyi ortaya koymaya yetmektedir. Yine uzun yıllar sonra **Maraş**'ta yapılan ilk grevi gerçekleştiren ve bunu “**Maraş'ta bir kıvılcım**” olarak nitelendiren **Arsan işçilerinin** “bu şehri yaksalar bizim kaybedecek bir yorganımız var. Arsan sahipleri kaybedeceklerini düşünsün” sözleri göze almışlığın örnekleridir.

Bu direnişler hem oldukları bölgeler itibarı ile hem de içerikleri açısından önemlidir. Ancak yine burada ortak noktalardan bir tanesi ve belirleyici olanı bu direnişlere önderlik eden sendikaların tutumudur. Söz konusu direnişlerin daha büyük kazanımlarla sonuçlanması sınıf sendikacılığı anlayışının önderliği ile doğrudan ilintilidir. Çünkü sınıf sendikacılığının olmadığı yerde, bürokrat sendika ağalarının ihaneti ve onların zaferi kaçınılmazdır.

Bugün SEKA direnişini ve Türkiye'nin birçok yerinde gelişen direnişleri bu cepheden bakarak değerlendirmek, büyütmek ve üzerimize düşen görevleri bu pencereden anlamak önemlidir. Bu direnişlerden öğrenmek, deneyim kazanmak ve bu deneyimleri aktarmak önemlidir. **27 Ocak 2005 tarihi** SEKA işçileri için olduğu kadar bizler için de önemli bir tarihtir. Sınıf dayanışması, eylemlere ve etkinliklere katılım, dayanışma ruhunun büyütülmesi gelecek için atılan önemli adımlar olacaktır. Eski direnişleri yad etmek, Türkiye'deki sendikaların tahlilini yaparak geleceği önceden görmek yeterli değildir. Yaşanan bu sürecin galibinin Türkiye işçi sınıfının olması bu çaba ve dayanışma ruhu ile mümkündür.

Sınıfsal Bakış

“EĞER BİR ŞEY SONSUZA DEK SÜREMEYECEKSE, SÜRMEZ”

Başlıktaki söz, “Bir şeyin kötüye gitme ihtimali varsa, kötüye gider.” şeklindeki **Murphy** kanunlarından biri değil. Bu cümle ABD Ekonomik Danışmanlar Konseyi’nin eski başkanlarından **Herb Stein**’e ait. Dünya Bankası’nın eski baş ekonomistlerinden **Joseph Stiglitz**’in The Guardian’da bu ayın ilk haftasında yayınlanan makalesinde yer verdiği bu açıklama, ABD ekonomisinin sürüklendiği duruma ilişkin bir belirleme niteliği taşıyor.

ABD’nin devasa mali ve ticari açıkları (bütçe açığı 413, cari açık 600 milyar dolar) önlenemez bir hızla artış gösteriyor. Artık iyice belirginleşen ve uluslararası çevrelerde ortak kabule dönüşen, doların “uluslararası rezerv para” işlevini yitirmekte olduğu saptaması, ABD ekonomisinin kan kaybında kritik bir dönemece işaret ediyor. Doların dünya rezervleri içindeki payı 1970’lerde yüzde 80 iken, 2003 verilerine göre bu pay yüzde 65’e gerilemiş bulunuyor. Bununla beraber, henüz başta Euro olmak üzere hiçbir para biriminin dünya ölçeğinde doların yerini alamayacak olması, nispeten küçük hedefleri cazip kılacağından, bölgesel plandaki hegemonya mücadelelerinin daha da kızışacağı anlaşılıyor.

Gerçekler buna işaret ederken, Hollywood teknikleri ile hazırlanmış dekorlar altında, 40 ila 60 milyon dolarlık maliyetle hazırlanmış, imparatorlara özgü taç giymeye benzer yemin töreninde kendinden geçen Bush; huşu içerisinde yaptığı konuşmasında, yıldızlardan talimatlar geldiğinden söz ediyordu (20.01.05). Bir hafta önce de, “Tanrı ile ilişkisi bulunmayan birisinin nasıl başkan olabileceğini anlamıyorum.”(12.01.05) derken yine bulutlarda dolaşmaya çıkmıştı. BBC’nin saptamasına göre yemin töreninde yaptığı konuşmada tam 42 kez “özgürlük” sözcüğüne yer veren Bush, böylelikle en çok iftihar edecekleri kavramın bu olduğunun döneme altını çizmiş oluyordu. Nitekim, bütün konuşmasının özeti, “Özgürlüğün ülkemizde varlığını sürdürebilmesi diğer ülkelerin özgür olabilmesine bağlıdır.” cümlesinde yatıyordu.

Özgürlükten ne anladıkları da, diğer ülkeleri nasıl özgürleştirdikleri de geçen asır boyunca neredeyse her gün kanıtlandığı gibi, gün be gün Afganistan ve Irak işgalleriyle bütün dünyanın beyninin içine nakşedilir biçimde kazanılmaktayken, bu sözler herkesin gözüne vahşet görüntüleri ve burnuna kan kokularından başka bir şey getirmedi. Zaten iki gün önce, Dışişleri Bakanlığı’na yeni devralan ve bu işlerin eskiden beri heveslisi C. Rice, “evrenin efendisi” adına kısa bir “dünyada durum” değerlendirmesi yapmış, Rusya’dan başlayarak herkese meydan okumuş, geleksel kara listeyi (hedef ülkeler, şer, tiranlık) açıklamış, tehditler sıralamıştı (18.01.05). “Amacımız özgürlüğü dünyaya yaymaktır.” derken o da o sihirli

“özgürlük” sözcüğüne atıfta bulunuyordu.

Bir süredir “namlı gazeteci” **Seymour Hersh** imzasıyla yayınlanan haberler, İran’a saldırı hazırlıklarının oldukça ciddi boyutlara geldiğini dünya kamuoyuna duyurmaya başlamıştı. Hersh yazısında, “ile-ride düzenlenecek saldırılarda bombalanacak nükleer tesislerin yerini saptamak üzere, Amerikan özel timlerinin 2004 ortalarından itibaren İran’ın iç bölgelerine keşif operasyonları düzenlediği” bilgilerine yer verdi. Hersh’in verdiği bir başka bilgi ise, “ABD başkanının Ortadoğu ve Güney Asya’daki 10 kadar ülkede terör hedeflerine yönelik özel birliklerin ve illegal komandoların yürüteceği örtülü operasyonlarla ilgili çok sayıda emri imzaladığı” yolundaydı (New Yorker, 17.01.05).

“Önemli” kaynaklara ulaşan ya da “önemli” kaynakların kendisine ulaştığı bir gazeteci olarak bilinen, yazdığı/sızdırdığı bilgilerin yabana atılmaması ile tanınan Hersh’in bu son haberlerinin klasik ABD psikolojik savaş taktiği olduğunu varsaysak bile üzerinde kısaca değerlendirmeye yapacak olursak; öncelikle ABD emperyalizminin bu aşamada İran’a Irak çapında/kapsamında bir saldırı-işgal girişiminde bulunmasının söz konusunu olmayacağını söyleyebiliriz. Olayın güç ve maliyet ilişkisi başlı başına buna engel durumdadır. Vietnam saldırı ve işgalinin ABD emperyalizmine maliyeti 140 milyar dolar; büyük bölümünün faturası Almanya, Japonya ve diğer Arap devletlerine karşılatılan 1. Irak saldırı-işgalinin faturası 60-70 milyar dolar iken şimdiden Afganistan ile Irak saldırı-işgallerinin 2004 sonu itibarıyla bedeli 130 milyar doları bulmuştur. Asker gücünü seferber etme bakımından ABD Irak’ta dahi büyük sıkıntılar yaşamaktadır.

Diğer yandan İran’da hem askeri güç durumu hem de coğrafi alan ve koşullar bakımından Irak’a kıyasla ABD’nin işi çok daha zordur. Sonrası ise Irak’ta dahi fiyasko olmuştur. İran’da da hiç kuşkusuz aynı olacaktır. Bütün bunlara rağmen ABD emperyalizminin Irak ve Afganistan üzerinden İran’a yürümek gibi bir çılgınlığı mümkün olabilirse de sonu daha beter hüsrana olacaktır. İran’daki seçimlere 5 ay gibi kısa bir sürenin kaldığı da düşünülürse bu ülke içinde öteden beri muhalefet odaklarına oynayan ABD’nin manipülasyon hesapları daha iyi anlaşılacaktır. Kaldı ki işgali hedeflemeyen türden nokta hedeflere yönelik saldırıların İsrail gibi kirallik katillere yaptırılabilmesi özel raporlarda, gizli belgelerde ya da gazete yorumlarında değil devir teslim/yemin törenlerinde en yetkili ağızlardan ifade edilmektedir (“İsrail İran’a ilk önce müdahale etmeye karar verebilir ve bundan sonraki diplomatik karışıklıkları temizleme konusunu geri kalanlara bırakır.” D. Cheney, 20.01.05).

Bu debdebeli, şaşaalı törenlerin, ilahi sözlerle yüklü konuşmaların hiç birisi Bush ya da diğerlerinin bireysel tercihi/tasarıfu olarak okunmamalıdır. Yapılan konuşmalarda verilen mesajların (hangi sözcüğün kaç kere kullanılacağına kadar) tümü birbirini tamamlayan özellikler taşımaktadır. Aynı şekilde, yeni döneme ilişkin politikalar saptanırken ona uygun kimlikler de işbaşı getirilmiş ve bizzat bu kişilerin görevlendirilmesi ile de ayrıca mesaj/gözdağı verilmek istenmiştir. Nasıl bir zihniyete sahip olduğunu en son “Tsunami faciası ABD için harika bir fırsattır.” (18.01.05) sözleriyle ortaya koyan C.Rice Dışişleri koltuğuna otururken; Adalet Bakanlığı’na “işkence ve yasadışı tutuklama teorisini” olarak nam salan **A. Gonzales**; İç Güvenlik Bakanlığı’na ise ABD’nin 11 Eylül sonrası devreye sokulan ünlü “Yurtseverlik Yasası”nın mimarlarından, BM İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi’ni dahi, “ABD’nin ulusal güvenliğine zararlı bir metin” olarak tanımlamasıyla dikkatleri çeken **M. Chertoff** atanmıştır.

Gerek dünya geneline yönelik, gerek “kara liste”deki “tiranhk” ülkeleri hedefleyen tehditler, gerekse de daha somut olarak İran etrafında dillendirilen saldırı, operasyon senaryoları, yemin törenini de içine alan süreç boyunca yapılan bir dizi konuşma, demeç, yazı, yorum haber bombardımanı ile beraber değerlendirilmelidir. Bütün bunların nihayetinde gelip dayandığı düğüm noktası bugün için Irak’taki durumdur.

ABD emperyalizminin kalbi tekler biçimde şu anda **Bağdat**’ta, **Musul**’da, **Ramadi**’de, **Felluce**’de atmaktadır. 1400’e yakın askeri ölen, 10 bini aşkın yaralı veren, 6 bin dolayında askeri firar eden, binlercesi psikolojik olarak dengesini kaybeden ABD’nin bütün gizli-resmi raporlarında, ya savaşın kaybedildiği ya da kaybedileceği yazmaktadır. Colin Powell’in gide-rayak bu gerçeği itiraf ettiği artık herkesin bildiği bir “sır” haline gelmiştir (“Sonuç korkunç, bu savaşı kaybettik, kaybediyoruz.”). Maddi harcamaların önemli bir bölümünün Irak’taki askeri araçların tamiyatı için harcandığı koşullarda, **Zbigniew Brzezinski** gerçek manada kontrolün sağlanması için bütçenin iki katına çıkarılması, asker sayısının 500 bine yükseltilmesi gerektiğinden bahsetmektedir (06.01.05). Şu anda ABD’nin 140 bin askeri olduğu ve bu sayının yenilenmesinde bile zorlandığı düşünülürse durum daha iyi anlaşılacaktır. Geçen hafta gazetelere ABD ve İngiltere’nin Irak’tan nasıl sıvışacağına dair hesap yaptıklarına dair resmi yazışmaları içeren belgelerin sızması başka bir taktik olarak nitelense bile bu durumun nesnel bir gerçekliği ifade ettiği son derece açıktır.

İşgalcileri giderek daha beter hale sokan bu tablonun yaratıcısı olan direniş güçlerine ilişkin AFP (Fransız Basın Ajansı)’nin sorusunu Irak istihbarat servisinin başındaki general Muhammed Abdullah Şahwani şu şekilde yanıtlıyor: “Şu anda direnişçilerin safında 200 bin kişi olduğunu tahmin ediyorum. Bunların 40 bini militan savaşçı. Geri kalanı ise zaman zaman silahlı saldırılara katılanlar ve direnişçilere istihbarattan lojistiğe kadar her türlü

desteği sağlayanlardan oluşuyor. Direnişçiler Bağdat sokaklarında 20-30’ar kişilik gruplar halinde rahat rahat gezebiliyorlar.” (04.01.05) Eylemlerin seçimlerin yaklaşmasından da kaynaklı büyük bir artış göstermesi ve bundan iyi biçimde korunan Bağdat valisinin de nasibini alması, gelişen aşamayı ortaya koymaktadır. Deprem vurgunundan beter edilen Felluce’nin şaşırtıcı/mucizevi bir biçimde küllerinden doğduğu, ölümden kaçan, kurtulan çevre kasabalara dağılan/dağıtılan halkının büyük bölümünün yıkıntılara geri döndüğü haberleri geliyor.

Bu ay sonunda yapılacak seçimlerde kukla hükümetin taban oluşturma, diğer bir deyişle meşruiyet elde etme olasılığının hiç bulunmaması bir yana, seçimlerin yaygın eylemlerle sabote edileceği, Sünnilerin büyük bir kısmı tarafından boykota uğratılacağı şimdiden anlaşılabilir durumdadır. Oy kullananlar içerisinde ise nüfusun yüzde 60’ını oluşturan Şiiilerin önemli bir etkinlik kurması bekleniyor. Bu durumda, Şiiilerle organik bağı olduğu iddia edilen İran’ın Irak içerisinde güç kazanma olasılığı aynı zamanda İran’a yönelik senaryoların neden güncelleştigiğine dair sorulara da belli oranda yanıt oluşturuyor. Kaldı ki Şiiilerin tümü için işgalciler ile işbirliği politikasının resmileşmesi söz konusu değildir. Seçim sonuçları ve sonrasındaki pazarlıklar bu anlamda safları netleştirici rol oynayacak. Ancak her durumda işgalcileri ve uşaklarını daha kötü ve zor günlerin beklediği kesin gözükmektedir.

Düşman en çaresiz, en zor durumda olduğu koşullarda tam tersi görüntü vermeye çalışıyor. Irak’ta her şey yolundaymış, bütün sorunlar çözülmüş, sıra İran’a, Suriye’ye ve diğer ülkelere gelmiş havası yaymaya çalışıyor. Hollywood dekorları altında sanal zafer gösterileri düzenliyor, tanrı ile telepati kuruyor, yıldızlarda dolaşılıyor, arada bir uğradığı yeryüzüne ise **Prometheus**’un (Mitoloji’ye göre Zeus’tan ateşi çalarak insanlara getiren ateş tanrısı) ateşini indiriyor(!): “Biz bir ateş yaktık, insanlığın ruhunda bir ateş. Bu ateş, hissedeneri ısıtıyor, onu durdurmaya çalışanları yakıyor. Ve bir gün bu ateş, dünyanın en karanlık bölgesine kadar uzanacak.” (Bush, Yemin Törenindeki Konuşması, 20.01.05)

Bush, büyük bir küstahlık ve pervasızlık içinde yakıp yıkmalarıyla övünüyor. Bir gün önce askerlerine “Gelecek aylarda ve yıllarda sizlerden çok daha fazlası istenecek. Hala bizi öldürmek isteyen terörist düşmanlarımız var. Bu düşmanların durdurulması gerek ve onları durduracak olan sizlersiniz.” demişti. O, hak ettiği yanıtı aldıkça daha da saldırganlaşıyor. Ancak, savaşı büyütmekten başka bir çıkar yolları olmadığı da tasvir ettiğimiz tablodan net bir biçimde görülüyor. Bu bataкта debelenmek ve başlıktaki söze doğru sürüklenmek kaçınılmaz olacaktır: “Eğer bir şey sonsuza dek süremeyecekse, sürmez.”

Ne var ki, buna karar verecek olan ne kendileri, ne de kendiliğinden bir akış olacaktır. Proletaryanın tarih sahnesine çıkışı ve bilimine kavuşmasıyla beraber süreç artık dünya halkları için bir başka şekilde işlemektedir. Bizi de bu kadar kendimizden emin konuşturan budur zaten!

Kurban Bayramı'nda SEKA işçisi kurban edildi!

27 Ocak'ta kapatılmasına karar verilen **İzmit SEKA fabrikası** işçileri **14 Aralık 2004** tarihinden itibaren çeşitli eylemlilikler yapmaya başlamıştı. Fabrikanın kapatılmaması için bildiri dağıtan, Büyükşehir Belediyesi önünde protesto eylemleri ve **8 Ocak'ta** büyük bir miting düzenleyen SEKA işçileri, Kurban Bayramı'nı da fabrikada geçirdi. 19 Ocak arife günü fabrikaya giren 734 işçi "**bizim SEKA'dan ancak ölümüz çıkar**" diyor. Fabrikaya kapanan işçilere başta aileleri olmak üzere birçok kesimden destek ziyaretleri var. İşçiler fabrikadan ayrılmamaya kararlı olduklarını söylüyorlar.

KİT'leri parça parça özelleştiren AKP hükümetinin hedefleri arasında İzmit SEKA Fabrikası da vardı. SEKA'nın kapatılması 1998 yılında karar altına alınmış ancak o dönem yapılan direnişlerle bu saldırı ertelenmişti.

SALDIRIYA KARŞI SENDİKANIN TUTUMU

Selüloz-İş Sendikası 1998 yılında saldırıya karşı direnişlerde öne çıkmış ancak saldırının püskürtülmesi sonrasında yapılacak ikinci saldırıya karşı işçileri bilinçlendirmede eksik kalmıştı. Ülkenin değişik yerlerindeki SEKA fabrikalarının parça parça peşkeş çekilmesine ciddi bir karşı koyuş sergileyememiş, lokal eylemliliklerle sürece müdahale etmeye çalışmıştı. Aylar öncesinden SEKA İzmit Fabrikası'na ilişkin planları bildiği halde, kapatma kararı kendilerine tebliğ edilene kadar işçileri bilinçlendirmede gibi, kendisi de hazırlanmamıştır. Karar kendisine bildirildikten sonra işçilerin sıkıştırmalarıyla çeşitli eylemlilikler yapmış, yine işçilerin çabaları sonucu ülke kamuoyuna yapılan eylemlilikler taşınmıştır. Ancak özellikle 8 Ocak Cumartesi günü yapılan

mitingte milletvekilleri adayları çağrılarak miting siyasi şova çevrilmiştir. Mitinge Zonguldak, Sakarya, İstanbul gibi çeşitli illerden destek gelmesine rağmen eylemlilikler büyütülemedi, ileri taşınamamıştır. Yapılan eylemlilikler ileri bir adımdır ancak sorunu çözmeye yönelik yeterli adımlar değildir. İşçilerden birinin dediği gibi, sendika işçilerin komutanıdır. Yani işçilere sendika bilinç taşıyacaktır. Ancak bu noktada işçi sınıfının okulu olması gereken sendikalar işçileri saldırılara karşı bilinçlendirme, mücadeleye hazırlama noktasında eksiktir. Örnek alınan en ileri haliyle işçileri emekliliklerine kadar değişik kamu işyerlerine serpiştirme yaklaşımı hakim olmuştur. Ancak bu uygulama bile tümünü kapsamamış, kendilerince uygun buldukları siyasal tercihlere denk düşen biçimiyle seçilerek yapılmıştır. Yapılan eylemlilikler ise sonuç almaktan uzak işçilerin ve kamuoyunun tepkilerini törpülemeye yönelik biçimiyle kalmıştır.

"FABRİKA IMF KARARLARIYLA KAPATILIYOR"

- *Kaç yıldır burada çalışıyorsunuz?*

Erdal Fidan: 1976 yılında SEKA'nın okuluna başladım. Okul biter bitmez işe başladım. 1976 yılından beridir kesintisiz bir şekilde burada elektrik bölümünde çalışıyorum.

- *SEKA neden kapatılıyor?*

E. Fidan: IMF'nin kararlarıyla kapatılıyor, başka hiç kimsenin kararıyla değil. Bunu Büyükşehir Belediye Başkanı İbrahim Karasmanoğlu söyledi. Bir belediye başkanının bunu itiraf etmesi çok acı bir durum ve skandal. Demek ki IMF buraya kadar girmiş.

- *Söylediğinizden ülkeyi IMF'nin yönettiği çıkarılabilir mi?*

E. Fidan: Herkes bunu biliyor. Ortaokul-

da siyasal dersler olsa, oradaki öğrenciler bile bunu rahatlıkla söyler.

- *Direninizin ne zamana kadar devam edecek?*

E. Fidan: Sendika başkanı benim komutanım. O ne derse ben emir olarak kabul ederim. Ben askerim ne emir verirse onu yerine getiririm. Bu kadar basit. Ama 70'li yıllarda yapılan eylemliliklere bakarsak bu gün burada piknik yaptığımızı söyleyebiliriz.

"KİMSENİN EKMEĞİMİZLE OYNAMAYA HAKKI YOK"

- *Duygu ve düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?*

Namiye Samuk (İşçi eşi): Eşimin ve arkadaşlarının sonuna kadar destekçisiyiz. Gerekirse bayramdan sonra çoluğumuzla, çocuğumuzla, akrabalarımızla hep beraber buradayız. Kimsenin ekmeğimize oynamaya hakkı yok. Verdikleri sözü tutsunlar. Sırf bizi değil, diğer insanları da ekmeğimizi bırakmasınlar. Sözlerini tutmazlarsa bu direniş gittikçe büyüyecek.

- *Siz kaç yıldır burada çalışıyorsunuz?*

Tuncaç Akyüz: 1996 yılında çırak okulu-

na girdim. Okul bittikten sonra burada çalışmaya başladım.

- *SEKA'nın kapatılma nedeni nedir?*

T. Akyüz: Kapatılma nedeni, yıllardır bir yerlerin peşkeş çekilmesi gibi buranın da peşkeş çekilmesidir. Zarar ettiği, ekonomik ömrünü tamamladığı söyleniyor. Bu gerçek değil. Geçenlerde TV'de beyanat veren Özelleştirme İdaresi Başkan Yardımcısı Veli İsmail Destan bizim maliyetimizin 3,5 milyar olduğunu her birimizin 50 milyar tazminat alacağını, 15 milyar ihbar tazminatı alacağımızı söyledi. Bu tamamen asılsız. Gelsinler biz kendilerine ispatlayalım. Hiç kimsenin günahını almasınlar. Bu fabrikanın üretmesi gerekiyor. Biz üretmek istiyoruz.

- *Eylemleriniz ne zaman başladı?*

T. Akyüz: Yaklaşık iki aydır çeşitli eylemlilikler yapıyoruz. Kapatılma kararı geri alınmaya kadar fabrikada kalacağız. Sendika sorunu diyalogla çözmeye çalıştı. Ancak karşılığını alamadık. Fabrikaya girmemizi de sendikayla kararlaştırdık. Sendika da biz de kararlıyız. Direniş sonuna kadar devam edecek.

(Kartal)

Emekçinin Gündemi

SEKA İŞÇİLERİ; "DİRENE DİRENE KAZANACAĞIZ!"

2004 yılı emperyalist haydutların tüm dünya halklarına azgınca saldırdığı, özellikle Irak ve Filistin'de kan, gözyaşı, işkence ve zulmün yaşandığı bir yıl oldu. İçinde buldukları krizin daha fazla derinleşmesini engellemek amacı ile stratejik öneme sahip olan enerji kaynaklarını (petrol, doğalgaz, zengin madenler vb.) ele geçirmek isteyen hükümet, tehditlerini artırmaktadır. Emperyalizme uşaklıkta bir nebze olsun tereddüt göstermeyen uşak AKP hükümeti, bir taraftan efendilerinin politikalarını yaşama geçirmek için canla başla çalışmakta, diğer yandan da bunların emekçilere refah ve mutluluk getireceği yalanlarını savurmaktadır. Daha dün (17 Aralık 2004) Brüksel'den çıkan karar için "AB'nin kapısını araladık" diyerek her yerde zafer naraları atarak şaşaalı kutlamalar yapan ve bu yalanları ile emperyalizmin gerçek yüzünü gizleme çabasında olan AKP hükümeti, IMF ve DB aracılığı ile emekçilere dayatılan saldırıları daha da artıracığının işaretlerini vermektedir.

Bunun ilk işaretini zaten asgari (sefalet) ücret belirlenirken yaşamıştık. Tüm

halkımızla dalga geçercesine asgari ücretlileri bir iki günlük hayale sürükleyen kara sürprizi bizzat R. Tayyip Erdoğan vermişti.

Türk-İş'in yaptığı araştırmaya göre Aralık 2004'te açlık sınırı 350 milyon 153 bin 550 lira. Aslında ülkemizde asgari ücretin belirlenme şekli ve sonucu aslında tam bir tiyatrodur. Asgari Ücret Tespit Komisyonu'ndaki üyeler de buradaki oyuncular. Yani daha önceden yazılmış, defalarca çalışması yapılmış bir mizansen oynanmaktadır. IMF, DB ve DTÖ'den aldıkları talimatları harfiyen uygulamak zorunda olan, uygularken uşaklığın bile sınırını zorlayan uşak patron ağa devletinden ve sözde işçilerin temsilcileri olarak komisyona katılan egemen sarı sendikal anlayışların da bulunduğu bu komisyondan, işçilerin lehine bir sonuç beklemenin hayal olacağını bilmek ve kavramak durumdayız. Tarımı tasfiye ederek köylüyü, özelleştirme ve taşeronlaştırma, SSK'ların tasfiyesi ile işçileri, Norm Kadro ve Personel Rejimi ile kamu emekçilerini, YÖK ve YEK gibi yasa tasarıları ile gençliği, ki-

sacası hayatın her alanında ekonomik demokratik tüm haklarımıza saldırarak salтанatlarının devamını sağlamaya çalışmaktadır.

Tüm bunları yaparken de arsız yalanlarla yaptıkları icraatları bizlerin kurtuluş reçetesi imiş gibi sunmaya çalışmaktadırlar. Amaçları emperyalist efendilerine daha fazla kar ettirmek, kaçınılmaz sonuçlarını geciktirmek.

Ülkemizde gün geçmiyor ki emekçilere yönelik bir saldırı ortaya çıkmayın. İşçi ve kamu emekçilerine yönelik saldırılar dışında köylüler infaz edilmekte, hapishanelerdeki devrimci ve komünist tutsaklar yeni yasalarla tecritle karşı karşıya bırakılmakta.

2004 yılında "ekonomi büyüdü" saf-sataları ile işçi ve kamu emekçileri başta olmak üzere tüm halkımıza pembe tablolar çizerek emekçileri uyutmaya çalışan emperyalist efendilerinin sofralarına sunacak yeni lokmalar arayan uşak AKP hükümetinin politikaları yeni yılda da devam etmektedir.

AKP hükümeti 3 Ekim 1998 tarihli karara dayanarak 27 Ocak 2005 tarihinde kapatılacağını açıklayarak bayram müjdesi verdi. SEKA işçileri Arife günü fabrikalarına kapattılar. Tarım Bakanı Osman Pepe'ye "Pepe senin namusun nerede?" diye haykıran SEKA işçileri "Direne direne kazanacağız", "SEKA bizimdir, kapatılmaz" gibi sloganlar atarak

kin ve öfkelerini haykırdı.

734 işçinin çalıştığı SEKA öteden beri kapatılması, özelleştirilmesi gündemde olan bir fabrika. Daha önce gelişen muhalefet ile bu karardan geri adım atılmıştı. Bugüne kadar çeşitli politikalarla parça parça satılan SEKA'nın diğer şubeleri için kılıcı bile kıpırdatmayan, göstermelik birkaç eylem yaparak olayı geçirtmeye çalışan Selüloz-İş Sendikası tabandan gelen baskı nedeni ile işçilerin yanında durmaya başlamıştır.

Mevcut egemen sarı sendikal anlayışların ve uzantılarının sorunlarımızı çözemeyeceği, daha önce de yaşadığımız gördüğümüz bir şey. Haklarımızın parça parça alınarak nerede ise kırıntılara bile göz dikenlere karşı mevcut sendika konfederasyonların kollarını bile kıpırdatmadıklarını hatta alttan alta büyüyen öfke ve tepkileri nasıl törpülediklerini yaşadık biliyoruz.

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik anlayışının işçi ve kamu emekçileri içerisinde vücut bulmasını sağlamalıyız. Mevcut reformist, bürokratik, sarı sendikal anlayışları alaşağı ederek sendikal birliğimizin yönetimlere gelmesini sağlamalıyız. Bu durum tüm sendikal birlik çalışanlarının önünde duran ertelenemez bir görevdir. Mevcut örgütlü gücümüzü hayatın her alanında müdahalede kullanalım.

Birlik mücadele zafer!

Tarım gönüllüleri zengin köylüye yaradı!

“1000 köye 1000 tarım gönüllüsü” projesinin 1. yılının değerlendirildiği toplantıda R. Tayyip Erdoğan köylülere 2005 yılı müjdesi(!) verdi.

Mazot ve gübreye desteklemelerin devam edeceği, köylünün bugüne kadar 660 trilyon kredi borcunun faizinin silinerek, ek bir faiz uygulaması yapılmadan 36 aya bölüneceği, 2005 yılı DGD ödemelerinin Şubat'ta ödenmeye başlanacağı, sertifikalı tohum, fidan üretimi ve kullanımı için çalışmaların yapılacağı, hayvancılığın destekleneceği vaatlerinde bulundu.

IMF'YE UYGUN MÜJDELER!

R. Tayyip Erdoğan'ın köylüye verdiği müjdelere, öncesinde uygulanan destekleme politikalarının yerine 2000 yılında IMF taahhütlerine uygun verilmeye başlanan desteklerdir. Verilen desteğin köylüye yetmediği, tarımsal üretimin her geçen yılda biraz daha azaldığı ortada. Son 20 yılda IMF politikalarının uygulayıcısı Türk hakim sınıfları özellikle tarımsal KİT'lerin özelleştirilmesini hızla gerçekleştirmiş, son olarak gübre fabrikalarının (Gemlik'te ve Kütahya'da bu-

lanun fabrikalar) özelleştirilmesiyle gübre sektörü tamamen özel sektöre bırakılmış, yüksek fiyatla satılan gübreyi köylü alamaz olmuştur. AKP hükümeti ve burjuva kalemşörlülerinin “enflasyon tek haneli rakamlara düştü” yalanları karşısında köylünün, tarım üretimi için gerekli tarım girdileri ve temel tüketim maddeleri özel sektörde pahalılaşmıştır. Bunun karşısında köylü yetiştirdiği ürünleri aracıya, tüccara maliyetinin altında satmak zorunda kalmıştır.

MAZOT VE İLAÇ GİDERİ KÖYLÜNÜN BELİNİ BÜKÜYOR

Köylünün traktörüne aldığı mazot 2004 yılında yüzde 33 zamlanmıştır. AKP hükümetinin mazot ve gübre desteğini köylüye vermesi, zamlanan bu girdi maliyetine pansuman olmaktan öteye geçemiyor. Tarlasını sürmesi için devletten aldığı mazot ve gübre desteği yetmeyen, özel sektörden her ekim döneminde zamlanmış olarak satın alan köylü, tarım ilacını da yüksek fiyattan almaktadır. Köylümüz, tarlasında, bağında bahçesinde yetiştirdiği ürünlerle mazot, gübre, ilaç, işçilik vb. giderleri aldığı destekle karşı-

lamakta zorlanıyor. Bir de “arazi parası” olarak adlandırılan DGD ödemeleri her yıl taksit taksit ödenerek, tarım üretimine destek olmaktan çıkmış adeta yoksulluk parası olmuştur. DGD köylünün arazilerinin kayıt altına alındığı çiftçi kayıt sistemi (ÇKS)ne göre ödendiği için büyük toprak sahibi toprak ağaları ve zengin köylüler DGD ödemelerinden yüksek miktarlarda para alarak yararlanmaktadır. Orta ve yoksul köylülerle, toprağı olmayan, hayvancılık yapan köylüler ve tapu sorunu olan köylülerimiz DGD ödemelerinden yararlanamıyor. Aynı zamanda yukarıda bahsettiğimiz gübre, mazot desteği ÇKS'ye göre uygulandığı için yoksul ve topraksız köylülerin birçoğu ya faydalanamıyor ya da toprak ağaları ve zengin köylülerin aldığı yüksek paralar kadar alamıyor. AKP hükümetinin müjdelediği destekten faydalanan toprak ağaları ve zengin köylülerin zenginliği artarken Karadeniz'de, Türkiye Kürdistanı'nda, Orta ve Güney Doğu Anadolu'da ailesini geçindirecek kadar az toprağı olan veya topraksız, mera hayvancılığıyla geçimini sağlayan köylüler her geçen gün daha da yoksullaşıyor.

Her geçen gün yoksulluğun arttığı bölgelerde köylülerin örgütlü olarak veya kendiliğinden direnişleri, mücadeleleri son günlerde artmaya başladı. Sendikalar kuruluyor, ziraat odaları, dernekler vb. yerlerde örgütlü bilinç gelişmeye başlıyor. Son günlerde örgütlenen Aydın mitingine 30 bini aşkın köylünün katılımı, Maraş'ta toprakları devlet tarafından elinden alınan köylülerin direnişi, Sinanlı köylülerinin toprak ağasına karşı başkaldırması, Karadeniz'de fındık üreticisi köylülerin don felaketinin ardından verilen düşük tazminatlara karşı köylülerin artan tepkisi vb. sıralayacağımız köylülerin kitle hareketleri, tepkileri tarımda yıkım politikalarına karşı da gelişmektedir.

Toplantıda köylü, Ziraat Mühendisi ve Veteriner hekimlere pembe tablo çizen R. Tayyip Erdoğan, ABD ve AB emperyalizminin ülkemizde dayattığı talan politikalarının yarattığı sonuçları gizliyor. Talan politikalarının pembe yüzü 1000 köye 1000 tarım gönüllüsü projesidir. 3 yıllık sözleşmeyle istihdam edilen mühendis ve veterinerler köylüye modern tarım teknikleri, uygulamaları konusunda çalışmalar yapıyor.

Köy Hizmetleri'nin tasfiyesinin ardından DSİ, Karayolları vb. köylere ve halka hizmet götüren kamusal alanı tasfiye ederek hizmetleri özel sektöre ve taşeronlarına açmayı hedefliyor. Emperyalizmin serbest piyasa koşullarında hizmetlerin parayla götürüldüğü alanlar yaratılmaya çalışılıyor. Köylere yol yapımı, sulama, kanalet, gölet ve karla mücadele vb. hizmetleri özel sektöre devretmeyi amaçlayan uşak hükümet, 1000 tarım gönüllüsü projesini de, bu uygulanan politikadan bağımsız yapmıyor. Kamuda hizmeti tasfiyeye götürürken, buralarda çalışan mühendisler ve işçileri de tasfiye ederek, dağıtarak işsizlik oranının her yıl arttığı ülkemizde işsizler ordusuna yeni bireyler eklemeye devam ediyor. 1000 Ziraat mühendisi ve veteriner hekime iş olanağı yaratılan projede, tarım gönüllüsü adı altında çalışan mühendisler ve veterinerlere bir yıldır aldığı ücreti yine köylü kendi cebinden veriyor. Köylüye uygulattığı tarım teknikleri, sunduğu ziraat hizmetleri karşılığında özel sektöre veya taşerona hizmeti karşılığında ücret şeklinde ödediği paraları çalışan mühendisler ödüyor. Birinci yılını dolduran bu projede yukarıda bahsettiğimiz özelleştirmelerin yapılacağı, tasfiye edilecek kurumlarda götürülen hizmetler nasıl para karşılığında taşeron hizmeti sunuyorsa, bin tarım gönüllüsü mühendislerin verdiği hizmet de farklı değildir. Parası olan köylü, zengin toprak ağası bu hizmetlerden faydalanma olanağını yaratırken, yoksul bölgede yaşayanlar faydalanamıyorlar.

Diyarbakır Hani köylülerinden

suç duyurusu

Malatya Kürecik Başyurt yaylasını, ruhsatsız ve izinsiz emperyalist tekellere peşkeş çeken Alacakaya Mermer Şirketi'ne yöre halkının tepkisi hala sürüyor. Şimdi de Diyarbakır Hani İlçesi Çardaklı (Çena) köyünün meralarının Toprak Holding'e tahsis eden

ren köylüler Hani Kaymakamlığı'na şikayette bulundu. Toprak Holding'in yetkilileri Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Madde İşleri Müdürlüğü'nden alınan ruhsatla mermer çıkardığını savundu. Kaymakamlığa dilekçe veren 22 köylünün yanısıra şirket yetkilileri, Kay-

faşist TC halk düşmanı yüzünü bir kez daha göstermiş oluyor.

Meranın mermer ocaklarında mermer çıkarmasına tepki gösteren köylüler Hani Kaymakamlığı'na şikayette bulundu. Toprak Holding'in yetkilileri Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Madde İşleri Müdürlüğü'nden alınan ruhsatla mermer çıkardığını savundu. Kaymakamlığa dilekçe veren 22 köylünün yanısıra şirket yetkilileri, Kay-

makamlık görevlileriyle birlikte mermer ocağına keşif için gittiğinde yaklaşık 100 köylü de mermer ocağına geldi. Jandarmanın keşif yerinde hazır olması da dikkat çekti. Toprak Holding yetkililerinin ruhsatlı çalıştığını keşif sırasında savunurken, yöre köylüleri ise meralarında kurulan mermer ocaklarının yüzlerce alanı tahrip ettiğini belirtti. Kendilerinden izin alınmadan topraklarında mermer çıkartılıyor olmasının hukuki olmadığını savunan köylüler bu duruma tepki gösterdiler. (Malatya)

Okul yapımını engelleyen ağaya köylüden tepki

Urfa'nın Akçakale ilçesine bağlı Güneren köyünde 2004 yılı Haziran ayında yapımı başlanan İlköğretim okulunun yapımının köy ağası olan Akçakale Belediye Başkanı Ahmet Akkaya'nın engellediği ve başka bir köye yaptırdığı gerekçesiyle köylüler eylem yaptı. Temeli atılan 8 derslikli ilköğretim okulunun köy ağası tarafından Yukarı Kelebekli köyüne yaptırdığını belirten köylüler ağızlarını bantlarla kapatıp “çocuklarımız cahil kalmasın” sloganı ile eylem yaptı. Köylüler ağaya karşı tepkilerini “Artık ağanın dediklerini yapmak istemiyoruz”, “Ağa yüzün-

den biz cahil kaldık, çocuklarımız kalmamız” diyerek dile getirdiler. Köylülerin tepkileri sonucu bir açıklama yapan köy ağası ve Belediye Başkanı Ahmet Akkaya ise “Vatandaşımızın mağdur olmaması için köye yetecek bir okul yapacağız. Eylül ayına yetiştirmeye çalışıyoruz” dedi. (Mer-

Ver parayı, istediğin arazide fabrika kur!

“Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu”nu düzenleyen AKP hükümeti efendilerine kurulu düzen hazırlamaya devam ediyor. Tarım Bakanlığı’nın hazırladığı yasa tasarısı, tarım arazilerinde kurulu bulunan 5 bin fabrika ve işletmeye af getiriyor. Bu aftan yararlanacak işletmelerin başında Bursa Orhangazi ilçesinde 1. sınıf tarım arazisi üzerine yapılan Cargill geliyor. Cargill, Maliye Bakanı Kemal Unakıtan’ın oğluyla olan ortaklığıyla da günde-

me gelmişti. Bilindiği üzere Cargill tatlandırıcı (Nişasta Bazlı Şeker) üretimi yapan emperyalist gıda tekellerindedir. Ülkemizde köylülerin şeker pancarı üretimi alanlarını daraltan, tatlandırıcıların üretimi ve ithalatının olanağını artıran Şeker Yasasıyla, faaliyetine olanak sağlayan Cargill gibi yabancı gıda tekellerine şeker pancarı üreten köylümüz peşkeş çekiliyor.

Şeker yasasının çıkmasının ardından Nişasta Bazlı Şeker üretimi yapan, ithalatu-

nu gerçekleştiren fabrika ve şirketler çoğaldı. Bunların başını Bursa’da Cargill, Adana’da Amylum Nişasta ve Sanayi Ticaret AŞ gibi emperyalist gıda tekelleri geliyor. Bu şirketler TC’nin yasalarının üzerine yönetmelikler eklenerek kurulup üretimini artırmıştır. Cargill’in kurulmasına ve faaliyetine olanak sağlayan Başbakanlık Yüksek Planlama Kurulu kararı, plan değişiklikleri ve ruhsatı Bursa 2. İdare Mahkemesi’nin kararıyla iptal edilmesine karşın kapatılmamış, faaliyeti devam ettirmiştir. IMF programlarını hayata geçiren Türk hakim sınıfları, köylünün üretimine engel olan emeğin sömürüsüne olanak sağlayan yasaları her geçen gün daha da artırarak efendilerinin isteğini yerine getiriyor. Önce fabrikasını kuran emperyalist efendiler, sonra yasal düzenlemeleri uşaklarına hazırlatıyor. Şubat ayı içerisinde çıkartılacak bu yasa ilk değil daha önce de “meraların korunması” adı altında yasa çıkartılmış ve buralarda kurulu şirketlere, villalara peşkeş çekilmiştir. Keza çıkartılan Orman Yasası da aynı niteliktedir.

PARAYI VEREN İŞLETME İSTEDİĞİNİ YAPACAK!

Türk hakim sınıfları “vatan topraklarının kutsallığı”, “devletin bölünmez bütünlüğü” vb. demagojilerini sıralıyorken tarım için önemli toprakların emperyalist tekellere satması çelişki değilse nedir? “Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu Tasarısı”nda başta Cargill vd. gıda tekellerinin her bir metrekaresi 2 milyon (2 YTL) ödeyen her işletme yasadana faydalanacak. Yasayla getirilen koşulsuz af, önceden verilen mahkemelerin kapatma kararını da etkisiz kılacak. Bursa’da Cargill, Bergama’da Eurogold, Adana’da Amylum vb. 5 bini aşkın şirketten parayı veren işletme ruhsatını alacak. Öncesinde çıkartılan yasalar gibi, hazırlanan/hazırlanacak bu ve benzeri yasa tasarıları komprador patronların ve ağaların sözde vatanseverliklerini de kanıtıyor. Türk egemen sınıflarının köylünün, halkın çıkarları için değil de emperyalistlerin çıkarları için çalıştıklarını bu yasalar ortaya koyuyor.

Kırkdeğirmen köylüleri Demirköy’de de istenmiyor!

Van’ın Erciş ilçesine bağlı Kırkdeğirmen (Kezek) köyünde yaşayan 120 kişi topraklarını ağanın elinden geri almak için jandarma saldırısına rağmen, yaptıkları yürüyüşün hemen ertesinde yine ağa baskısı sonucu köylerini terk etmek zorunda kaldı. Sinanlı köylülerinin topraklarını geri alma mücadelesinde ağanın yanında saf tutan “güvenlik” görevlileri, Belediye Başkanı, Vali, Kaymakam vs. Van’da da aynı tavrı göstererek Kırkdeğir-

men köylülerinin uğradığı saldırı ve haksızlık karşısında da ağanın yanında saf tuttu ve 120 kişinin yerlerinden yurtlarından kovulmasını sağladı.

Köy muhtarı Zeki Müjde’nin baskısı sonucu Kırklareli Demirköy’e göç eden yaklaşık 15 aile burada da istenmiyor. Köyün ağası olarak tanınan İskani aşiretinden Zeki Müjde 2004 yılı yerel seçimlerinde AKP tarafından muhtar aday olarak gösterilmişti.

Barınma sorunu yaşayarak Kavaklı Beldesi Gaziosmanpaşa Göçmen Kampı’na yerleştirilen köylüler harabeye dönen Göçmen Kampı’ndaki konutlarda barınma sorunu yaşadıkları için, aynı ilçede Köy Hizmetlerine ait 8 adet Lojmana geçici olarak yerleştirildiler.

Ancak sorunlar bununla bitmedi. Kırkdeğirmen köylüleri burada da peşkeş sorunla karşı karşıyalar.

Sorunlarının çözümü için İHD’ye başvuran köylülerin yaşadıklarını yerinde inceleyen İHD bünyesinde oluşturulan heyet hazırladığı raporda Kırklareli Valisi, Demirköy Kaymakamı, Demirköy Belediye Başkanı, sürgün edilen köylüler ve diğer yetkili makamlarla yaptıkları görüşmeler sonucunda 11 maddelik raporunda konuyla ilgili olarak şunları belirtiyor:

*Van ili Erciş ilçesi Kırkdeğirmen köyünden Bayar ve Akbaş ailelerine mensup 84 kişi halen Gaziosmanpaşa Göçmen Kampı konutlarında barındırılmaktadır. 84 kişinin 54’ü çocuk olup eğitim hizmetlerinden yararlanamamaktadırlar. Tamamı Kürt kökenli olan bu kişilerin tamamı Türkçeyi düzgün ve yeterli düzey-

de konuşabilmektedir.

*Köylerinde arazi sahibi olan, tarım, hayvancılık ve küçük ticari işler yaparak geçimini sağlayan bu insanların burada hali hazırda hiçbir geçim kaynakları bulunmamaktadır.

*Barınma ihtiyacı yanında sosyal, ekonomik ve eğitim ihtiyaçlarının da karşılanması aciliyet göstermektedir. Valilik yardımları ile yaşamlarını uzun süre dengeli olarak sürdürmeleri mümkün olmadığından acilen iş olanaklarının temin edilmesi gerekmektedir.

*Kampın koşulları uzun süreli yerleşime uygun değildir.

*Demirköy sakinleri ekonomik yetersizlikler nedeni ile bu göç olayına kaygıyla yaklaşıyorlar. Bu kişilere iş imkanı sağlanamayacağına ve ilçe halkının yaşamında krize yol açacağına inanıyorlar.

Bunun yanında sadece basına yansıyan boyutuyla bile ağalığın, aşiretçiliğin, feodalizmin vb. halen daha ciddi oranlarda hükümünü koruduğunun ifadesi olan bu ve benzeri olaylar ülke gerçekliğimize denk düşen somut örneklerdir.

(H. Merkezi)

Kooperatiflerden devlet desteği çekilecek

AKP hükümetinin tarımsal üretime vurduğu darbelerden kooperatifler de nasibini aldı.

Tarım Kredi Kooperatifleri ve Birlikleri Yasası’nda değişiklik yapılmasına ilişkin Yasa Tasarısı’nı Meclis’te tartışan AKP hükümeti, kooperatiflere yapılan devlet desteğini tamamen bitirme peşinde. Kaynakları kesilerek, tüm malları satışa sunulacak olan kooperatiflerde böylelikle talanın önü açılacak. Tüm eksikliklerine, köylünün iradesini yansıtamamasına rağmen kooperatifler, stratejik ürün alımları yaparak, üreticilerin birlikteliğini sağlayarak, tüccarların karşısında söz sahibi olmasını hayata geçirebiliyordu. Yasa Tasarısı’nın 4. maddesi ile kooperatiflerin yurtiçi, yurtdışı banka, finans ve kredi kuruluşlarından borç almaları teşvik edilirken öncesinden de devlet tarafından verilen destek kaldırılmıştı. Piyasa koşullarına terk edilen kooperatifler, ürün alımlarında köylülerin baskısı ile hükümetle görüşmeler yapıyor ve destek yapılmasını sağlıyordu. Fın-

dığın alım dönemlerinde FİSKOBİRLİK ile hükümet arasındaki görüşmeler yaşananlara güzel bir örnektir. Hükümet bu yasa ile böylesi görüşmeleri engellemeyi hesaplamaktadır. Kooperatiflerin yönetimlerini değiştirecek olan AKP hükümeti kendi kadrolarını üst düzey görevlere atayarak bölgeden köylüye asgari olarak yakın kişilerin yönetime girmesini de engelleyecek.

Tokat Merkez’e bağlı Uğrak köyünde yaşananlar ilerde yaşanacaklar açısından öğretici bir örnektir. Desteklerin tamamen kesilmediği koşullarda köylülerin karşılaştığı zorluklar sonra-

sı için ipucu vermektedir. 50 haneli köyde Tarım Kredi Kooperatifleri’nden kredi alan köylüler borçlarını ödeyemeyince icralık oldular. Kredi çeken Murat Karadağ; 3 milyar kredi çektiğini ancak kredinin ödeninceye kadar 8 katına çıktığını ana parayı bile ödeyemediğini söyledi. Yedigir Kesme ise 7 yıl önce ölen abisi Mevlit Kesme’nin kefil işlemine dahil edildiğini ancak abisinin kooperatiftan mal, kredi almadığını belirtti. Hasan Mescioğlu da sadece bir eşiğini olduğunu ve onu da satacağını belirtti.

(H. Merkezi)

Devrimci tutsaklardan açıklama:

“Haklılığımızdan aldığımız güçle direnecek ve biz kazanacağız”

runları olduğu da biliniyor. Sağlık sorunlarımızın karşısında benimlenen politika ve uygulamaları ‘zamana yayılmış öldürme’ olarak tanımlayabiliriz.

Adalet Bakanlığından, Hapishane Müdürlükleri ve görevli odaklara kadar bu politi-

kanın gerekleri doğrultusunda hareket edilmektedir.

Demokratik kurumların ve ilgili meslek kuruluşlarının da elinde bulunan sağlık durumumuzla ilgili dokümanlara veya yaptığımız suç duyurularına dilekçelere, alınan kararlara ilişkin itirazlarımıza bakıldığında kolayca görüleceği gibi sağlık problemlerimiz yoğun ve yaygındır.

Bu gerçeklik karşısında nelerin yapıldığını anlamak için rahatsızlanıp revire götürülen ve orada doktor tarafın-

dan yatıştırıcı iğne vurulup geri hücrelerine gönderilen ve yarım saat sonra yaşamını yitiren Salih Sevinel’i hatırlamak yeterlidir.

Yine sayısız suç duyurularımıza rağmen dokunulmazlığı devam eden ve en sonu revirdeyse eğer, muayene olmadığımız doktor **Adnan Özer**’in, buradaki pratiklerini hatırlayalım. Diğer sorunlar bir yana sağlık sorunlarımızla ilgili yüzlerce suç duyurumuza ‘**delil yetersizliği**’, ‘**soruşturmaya yer yok**’ kararları veren savcılık ve mahkemeler ilk kez bir dosyayı soruşturmuş hapis ve ağır para cezasıyla sonuçlandırmıştır. Tecrit ve izolasyonun yıkıcı sonuçları, suç duyuruları vb. biçimde kendisine de yansıyan savcılık ve mahkemeler bu sonuçlar karşısında susmayı tercih ederken, **Salih Sevinel** arkadaşımızın katledilmesine kararıyla ortak olan savcılık ve mahkemeler(!) darp raporları ve hatta yara izleri ile birlikte yapılan suç duyurularımızı ‘**delil yetersizliği**’ gibi kararla sonuçlandıran savcılık ve mahkemeler veya suç duyuruları olunca **Baysal De-**

mirhan isimli arkadaşımızın örneğinde de görüldüğü gibi kendisi hazır bulunmasa da aleyhimize sonuçlanmaktadır.

Biz devrimci tutsaklar şu ya da bu gerekçe ile idarenin aldığı uyguladığı disiplin cezalarının, yine suç duyurularımızı, itirazlarımızı istisnasız olarak aleyhimize sonuçlandıran savcılık ve mahkemelerde önümüzdeki dönem yeni **TCK, CMUK ve CİK**’le otomata bağlanmış birer ceza makineleri biçiminde işleyeceğini biliyoruz. Yapılan yasal düzenlemelerin ve onu yaşama geçiren her düzeydeki ilgili kişi ve kurumların özelde biz devrimci tutsakları genel olarak da emekçi halkımızı teslim alma, boyun eğdirme, ayağa düşürme hedefli olduğu bilinmektedir.

Tecrit ve izolasyona yaslanan ıslah etme (tredman) projesi 118 şehidimiz, süregelen Ölüm Orucu ve direnişimizle iflas etmiştir. Yeni **TCK, CMUK ve CİK** de biz devrimci tutsakları ve halkımızı teslim almaya yetmeyecektir. Her türlü saldırıya karşı haklılığımızdan aldığımız güçle direnecek ve biz kazanacağız.” (H. Mer-

Tekirdağ Hapishanesi’nden Bayram Kama, Erkan Altun, Murat Karayel, Hasan Polat, İmam Akmut (TDP), Hasan Rüzgar tarafından yapılan açıklamada şöyle denildi; “**Tekirdağ 2. Asliye Ceza Mahkemesi** arkadaşımız **Baysal Demirhan**’a görevli odaklara hakaret ettiği iddiasıyla hapis ve para cezası vermiş, hapis cezasını **1.336.616.000 TL** para cezasına dönüştürmüştür.

Yaşadığımız koşullar, üzerimizdeki uygulamalar, geçirdiğimiz süreçler biliniyor. Bunların toplamı olarak biz siyasi tutsaklarda yaygın ve ciddi sağlık so-

Kandıra F Tipi Hapishanesi’nde neler oluyor(!)

Kandıra F Tipi Hapishanesi’nde bulunan siyasi tutsakların **29 Ekim, Ramazan Bayramı** ve yılbaşı dolayısı ile yapması gereken üç aylık görüş hakkının engellenmesi nedeniyle **TUYAB**’lı aileler **17 Ocak Pazartesi** günü Kandıra Hapishanesi önünde bir basın açıklaması yaptı.

Ailelerden alınan bilgiye göre **29 Ekim** tarihindeki açık görüşte, görüş esnasında içeriye asker girdi. Hapishanede daha önce böyle bir uygulamanın olmadığını belirten aileler, daha sonraki görüşlerde de askerin girmesi nedeniyle çocuklarını göremediklerine dikkat çekerek bu nedenle tutsakların açık görüş hakkının gasp edildiğini söylediler.

TUYAB’lı aileler, daha önce hapishane savcısı ile görüştiklerini, konu ile ilgili suç duyurusunda bulduklarını ancak savcının sorunla ilgili Alay Komutanlığı’na gidilmesi gerektiğini söylediğini belirterek problemin çözümsüz

birakıldığını ilettiler.

Basın açıklaması öncesi hapishane savcısı ile **ÇHD**’li bir avukat ve ailelerden oluşan bir heyet görüşmek üzere içeri bölüme geçti.

Bu arada **TUYAB** üyesi ailelerin “**Devrimci tutsaklar yalnız değildir**”, “Açık

ken askere kelepçelenmek istendiğini, tutsakların bunu kabul etmeyeceği bildirildiği için tedavi hakkının engellenmesi gibi hak gasplarının sürdüğünü belirtti.

Açıklamanın ardından aile ve avukatlardan oluşan heyet dışarı çıkarak savcının sorununun Alay Komutanlığı ve esasta İçişleri Bakanlığı ile çözülebileceğini belirttiğini, kendilerinin bu konuda inisiyatifli olmadığı açıklamasını yaptığını belirtti. Daha sonra heyet dışarı güvenlikten sorumlu yetkili subay ile görüştü.

ÇHD’li avukat, yasanın hangi maddesine dayanılarak böyle bir uygulama yapıldığı sorusunu subaya ilettiler. Avukat yasaya göre, içeride herhangi olağanüstü bir durum geliştiğinde gerekli görülürse içeriye asker sokulabileceğini belirtti ve ayrıca Kandıra’da üç açık görüşte böyle bir olay yaşanmadığını sözlerine ekledi.

Bu sırada ailelerin bir kısmı yolun karşısında halay çekip slogan atarken, revirdeki tutsakların slogan sesleri de ailelerin coşkusu bir kat daha artırdı. Eylem zılgıtlar, alkışlar eşliğinde son buldu. (İstan-

■ AB PROTESTOSUNA GÖZALTI

AB ve ABD’yi protesto etmek için çeşitli illerden gelerek Ankara **Kurtuluş Parkı**’nda toplanan **Gençlik Dernekleri Federasyonu** üyeleri Kızılay’a doğru yürümek isteyince gözaltına alındılar. “**Ne AB ne ABD tam bağımsız Türkiye**” sloganı ile Kızılay’a yürümek isteyen Federasyon üyeleri sloganlar eşliğinde polis barikatını aşmaya çalıştı. Çevik kuvvet ise yürüyüşe engel olmak için saldırarak yaklaşık 150 kişiyi gözaltına aldı. Bu saldırıyı protesto etmek ve gözaltına alınanların serbest bırakılması için akşam saatlerinde **Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı** önünde toplanan **Gençlik Dernekleri Federasyonu** üyesi yaklaşık 80 kişi, oturma eylemi yaptı.

Aynı gün yine Ankara’da AB’yi protesto etmek isteyen **Haklar ve Özgürlükler Cephesi** üyelerine saldıran polis 7 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlardan altı kişi tutuklandı. (H. Merkezi)

görüş hakkımız engellenemez”, “**Ceza İnfaz Yasası iptal edilsin**” sloganları eşliğinde basın açıklaması okundu. Açıklamayı okuyan **Seza Mis Horuz**, Yeni Ceza İnfaz Yasası’nın yürürlüğe girmesinden önce bir ön adım niteliğinde **Kandıra F Tipi Hapishanesi’nde** üç kez açık görüş hakkının engellenmesi ve **Sincan F Tipi Hapishanesi’nde** tutsakların hastaneye götürülür-

“Gelecek biziz, hapsedilen geleceğimiz”

“Gelecek biziz, hapsedilen geleceğimiz” Kasım ve Aralık aylarında İ.Ü. Fen Edebiyat Fakültesi’nde gerçekleşen ülkücü/faşist saldırıların ardından polis ve üniversite yönetimi işbirliği ile

yapılan gözaltılarla birlikte tutuklanan 7 öğrencinin halen Bayrampaşa Hapishanesi’nde bulunmasını protesto eden Öğrenci Muhalefeti, 15 Ocak 2004 tarihinde Galatasaray Postanesi’nden

tutuklu öğrencilere kart attı.

Saat 13:00’de Postane önünde basın açıklaması yapan Öğrenci Muhalefeti, iki aydır İstanbul ve Türkiye’nin diğer illerinde ülkücü/faşistler tarafından gerçekleştirilen sistemli saldırıların yansıtılmadığı gibi üniversite öğrencilerinin meşru savunma haklarının göz ardı edildiğini de dile getirerek sık sık “Faşizme karşı omuz omuza”, “Beyazıt faşizme mezar olacak”, “Soruşturmalar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz”, “YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak” vb. sloganlar attı.

Öğrenci Muhalefeti adına basın açıklamasını yapan Pınar Akgüney, son zamanlarda üniversite öğrencilerinin maruz kaldığı saldırılarda 7 öğrencinin haksız yere tutuklandığını, iddianamenin uzatılarak dava tarihinin geç bir zamana verilerek eğitim hakkını engelledikleri iddia edilen tutuklu arkadaşlarının bir ayı aşkın süredir eğitim haklarının gasp edildiğini ve Şubat

ayında yapılacak olan duruşmalarında ise haklarında 8-20 yıl arasında hapis cezası istendiğini belirtti. Akgüney konuşmasının devamında “Gelişmelere karşı tüm kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz ve demokrasi unsurlarına yapılan fiili saldırıların ‘sağ-sol’ çatışması olarak lanse edilmemesini istiyoruz. Unutmayalım ki ülkücü/faşist saldırılar hepimizdir. Üniversitelerimizde demokratik taleplerimize yönelik fiili saldırıları ve üniversite yönetimini kınıyoruz. Tutuklu arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını istiyoruz” dedi.

Açıklamada “Gelecek biziz. Hapsedilen geleceğimiz”, “Faşizme karşı omuz omuza”, “Soruşturmalar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz” vb. dövizler açılarak Beyazıt Marşı söylendi. Öğrenci Muhalefeti yaptığı açıklamanın ardından Galatasaray Postanesi’nden tutuklu olan arkadaşlarına kart gönderdi.

(İstanbul)

Merhaba,

17-30 Aralık 2004 tarihli İK gazetesinin Özgür sayfasında yayımlanan “Devrim, örgütlü kitlelerin eseridir! Kitleleri örgütlemek için güçlü komiteler yaratalım!” başlıklı yazıya ilişkin görüşlerimizi sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Yazı bir başlık ve iki ana temadan oluşmaktadır. Birinci temada Proletarya Partisi’nin iktidar mücadelesinde kendisini örgütlemesi ve kendi potansiyelini örgütlemesi olmazsa olmaz niteliktedir. Bu bağlamda fabrika, okul, semt, köylerde ve diğer alanlarda ideolojik-politik-örgütsel olarak güçlü, sağlam, işlevli komiteler yaratmak da olmazsa olmaz niteliktedir. Komite-lerin dar, bölgeci bir anlayışla değil daha geniş kapsamlı bir işlevi olduğunu ve

olması gerektiği noktasında perspektif sunmuştur.

İkinci temada ise Stalin’den bir alıntıyla Komünist Partisi için en önemli nitelikte ve başlı başına sorun olan kadro ve kadrolaşmayı açıklamıştır. Proletarya Partisi Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini ülkemiz gerçekliğine uygulamada, politika üretme ve üretilen politikanın hayata geçirilmesinde tayin edici bir öneme sahiptir. Bu bakımdan kadrolardan iyi yararlanmak, yeteneklerine göre görevlendirmek, iktidar mücadelesindeki ilerleyişin hız kazanmasıyla doğrudan ilintilidir. Kadro ve kadrolaşmada darlaşmanın yaşandığı süreçlerde, her kadro birçok işle uğraşmak zorunda kalıyor. Bu da dar pratikçiliğin doğmasına neden

olabiliyor. Bu çerçevede perspektif sunmuştur.

Yazıda anlayış ve perspektif sunma noktasında bir eksiklik yoktur. Fakat “Örgütsüz Parti potansiyeli bırakma. Komiteleşmede yoğunlaş” şiarına denk düşmekle birlikte yazı dar kalmıştır. Yazıyı dar kılan ise bir başlıkta iki temel sorunun ele alınmasıdır. Birincisi “Güçlü komiteler kuralım” ikincisi ise “Kadro ve kadrolaşma”dır.

Bu bağlamda yazı tek başlıkta bir konuyu işlemiş olsaydı yani “Güçlü komiteler kuralım” başlığında sadece komitelerin önemi, işlevi ve görevlerini açıklayan bir yazı olsaydı daha nitelikli, kavratıcı ve dar kalınmamış olurdu. Çünkü Proletarya Partisi’nin örgütlenmesinde ve kendi potansiyelini örgütlemesinde komiteleşme esassa, buna denk düşen yazı ve yazılarımızın da

geniş, kapsamlı olması da esas olmalıdır. Komiteler üzerine yazıları, daha önceki sayı ve yayımlarımızda çıkmıştır. Fakat içinden geçtiğimiz süreç ve önümüze konulan anlayış çerçevesinde tekrar kaleme alınması doğru ve geçerli olurdu.

Kadrolar ve incelenme sorunu da ya diğer sayıya bırakılmalıydı ya da bir köşe yazısı olarak tek başlık altında işlenmeliydi. Çünkü devrim mücadelesinin başlı başına bir sorunu olan kadro ve kadrolaşma sorunu daha açılımlı ve kapsamlı olmalıdır. Bu anlayış bütün yazılarımızda geçerlidir ve olmalıdır da. Bu noktada şüphemiz yoktur. Ama perspektif sunulan yazılarda dar kalınmamalı, kavratıcı ve açılımlı olmalı. Buna önem göstermek geçerliliğin bir parçasıdır.

G.O.P İşçi-köylü okurları

Merhaba Dostlar;

Ben Atılım gazetesi Eskişehir temsilcisi Nuray Kesik. Size Ankara Ulucanlar Hapishanesi’nden sesleniyorum. Devrimci dayanışmanın seslerinin yükseldiği sayfalarınıza bizler de tutsak gazeteciler olarak konuk olmak istedik. Bizler; Ankara temsilcimiz Selver Orman, Bursa temsilcimiz Burcu Gümüş, İstanbul muhabirimiz Seda Aktepe ve Ankara muhabirimiz Ufuk Han, Ezilenlerin Sosyalist Platformu’nun 7 Aralık 2004 tarihinde Ceza İnfaz Yasası’na karşı yapmak istediği basın açıklamasında gözaltına alındık.

Haber alma özgürlüğünü savunan, gerçek ve objektif haber anla-

yışıyla hareket eden sosyalist gazeteciler olarak polisin basın açıklamasına vahşice saldırması sonucu benim de aralarında bulunduğum 46 kişiyle birlikte önce gözaltına alındık. Sonra da tutuklandık. Tam da AB’ye giriyoruz, demokratikleşiyoruz, basın özgürlüğü demagojilerinin yapıldığı bir zamanda.

Sosyalist basın susturulamaz şiarıyla devrimci dayanışmanın daha da büyütüleceğine olan inancımızla, tutsak gazeteciler olarak sizleri selamlıyoruz.

Devrimci-sosyalist basın susmadı, susmayacak!

Nuray Kesik

Sarıgazi halkına yönelik saldırılar devam ediyor

23 Ocak 2005 tarihinde Sarıgazi semtinde yozlaşmaya, Çeteleşmeye, yaygınlaşan fuhuşa karşı ve 22 Ocak tarihinde çeteler tarafından vurulduğu iddia edilen ve komada olan Odak dergisi okuru Adem Tok için bir yürüyüş düzenlendi. Kitle “Sarıgazi’de çeteleşmeye ve yozlaşmaya izin vermeyeceğiz” Sarıgazi Halkı imzalı pankart açtı. Demokrasi Caddesi’nde yapılan yürüyüş esnasında sık sık “Faşizme karşı omuz omuza”, “Adem Tok’un hesabını soracağız”, “Sarıgazi faşizme mezar olacak”

sloganları atıldı. Sarıgazi meydanında toplanan kitle, basın açıklaması yapıp dağılmaya başladıktan sonra Jandarmanın saldırısına maruz kaldı.

(Kartal)

Direnışteki Lider Kadro işçileri;

“Haklarımızı alana kadar mücadele edeceğiz”

18 Ocak tarihinde direnişteki 78. günlerini geride bırakan **Lider Kargo** işçileri, 78 gün önce insanca çalışma koşulları ve geçinebilecekleri bir ücret talebi ile örgütlendikleri için işten atılmışlardı. Haklarını alana kadar direnişe devam edeceklerini dile getiren Lider Kargo işçileri, baskıların kendilerini yıldıramayacağını dile getiriyorlar.

18 Ocak tarihinde direnişteki işçilere **Türk-İş**'ten destek geldi. Türk-İş

Genel Eğitim Sekreteri **Mustafa Türkel**, Tek Gıda-İş Genel Başkanı **Faruk Büyükkucak** ve Yol-İş İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı **Ali Akdağ** ile temsilciler direnişteki işçileri ziyaret ettiler. Sendika yönetimleri tarafından işçilere para ve erzak yardımında bulunuldu. İşçilere seslenen Tek Gıda-İş Genel başkanı **Korkut Güler**, Türkiye'de işçiler arasındaki dayanışma kültürünün zayıf olduğunu söyleyip, bu eksiklik nedeniyle

şahsı ve sendikası adına işçilerden özür diledi. Güler konuşmasının devamında işçilere mücadelelerinde başarılar diledi.

Bayrama buruk girdiklerini dile getiren **Lider Kargo** işçilerinden Sinan Aslan “Biz ekmeğimizin peşindeyiz. Maddi olarak sıkıntılarımız var, ailelerimize bayram hediyesi alamadık ama bu işyerine örgütlü bir şekilde girene kadar mücadele edeceğiz” dedi.

Tekel işçilerinden AKP'ye siyah çelenk

Tekel Sigara Fabrikalarının özelleştirilmesine karşı yapılan eylemler **Adana** ve **Malatya**'da işçilerin kitlesel katılımıyla sürüyor. Adana'da **13 Ocak Perşembe** günü **Adana Tekel Sigara Fabrikası** önünde toplanan işçiler, Tekel'in özelleştirilmesini protesto ettiler. Sık sık “**Genel grev genel direniş**”, “**Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbiri-miz**”, “**IMF'nin imamı kaçta sattın vatani**” sloganlarının atıldığı eylemde işçiler adına bir konuşma yapan Tek Gıda-İş Güney Anadolu Şube

Başkanı **Gürsel Diliçik** “Tekel'in satılması ülke geleceğinin satılmasıdır. Bu saldırılar artarak devam etmektedir. Bu saldırılara karşı başta diğer illerde bulunan Tekel işçileri de dahil olmak üzere hep birlikte mücadele edelim” dedi. Eylemde ABD, AB, IMF, AKP'yi temsil eden kuklaları yakan işçiler eşleri ve çocuklarıyla beraber AKP il binasına kadar yürüyerek siyah çelenk bıraktılar.

Yine aynı gün Malatya Tekel Sigara Fabrikası işçileri de iş bırakarak bir eylem yaptı. 600 kişinin katıldığı ey-

lemde işçiler aileleriyle birlikte postaneye kadar “**Genel grev genel direniş**”, “**Yaşasın sınıf dayanışması**”, “**İşçi köylü el ele genel greve**” sloganlarıyla yürüdü. Postane önünde işçiler adına konuşan Tek Gıda-İş Doğu Güneydoğu Anadolu Bölge Şube Başkanı **Mecit Amaç** “yaklaşık 3 milyon kişiye iş imkanı sağlayan Tekel'in özelleştirilmesi büyük zarar getirir. Buradan AKP'ye sesleniyoruz. Bu hatadan vazgeçin” dedi. Eyleme **SES**, Eğitim-Sen, **Tüm Köy-Sen** ve **EMEP** de destek verdi. (Mersin)

Özelleştirme yoksulluktur!

Çankaya Belediyesi'nde yaşanan taşeronlaştırmalara karşı işçiler tepkili.

CHP'li Çankaya Belediye Başkanı **Muzaffer Eryılmaz**'ın “**kaldırım temizliği ve toplanan çöplerin çöp toplama yerine nakil**” hizmetlerini taşeronla devretmesiyle başlayan sendika muhalefeti devam ediyor. Genel-

İş Sendikası taşeronlaştırma saldırısına karşı belediye binası önünde eylem yapmış, sorunlarını anlatmak ve destek almak amacıyla imza standı açmıştı. Geçen süre içinde taşeronlaştırma devam etmektedir. Genel-İş Sendikası ayrıca gelişmeler karşısında **13 Ocak 2005** tarihinde 25'i aşkın kitle örgütüne çağrı yaparak CHP Genel

Merkezi ve Ankara İl Başkanlığı'na mektup gönderdi. Genel-İş Sendikası Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne başvurarak; sürgün edilen işçilerin yerlerine geri gönderilmesini, 12'şer aylık ücretleri tutarında tazminat ödenmesini istedi. Yasal işlem başlatan sendika, TİS hükümlerine uyulmasını talep etti.

Köylerde parayı veren hizmet görecek!

AKP hükümeti gece-gündüz çalışarak yasa tasarılarını bir bir Meclis'ten geçiriyor. Çıkartılan her yasa emekçi halkımız için daha fazla yoksulluk, daha fazla açlık demek. AKP, efendilerinden aldığı emirler doğrultusunda köylünün boğazını daha fazla sıkmaktadır.

Köy Hizmetleri'nin kapatılmasını öngören yasanın Meclis'ten geçmesi aynı zamanda köylüleri zor günlerin beklediğinin habercisi. Kapatılan kurumun görev ve yetkileri İstanbul ve İzmit Büyükşehir Belediyelerine devredilecek. Sulama kaynaklarını ve tarım arazilerini kontrol eden kurum, ildeki sermaye temsilcilerinin ağırlığını oluşturduğu İl Özel İdareleri'nin kontrolünde olacak.

SENDİKALAŞMA AZALACAK!

Sulama ve yol yapımı, gölet oluşturulması devletin hizmetinden çıktığı için para karşılığında yapılacak.

Bu değişiklik beraberinde tarım arazilerinin patronlara yakın siyasilere peşkeş çekilmesini de getirecek. Kurumda yaşanan değişiklikler sendikalaşma faaliyetlerini de etkileyecek. **Yol-İş Sendikası** işçiler adına tek bir sözleşme yapamayacak bu durum sendikaların 81 ilde ayrı örgütlenmesini ve ayrı toplu sözleşme yapmasını zorunlu kılacak. Örgütlenme, ortak hareket etmek zorlaşacak. Köylüleri en fazla etkileyen uygulama ise tarım arazilerinin yapılaşmaya açılarak rant haline getirilmesi olacak. (An-

■ SAĞLIK HAKTIR, SATILAMAZ

12 Ocak 2005 tarihinde bir araya gelen **Kartal Sağlık Platformu** bileşenleri, AKP hükümetinin “**Sağlıkta Dönüşüm**” adı altında, SSK ve Sağlık Kurumlarının Sağlık Bakanlığı'na devrini içeren yasanın Meclis'ten geçmesini bir basın açıklaması ile protesto ettiler.

Kartal SSK Hastanesi önünde yapılan basın açıklamasında; “**Bu halkın sağlık hakkı, yaşam hakkı satılık değildir. Bu hak kişinin yaşama hakkıdır. Ayrıca devredilmek istenen SSK'nın bütün hastanelerinin; bütün dispanserlerinin, bütün sağlık istasyonlarının, bütün taşınır taşınmaz mallarının sahibi; 58 yıldır fabrikalarda, inşaatlarda, maden ocaklarında en ağır çalışma ve sömürü koşullarında ölen, sakat kalan işçiler, işçi emeklileri ve onların aileleriyle Türkiye işçi sınıfıdır**” denildi. Basın açıklaması sırasında sık sık “**IMF defol, bu memleket bizim**”, “**Gün gelecek devran dönecek, AKP halka hesap verecek**”, “**Yaşasın örgütlü mücadelemiz**” sloganları atıldı.

(Kartal)

■ UŞAK'TA FAŞİST SALDIRI

Uşak'ta uzun zamandan beri devam eden faşist saldırılara bir yenisi daha eklendi. **7 Ocak 2005** tarihinde faşist bir grup öğrenci tarafından üniversiteli bir öğrenci Ziraat Bankası içinde güpegündüz, üç günlük rapor alacak kadar dövüldü.

Olayın ardından devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Yapılan açıklamada; saldırıların planlı olduğu belirtildi. Olayla ilgili olarak üniversite yönetimi ve savcılık göreve çağrıldı. Bundan sonra yapılacak olası saldırılarda bu kişi ve kurumların ilgisinin olacağı belirtildi.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı basın açıklamasına **EMEP**, **ÖDP**, **DEHAP** ve Eğitim-Sen yöneticilerinin yanısıra **Devrimci Demokrasi**, **İşçi-köylü**, **Ekmek ve Adalet** ve **Öğrenci Postası** okurları da destek verdi.

Basın açıklaması sırasında; “**Yaşasın devrimci dayanışma**”, “**Yaşasın halkların kardeşliği**”, “**YÖK kalkacak, polis giderek üniversiteler bizimle özgürleşecek**”, “**Faşime Karşı Omuz Omuza**” sloganları atıldı.

Açıklamanın ardından grup dağıldı.

(H. Merkezi)

■ KARAR GERİ ALINSIN

Köy Hizmetleri'nin kapatılmasına karşı çeşitli sendikalar tepkilerini ortaya koymaya devam ediyor.

Yapı Yol-Sen Ankara Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü önünde bir araya gelerek kurumun kapatılmasını protesto etti. Genel Başkan **Cengiz Faydalı**'nın okuduğu basın açıklamasında; Kuruma ait birimlerin İl Özel İdareleri'ne devredildiğini, kamunun küçültüleceğini, işsizliğin artacağını söyleyerek buna karşı mücadelelerinin devam edeceğini belirtti. **Yapı Yol-Sen** aynı gün Diyarbakır'da da Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü önünde protesto eylemi yaptı. **Yol-İş 2 No'lu Şube**, **ESM**, **Tarım Orkam-Sen**, **Haber-Sen** de eyleme

Felluce: Gerçek yıkım

...Amerikan saldırısından hemen önce de buradaydım. Bunun aynı şehir olduğuna inanmak zor; bu inanılmaz, her yer yıkılmıştı. Felluce birkaç modern Irak kentinden biriydi ve şimdi hiçbir şey yoktu. Gördüğüm tek insanlar daha önceden yaşadıkları yere ulaşmaya çalışan Felluceliler...

Felluce: Gerçek yıkım (11 Ocak 2005'te Guardian Film ve Kanal 4 Haberlerinden)

Ölüm Felluce'nin harabeye çevrilmiş caddelerinde geziniyor. Halk dönerken savaşın yıkıma uğrattığı kentten özel haber.

Felluce muharebesinin (ABD güçleri tarafından hava bombardımanı, tank ateşi ve kara birliklerini kullanarak yapılan büyük saldırının) üzerinden henüz iki ay geçti.

Fakat kentin içinde gerçekten neler oldu? ABD gerçekten isyancılardan kurtuldu mu? Orada yaşayan insanlara ne oldu?

Guardian film tarafından yapılan Kanal 4 haberleri için özel bir haberde Bağdat'tan bir hastane doktoru bu soruların yanıtını bulmak için Felluce bölgesine seyahat etti.

Dr. Ali Fadhil ilk önce, Amerikan saldırısı başladığında 350 bin Felluceli direnişçinin kaçtığı, Habbanyah kasabasına gitti. Daha sonra da daha fazla şey bulmak için yerle bir edilen kente seyahat etti.

ABD, saldırısını 8 Kasım'da başlattı. Hayalet Öfke Operasyonu'nun açıklanan amacı Ocak seçimleri öncesinde isyancı savaşçılardan Felluce'yi temizlemek olarak ifade edildi.

ABD güçleri 1200 isyancıyı öldürdüklerini söylediler. Öldürülen Iraklı sivillerin resmi sayısı bilinmiyor.

Dr. Ali Fadhil tarafından rapor edilen ve Guardian Film tarafından yapılan filmin kopyası aşağıdadır.

Felluce iki aydır kapalı olan bir kent. Nahida, Amerikalılar kenti işgal

ettiğinden beri geri dönen ilk Fellucelilerden biri. Nahida bana geride ne kaldığını göstermek istiyor:

Nahida Kham: "Şuna bak! Eşyalar, giysiler her tarafa saçılmış! Mutfak dolaplarını yıkmışlar ve tuvalet masasının aynasına kötü şeyler yazmışlar" dedi. Nahida İngilizce bilmiyordu, bu yüzden bu kötü kelimelerin anlamını ona ben açıkladım. "**Irak'ı ve tüm Iraklıları .....**"

Nahida: "Bunu biliyordum. Bu sözlerin hakaret dolu olduğunu biliyordum" diyor.

"Allah Felluceli kahramanları kutsasın! Onlar Amerikalılara başlarını eğmediler! Allah Felluceli kahramanlardan razı olsun" (İslami sitelerde bir şarkı)

Tüm Felluceliler bu şarkıyı biliyor. Şarkı savaştan sonra yazıldı ve Amerikalılara nefretle dolu, şu anda kentte yaşamak mümkün değil. Su yok, elektrik yok ve kanalizasyon yok. Felluce neredeyse hayaletler şehri durumunda.

Burada daha önceden yaşayan 350 bin insanın çoğunluğu şu anda mülteci kamplarında yaşıyor. Kente girmek istedim. Fakat kapatılmıştı.

Bu yüzden, işe çevre köylerde ve kamplardaki Fellucelileri arayarak başladım. İlk olarak seyahatime Felluce'nin 35 kilometre batısındaki Habbanyah ile başladım.

Burası turistik bir tatil yeriydi önceden. Saddam'ın kendi oğlu Uday da tatillerinde buraya gelirdi. Halk burada ağaçları kesiyor ve ısınmak için bunları yakıyorlar. Abu Rabeer iki ay-

dır burada yaşıyor.

Abu Rabeer: "Biz, petrol ülkesi olarak biliniyoruz, değil mi? Fakat bana bir bakın; Şu lamba için gazyağını damla ile ölçüyorum. Burada ısıtıcımız yok -ateş için odun kullanıyoruz" diyor.

Bu insanlar donuyor. Üç aydır hiçbir yiyecek yardımı almadılar. Ve 30 Ocak'ta oy vermeleri isteniyor onlardan.

Abu Rabeer: "Oy vermeyeceğiz! Kesinlikle oy vermeyeceğiz! Önce bizlerin evlerimize geri dönmemizi sağlamalıdır" diyor.

Çadırlardan birinin içinde Hameed Allawy ile karşılaştım. Oy kağıtlarını alıp almadığını sordum ona;

Hameed Allawy: "Hayır onları almadım ve almak da istemiyorum aslında. Fellucelilerin hiçbiri oy kuponlarını almadılar" diye yanıtlıyor.

Birden bire, bize bazı insanların film çekmemizden rahatsız oldukları söylendi. Bu tehlikeli görünüyordu ve ayrılmak zorunda kaldık.

Buradan direkt **Saqlawyah**'a gidiyoruz. Burası Felluce'nin hemen kuzeyinde bir köy. Cuma namazında, tüm konuşmalar seçimlerle ilgili.

Vaaz: "Yiyecek karnelerini dağıttıklarında, aynı şekilde oy kağıtlarımızı da bize vermelidirler. Hükümet insanlara neden oy kuponlarını vermiyor?"

Sheikh Jamal al-Mihimidy güçlü bir adam. Birçok Felluceli mülteci onun vaazlarını dinlemeye geliyor. Son Kasım saldırısı hakkında konuşurken çok duygusallaşılıyor.

"Ve kendi gözlerimle kutsal Kuran'ın domuzların ve maymunların oğulları tarafından yere atıldığını gördüm. Amerikalılar mukaddes Kuran'ın üzerine basıyorlardı ve bu kalbimi kırdı."

Sheikh ile konuşmak istedim. Geçen Kasım sonunda, Amerikalılar ondan cesetleri Felluce'den kaldırmasını istemişti. Onun ne gördüğünü öğrenmek istiyordum.

Sheikh Jamal al-Mihimidy: "Amerikalılar cesetlerin olduğu evleri bir çarpı ile işaretlemişlerdi. Şehitleri bulduğumuz yer burasıydı. Bence, bu insanlar sivillerdi. Onlar evlerini korumak için kentte kalan erkeklerdi. Bunu söylüyorum çünkü cesetleri ikili, üçlü ya da dördü gruplar halinde bulduk: O zaman Ramazan'dı ve insanlar doğal olarak iftar (oruçtan sonraki ilk yemek) için bir araya gelmişlerdi. Cesetleri ön kapılarının hemen arkasında bulduk. Bu bana, onların Amerikalılara kapılarını açtıklarında hemen vurularak öldürüldüklerini gösterdi. Onları bu şekilde buldum"

Sheikh Jamal beni kentin kenarındaki bir mezarlığa götürdü. Bana cesetleri nereye gömdüklerini gösterdi.

Hiçbirinin yanında silah olmadığını ve 90 yaşında mutfağında vurularak öldürülmüş yaşlı bir adam bulunduğunu iddia etti.

Mezar taşlarında isimler yoktu, sadece numaralar vardı. 76 tane mezar taşı saydım. Amerikalılar 1200 kişiyi öldürdüklerini iddia ediyorlar, yani eğer bu insanlar isyancılarlarsa diğer mezarlar neredeydi?

Felluce'ye girmeyi istedim, fakat bunu yapmak için yeni "Felluce Kimlik Kartı" almam gerekiyordu.

Şehre geri dönmek isteyen herkes şimdi Amerikan ordusundan bu Kimlik Kartını almak zorunda. Iraklıların çoğunluğu için bu çılgınca görünüyor: **"Burası Irak'ta kendi şehirlerine girmek için Kimlik Kartına ihtiyaç duyduğunuz tek yer."**

Binbaşı Paul Hackett **"Bu kart gerçekten bir güvenlik önlemi"** diyor. Fakat kart için kuyruğa giren insanlar bunu Amerikalıların kendileri için verdikleri bir başka cezalandırma olarak gördüklerini söylediler.

"Bu Felluce halkı için sadece bir başka aşağılamadır. Bunu bizi aşağılamak amacıyla yaptıklarımı düşünüyorum."

Felluceliler her zaman kentleriyle gurur duydular. Onur ve saygınlık gibi kavramlar burada çokça mevcut. Yani sadece evine gitmek için Amerikan askerlerince parmak izlerinin alınması utanç verici. İşte bu yüzden bu adamlar yüzlerini gizliyorlar.

Binbaşı Hackett ise onların kartı hatıra olarak da saklayabileceklerini iddia ediyor.

Sonunda, Felluce'ye girmeyi başardık. Dikkatimizi ilk çeken şey bir duvar yazısının sözleriydi: **"Mücahitler çok yaşayın!"**

Buna inanamıyordum. Tüm kent yıkılmıştı. Bu büyük bir şoktu benim için. Bu kadar büyük bir yıkıma hazırlanmamıştım.

Amerikan saldırısından hemen önce de buradaydım. Bunun aynı şehir olduğuna inanmak zor; bu inanılmaz, her yer yıkılmıştı. Felluce birkaç modern Irak kentinden biriydi ve şimdi hiçbir şey yoktu. Gördüğüm tek insanlar daha önceden yaşadıkları yere ulaşmaya çalışan Felluceliler. Abu Salah gibi insanlar. Evlerinden kalanlar ise işte bunlar.

Abu Salah: "Şu döşeklere bakın! Bunlar benim oğlumun düğünü içindi. Bu oğlumun odasıydı. Şuraya bakın! Bu bizim mutfığımızdı... Şu mutfığa bıraktığımız şeker kutusu..."

Eğer Allawi bizden seçimlerde oy kullanmamızı istiyorsa, o zaman ilk önce buraya gelsin ve içinde yaşadığımız durumu görsün."

Molozların altındaki cesetlerin kokusunu duyabiliyordum. Felluce'nin eski kentine gittim. Burası geçen Mart ayında 4 Amerikalı müteahhidin vahşice linç edildiği yer.

Amerikalılar buraya kimsenin girmesine izin vermiyor. Buranın güvenli olmadığını söylüyorlar. Burası korkunç bir yer, fakat bu Felluceli insanlar beni bir yere götürmek için ısrar ediyorlar. Bana gerçekten dehşet verici bir şey göstermek istiyorlar.

4 ölü beden sayıyorum. Kokuyorlardı. Bu insanlar uyurken vurulmuş gibi görünüyorlardı. Irak'ta arkadaşla-

rın bu şekilde birlikte uyumaları çok normaldir.

Silahlı bir çatışma ve kurşun delikleri görünmüyordu.

Hiçbir silah göremedim. Onların isyancı olduğuna dair kesin bir belirti yok. Onların sivil olduğu söyleniyor bana.

Yakınlarda, bir başka evde, bir başka ölü beden. Fakat burada isyancı olduğuna dair kesin belirtiler mevcut. Arabasının çatısında bir RPG kızıağı, kapısında da bubi tuzağı bombası var.

Her ikisinde de cesetler aç köpekler tarafından yenmişti. Şehirde birçok ölü

köpek görüyorum. Kuduz vakalarında ciddi bir patlama var.

Dr. Adnan Chaichan: "Birçok kuduz vakası aldık -elli bir tane" diyor.

Dr. Chaichan ve meslektaşları Felluce'nin ana hastanesinde yaşıyorlar. Kent bomboş, bu yüzden hiç hastaları yok. Onların tek işi çürümüş cesetleri bulmak ve gömülmesi için götürmek.

Felluce'deki büyük mezarlığa gittiğimde, hala ölülerini gömüyorlardı. Savaş başladıktan iki ay sonra, biz hala kaç tane Fellucelinin öldüğünü bil-

miyoruz.

Fakat Amerikalıların kayıplarının sayısını biliyoruz: 51 ABD askeri öldürüldü ve 400'ün üzerinde de yaralandı. Burada 65 yeni mezar saydım. Dışarıda bir tabela var. Üzerinde burada sadece Amerikalılara karşı savaşan şehitlerin gömüldüğü yazıyor. Bu emir Felluce'deki Mücahit Konseyinden geliyor.

Bir Suriyeli savaşçının mezarı dik katimi çekiyor. Mezar taşında geçen Haziran'da Bağdat'taki bir operasyonda öldürüldüğü yazıyordu. Gömülmek için Fel-

lucce'ye getirilmişti.

Mr. Ve Mrs. Salman Felluce'ye henüz dönmüşlerdi. Oğulları Ahmed'i arıyorlar ve direkt olarak mezarlığa gidiyorlar.

Soru: Oğlunuzu burada bulacağınızı düşünüyor musunuz?

Yanıt: Evet, inşallah,

İlk önce, onun mezarını bulamadılar.

"Toz mezar taşlarını silmişti. Gömduğümüz son kişi bir Tunusluydu. Oğlunuz onun yanındaki" dedi adam.

Ahmed 18 yaşındaydı, hala okuldaydı. Annesi onun bir savaşçı olması ni hiç istememişti.

Anne: Ahmed, benim sevgili oğlum, bu adamlarla gitmemeni söylemişim sana. Onların seni aldattığını söylemişim sana, sevgili oğlum.

Baba: Kapa çeneni kadın!

Anne: Tüm bunların suçlusu İyad Allawi, onun boğazını kesmek istiyorum.

Baba: Kapa çeneni kadın!

Adam: Onun konuşmasına izin ver, bu gerçek.

Anne: Onu parçalara ayırmak istiyorum. Bu bile yeterli değil. Suçlu olan Allawi ve Saddam'dır.

Baba: Kapa çeneni kadın!

Ahmed ölmüştü fakat diğer Mücahit savaşçılara ne olmuştu? Amerikalılar gerçekten hepsini ortadan kaldırmışlar mıydı?

İki haftadır, bir isyancı lideri ile ilişkiye geçmek için uğraşarak köylerde dolaşıyordum. Kaynaklarım onun hala hayatta olduğunu söylediler. Sonunda onunla karşılaştım.

Ona Abu Shaiba diyorlar. Kendisi Felluce'nin güneyindeki Al-Shuhada'da üslenmiş olan sözde "Muhammed'in Ordusu"nun komutanı.

Abu Shaiba: "Üst önderliğimizden gelen bir emre uyarak savaşçılar kasabadan geri çekildiler. Çekildik, fakat Amerikalılar ile savaşı kaybetmiş olduğumuz için değil. Yeniden gruplaşmak için bu taktik bir karardı. Biliyoruz ki, biz galip geleceğiz. İnşallah kazanan biz olacağız. Felluce'de ya da başka bir yerde" dedi.

Onunla yaptığımız röportajda birçok gülünç şey de söyledi, fakat şu doğru görünüyordu. Bu aynı zamanda neden birçok mücahit savaşçının mezarlarını bulamadığımızı da açıklıyordu.

İsyancıların birçoğu kaçtıysa, Amerikan güçleri gerçekten ne kazanmıştı? Şiddet kolayca ülkenin diğer bölgelerine yayıldı, 300 binin üzerinde insan evlerini kaybetti ve keskin bir şekilde Amerikalılara öfkeli. "Camiler Şehri" bir "Hayalet Şehri" haline gelmişti.

Bunun Irak'ın yeni demokrasisini nasıl güçlendireceğini görmek çok zor. Seçimlere iki hafta var fakat karşılaştığımız Fellucelilerin çoğu oy kullanma şansına sahip değiller.

**"Oy vermeyeceğiz!
Kesinlikle oy vermeyeceğiz!
Önce bizlerin evlerimize geri dönmemizi sağlamalıdır!"**

ONLAR KI, ÖLÜMÜ HIÇE SAYARAK BİRER MEŞALE OLDULAR YOLUMUZU AYDINLATAN ŞEHİTLER KERVANINA KATILMAYA ADIMIZI YAZDIRARAK, SÜRDÜRÜYÖRÜZ KAVGALARINI!

"Yaşamlarından daha değerli şeyleri olmayan kişi ve toplumların yaşamlarının da değeri yoktur." J.G. Seume

Elimize posta kanalıyla ulaşan aşağıdaki bildiriye haber değeri taşıdığından olduğu gibi yayınıyoruz.

Çeşitli Milliyetlerden Türkiye Halkına;

Eksilip çoğalarak neslini sürdüren, insanlığı sınıfsız topluma götürme ülküsünü misyon edinmiş uluslararası komünist hareketin Türkiye'deki temsilcisi olarak bizler de aynı eksilip çoğalma döngüsünü sınıf mücadelesi içerisinde yaşıyoruz. İdeolojimizden sonra bizi yaşama ve savaşıma tutunduran yanımızı, eksilen tarafımız, şehitlerimiz oluşturuyor. Bedeli, her türlü biçimde ama en üst düzeyde ve en ileri şekliyle can vererek ödüyoruz. Devrim uğruna nice devrimci ile birlikte yüzlerce yoldaşımızı ölümsüzlüğe uğurladık. Zafere ulaşmak için kat be kat fazlasını da bundan sonra şehit vermemiz gerektiğini biliyoruz.

Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirecek, ardından sosyalizmi inşa edecek ve komünizme yönelecek uzun bir yolculuğun neferleriyiz. Sınıf bilinçli öncülerinin yön verdiği proletaryanın önderliğindeki bu yolculuk yaklaşık 1.5 asır önce dünyanın çok çeşitli ülkelerinde başladı ve yine onlarca ülkede kıyasıya sürüp gidiyor. Geçen yüzyılda elde ettiği çok önemli deneyler ve birikimlerle yüklenerek bu asra taşındı. Emperyalist-kapitalist sistemle tarihi hesaplaşmanın kaçınılmaz aşamalarına doğru hızla ilerliyoruz.

İnsanlığın komünizme doğru bu büyük yürüyüşü olağanüstü kahramanlıklar, direnişler ve destanlarla yazılıyor. Nice yenilgiler, ihanetler, başarısızlıklar hiç ama hiçbirisi bu gerçeklikleri silmeye, karartmaya güç yetiremiyor. Paris'ten Petrograd'a, Şangay'dan Saygon'a, Madrid'den Sta-

lingrad'a, Ayakuço'dan Katmandu'ya, Zagros'lardan Munzur'lara uzanan ve dünyayı çepçevre kuşatan bir tarih örgüsü içinde şiarlarımız, bayraklarımız ve silahlarımız şehitlerin omzunda taşınmıştır ve taşınmaktadır. Sınıf mücadelesinde, kitlelerin gücünün somutlandığı bütün eylemlilikler; kalkışmalar, direnişler, isyanlar, muharebeler ve savaşlar sonuç itibarıyla can vererek bedellenmek durumundadır.

Şehit yoldaşlarımız halkın geleceğe inancını pekiştiren, umudunu artıran, cesaretini güçlendiren birer sembol oldular. Her birinin kattıkları emek, yürüttükleri mücadelenin yanısıra, bizzat yaşamlarını bu yolda verişleri başlı başına sarsıcı bir etki yaratmıştır. Hiç tükenmeyen bir meşale haline gelişlerine bütün ülkelelerin mücadele deneyleri tanıklık etmektedir. **Şehitlerin tanındıkları bölge-**

lerde ve çevrelerde kitleleri devrime bağlı kılmada nasıl güçlü bir enerji kaynağı olduğu herkesin bildiği bir gerçekliktir. İnanıcı ortaya koymanın, kararlılığı göstermenin en ileri düzeyde ispatı olarak yaşam bedeli mücadeleye atılmak ve nihayetinde canını vermiş olmak elbette ki halkımız tarafından böyle değerlendirilecek ve sahiplenilecektir.

İşçiler, Köylüler, Gençler;

Emperyalist-kapitalist sistemin dünyayı halklar için bir zulüm cenderesine sokması, sömürü, soygun ve talanı dizginsiz boyutlara ulaştırması, uyguladığı katliam ve işkencelerdeki pervasızlık ve vahşilik akıl almaz ölçülerde sürüyor. Cenneti kendisine, cehennemi ezilen halklara ve uluslara yaşatma becerisini bu dünyada gösteren bir avuç emperyalist, faşist ve gericinin temsil ettiği burjuvazi; dökü-

ğü kan, döktürdüğü gözyaşı ve sömürdüğü alinteri deryasında boğulmanın eşiğine geldiğini hissettikçe kudurmayaya başlamıştır.

Kendi aralarındaki dünya egemenliği kapışmalarının, yeni talan politikalarının, işgal ve saldırıların özünde, tümünü besleyen sistemin derin açmazlarının sürüklediği krizler vardır. Bunlar artık geçmişe göre daha büyük boyutlu sarsıntılar yaratmaktadır. **Sistem hepsini semirtecek, tümünü kanlandırarak, başka bir deyişle hepsini kaldıracak güçte değildir.** Halkların çekilip alınacak ne kanı ne de iliği kalmıştır. Dünyanın ne yeraltı ne de yerüstü zenginlikleri sömürücü zorbaların hırslarını doyurmaktadır.

İnsanlığın kaderini eline almak misyonuyla tarih sahnesine çıkan işçi sınıfı bugün bu görevine her zamankinden daha fazla bağlı durumdadır. Karşı-devrim, eceli gelmiş köpek misali hamle üstüne hamle yapmakta, sayrılık nöbetleri geçirmektedir. Ezilenlerin büyük huzursuzluğu, öfke ve tepkisi dağlara taşlara vurmakta ancak düşman kalelerinde yankılanmaktan gayri etkide bulunmamaktadır. Sınırlı sayıda ülkelerdeki Marksist-Leninist-Maoistler önderliğindeki iktidar yürüyüşlerini yeterli ve çaplı kabul etmek iyimserliktir. Anti-empyralist dalgaların zaman zaman dev boyutlar alması bu cephede yakalanması gereken halkayı göstermesi bakımından dikkate değer olmakla beraber, yanılısamlar da yaratmamalıdır.

Oysa, gelinen aşamada sınıf ilişkisi damarlarda durmayacak bir birikim yaratmış bulunmaktadır. Bu potansiyeli açığa çıkaracak, örgütleyerek harekete geçirecek ve iktidar hedefine yöneltecek önderliklere ihtiyaç bulunmaktadır. Bütün ülkelerdeki komünistlerin öncelikli görevi bu olmak durumundadır.

Devrimciler, Yoldaşlar;

Bu görevi yerine getirmek mevcut sistemin öngördüğü, sunduğu ve dayattığının dışında bir yaşam biçimini gerektiriyor. Bu, her şeyden önce bütün kişisel çıkarlarını halkın ve devrimin çıkarlarına mal etmek anlamına geliyor. Daha yalın ifadesiyle yaşamın mücadeleye feda edilmesi anlamına gelen bu tercih, ölümle kol kola girilmesine yol açmaktadır. **Yaşam, bir değerler bütünü haline gelince onun korunması öncekine göre sanıldığından daha güçlüdür. Esirgenen, artık halkın ve devrimin bir parçasıdır. Yaşamını sunmak ise öncekine göre daha cesurcadır; çünkü elde**

edilen bilinç, sağlanacak yararın halk ve devrim lehine sonuçlar doğuracağını kazandırmıştır.

Bu bilinçle mücadeleye atılan komünistler ve devrimcilerin dünyanın bir dizi ülkesinde olduğu üzere ülkemizde de şu veya bu biçimde yaşamını yitiren binlercesinden oluşan bir şehitler ordusu vardır. Bu gittikçe büyüyen şehitler ordumuz devrimimizin en büyük teminatı ve en büyük itici gücü olma özelliğine sahiptir. Devrim yolculuğunda köprüleri yakma, geri dönüşü imkansız kılma ve hızımızı sürekli artırma gibi fonksiyonları şehit yoldaşlarımıza borçluyuz. **Onlar, yaşamla olan bağımızı daim, gittiğimiz yolu aydınlık, ulaşacağımız hedefi elle tutulur kıldılar.**

Hesapsız ve çıkarısız bir biçimde mücadeleye atılarak sonuna kadar gittiler. Arkada bıraktıkları bizlere, en yalın mesajları, **“siz de sonuna kadar gidin!”** oldu. Biliyorlardı ki, herkes sonuna kadar gitme iradesi gösterirse başaramayacağımız hiçbir şey yoktur. **Bir başka emin oldukları husus, bayrağın yoldaşları tarafından yere düşürülmeden taşınacağı ve mutlaka düşman burçlarına dikileceğiydi.** Kişinin gözlerinin arkada kalmayacağı olgusu, ölümle yüzleşmeyi her zaman kolaylaştırmıştır. Mücadeleyi korkusuz ve tereddütsüz verebilmenin önkoşullarından birisi de budur!

Şehit yoldaşlarımız, kendilerinden öncekiler gibi onlardan sonra da aynı iradeyi, azmi ve cesareti ortaya koymaya hazır nicelerinin var olduğunu, doğanın mutlak bir yasası gibi bilince çıkarmışlardı. Aksi halde yürüttükleri mücadelede yaşamlarını sönmeyen bir meşale haline getirmeyi başaramazlardı. **Devrim için özveriyi yaşam felsefesine içirmek, her şeyden önce mütevazı bir hareket şeklini, alçak gönüllü bir tarzı, karakterli bir duruşu gerektirir. Mücadelenin yaşam biçimi haline gelmesinin asgari koşulu budur.** Sorun bunu başarabilmektir. Yaşamın bu uğurda feda edilmesi/tüketilmesidir. Artık ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin kolaydır.

Türkiye'nin çilekesi, fedakar, ezilen, yoksul halkı;

Partimiz TKP/ML çeyrek asrı aşkın süredir yüzlerce kahraman evladının canını feda ederek omuzladığı mücadeleyi giderek artan bir azimle sürdürmeye devam ediyor. Her şehit düşen yoldaşımız, zafere olan inancımızı, ideallerimize olan bağlılığımızı ve verilmiş sözlerimizi toprağa kazıyorlar. Onlar, hepimize bölünerek ço-

ğalıyor. Her mücadele neferi de o kadar şehit yoldaşının gücüyle yüklüdür artık. Bunun muazzam sorumluluğu ve gücü çağlayan bir potansiyel yaratıyor.

Her yılı, sınıfsal perspektifle şehitlerimizin bu müthiş gücünü yeniden ve yeniden en üst düzeyde duyumsayarak şanlı muharebelerin verileceği bir direniş ve savaş yılına çevirmek gerekiyor. Aktif mücadeleden eksilenlerimizi anmanın yegane biçiminin bu olduğunun, tekrarlanılmaktan bıkmayacak bir doğru olması, ancak sınıf mücadelesine mahsus bir durumdur. Çünkü sınıf mücadelesi, kişisel bağlılığı, duygusallığı, gözyaşını, bireysel intikamcılığı bir yere kadar sırtında taşıyacak denli acımasızdır. Kavganın uzun soluklu kılınabilmesi, daha önemlisi sınıf savaşımına tabi hale getirilmesi için proletaryanın bilinciyle taçlandırılması gerekir.

Bu bilincin kuşanılması şehitlerimize karşı sorumluluklarımızı yerine getirmemizin önkoşuludur. Onların değerli hatıralarına karşı en büyük saygı; onların özelemlerini yerine getirmek üzere, onların adına da dövüşmek, onların adına da davranmayı bilmektir. Onları kavgamızda, beynimizde, yüreğimizde yaşatmak, ancak bu yaklaşım tarzıyla mümkündür.

Yoldaşlar,

Toprağa karışan yoldaşlarımızın adına sözümüz; onların bayrağını devralanlara, silahlarını kuşananlardır. Onların andını andı belleyenlerdir! Hiç kuşkusuz ki devrim anı yaşanırken sadece onlar değil bugün hayatta olanların çoğu da o günden habersiz olacaktır. **Devrim, kuşakların üzerinde yükselerek zafere ulaşan bir büyük alt üst oluşturmaktadır. Büyük bir emek, büyük bir birikim, büyük bir inşa işidir. Asıl büyük özveri zaten semeresini alamayacağını bile bile taş üstüne taş koymaya çalışmak, büyüdüğünü göremeyeceğini bildiğin halde asırlık ağaçlar dikmektir.**

Tarihin hiçbir evresinde haksızlığa ve zulme karşı verilen mücadele içinde yaşamını yitirenin ölümü boşuna sayılamaz. Tümü onurlu ve değerlidir! Hepsi bir birikim ve değer yaratmıştır. Bu durum komünizm ve devrim şehitleri için fazlasıyla böyledir. Ülkemizdeki süreç de Mustafa Suphi yoldaştan önderimiz İbrahim Kaypakkaya yoldaşa; Süleyman Cihan, Kazım Çelik ve Mehmet Demirdağ yoldaşlardan, Muharrem Yiğitsoy, Aşkın Günel ve Cafer Kara yoldaş-

lara; Mahir'ler, Deniz'ler, Sinan'lar ve Mazlum'lardan nice binlercesine kadar devrim şehitlerini kucaklayan bir çizgide serpilip gelişmiştir.

Hiçbir emeğin boşa gitmediğinin, hiçbir canın yok yere yitirildiğinin iyi bilinmesi gerekmektedir. İyi bilinmesi gereken bir diğer husus, parti ve devrim şehitlerimizin kanlarını yerde bırakmayacağımızdır. Sınıf mücadelesi, intikam ya da öç alma mücadelesi değildir. Kan davası hiç değildir. Yoldaşlarımızın canına karşılık can almak, dökülen kanına karşılık kan dökmek gibi bir misilleme ile de savaş yürütmüyoruz. Ancak hesap sorma felsefesi devrim mücadelesinin temel perspektiflerindedir! Karşı-devrimci sınıflar devrimin doğrudan yönelimi, halk düşmanları da hedefidir. Bu, bir bütün olarak devrim süreci için geçerlidir. **Dolayısıyla parti ve devrim şehitlerimizin hesaplarını bundan önce olduğu gibi-sonraya, büyük hesaplaşma anına bırakmadan- sormaya devam edeceğiz!**

Şehitlerimiz bize ölümsüzlüğü öğrettiler! Ölümü yenebilmenin hiç de zor olmadığını art arda kanıtladılar! Yaşamlarını devrim mücadelesine armağan ederek sonsuz bir yolculuğa çıktılar. Onlardan aynı görevi başarıyla yerine getirme nöbetini devralmış bulunuyoruz. Bunun için onlara verdiğimiz sözü bir kere daha yüksek sesle haykırmak ve uğruna şehit düştükleri menzile ulaşmak için adımlarımızı hızlandırmak zorundayız. Biliyoruz ki o günü onlar da sağ kalanlarla birlikte duyumsayacaklar!

MARŞLARI SUSMAZ, NAMLULARI SOĞUMAZ, GERİLLALAR ÖLMEZ!

PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

DEVİRİM UĞRUNA ŞEHİT DÜŞENLERİN GÖZLERİ ARKADA KALMAYACAK!

ONLARLA BİRLİKTE YAŞIYOR, BİRLİKTE SAVAŞIYORUZ!

ŞEHİT YOLDAŞLARIMIZIN HESABINI MUTLAKA SORACAĞIZ!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ! YAŞASIN HALK SAVAŞI!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML VE ÖNDERLİĞİNDEKİ TIKKO, TMLGB!

**TKP/ML MK SB
Ocak 2005**

Emperyalizm, Ortadoğu ve Kürtler

Proletarya Partisi Merkez Komitesi 3. toplantısını sonuçlandırdı. Toplantıda dünyadaki siyasal gelişmeler ve bu gelişmelerin ülkemizdeki yansımaları üzerine yeniden bir durum değerlendirmesi yaptı. Bu değerlendirmeler ışığında sürece ilişkin görevler belirlendi. Bu yazımızda biz, esas olarak **“Dünyada Durum”** gündem maddesine ilişkin alınan karar ve bu karar doğrultusunda Ortadoğu’daki son durum ve bu durumun Kürtler cephesinde yarattığı, ortaya çıkardığı sonuçlar üzerinde duracağız ve değerlendirmeye de karardan bir bölüm aktararak başlayacağız.

“Emperyalist-kapitalist sistem ekonomik-siyasi bir kriz içindedir. Bir taraftan bu krizin yükünü dışta dünya halklarının sırtına, içte hak gasplarıyla işçi ve emekçilerin sırtına yıkmaktadırlar; diğer taraftan dünya pazarlarını, ucuz işgücü ve zenginlik kaynaklarını daha fazla talan ederek palazlanmakta ve alanlarını güce göre yeniden düzenleyip hegemonya mücadelesinde rakipleri karşısında üstün çıkmaya çalışmaktadır. Bu durum aralarındaki çelişkileri giderek daha da keskinleştirecektir.

Emperyalist-kapitalist sistem her bakımdan devasa bir saldırganlık içindedir. Saldırganlıkta bir adım önde olan ABD emperyalizmi ve suç ortaklarının Afganistan ve Irak işgalleri, içine düştükleri bu krizi aşmaya dönük talan ve yağmaya dayalı emperyalist saldırganlığın somut bir ifadesidir.

ABD emperyalizmi 11 Eylül saldırılarından sonra önüne koyduğu karşı-devrimci politikaları dizginsizce uyguladı ve uygulamaya da devam ediyor. Saldırgan ve halk düşmanı yüzüne, ‘saldırıya maruz kalmış mazlum’ peçesini geçiren Bush ve savaş kabinesi Afganistan ve Irak işgallerini gerçekleştirdi. Kuzey Kore, İran ve Suriye gibi ülkeleri de hedef tahtasına oturttu. Tüm bu saldırganlık ve işgal hareketlerine haklılık ve meşruluk kazandırmak için de ‘Terörizme karşı mücadele’ demagojilerini elden bırakmadı. Gerçekleri ters yüz eden ABD ve İngiliz emperyalistleri bu icraatlarını savaş borazanı olan medya araçları vasıtasıyla sürdürmeye devam ediyor.

Ama bir kez daha yalanlar, gerçeklere yenik düştü. Saldırganlıklarını ‘**Küresel Adalet**’, ‘**Demokrasi**’ ve ‘**Terörizme karşı mücadele**’ maskesiyle gizlemeye çalışan işgalciler direniş duvarına çarpınca kanlı yüzlerini daha açık gösterdiler. Ve işgal için üretilen gerekçeler de çözümsüz bir şekilde orta yerde duruyor. Değişen tek şey emperyalist işgalcilerin gerçek amaç ve hedeflerinin daha net bir şekilde açığa çıkmasıdır.

Şöyle ki; ABD, Özbekistan ve Tacikistan’da askeri üsler oluşturdu. Ama ABD’nin hedefi yalnız bunlarla sınırlı değildir; burada askeri üsler oluşturan ABD, Hazar ve Orta Asya bölgelerindeki enerji kaynakları üzerindeki denetimini daha da geliştirmeyi hedeflemektedir. Bu hamleler aynı zamanda Arap denizi kıyısı ve Hint Okyanusu’na boru hattı planları içinde işgalcilere büyük avantajlar sağlar. Bölgede sürekli askeri güç bulunduran ABD, Hindistan ve Pakistan’daki gelişmelere direkt müdahale etme şansına sahip olduğu gibi, Kafkasya’da ve Asya’da rakip gördüğü Rus emperyalistlerinin de ha-

reket alanını daha da daraltmayı hedefliyor.”(**Toplantı kararlarından**)

“...Dünya pazarları üzerinde hakimiyet kurma ve pazarların yeniden bölüşümü mücadelesi emperyalizmin ilhakçı ve saldırgan niteliğinin bir ifadesidir. Ve dün olduğu gibi bugün de emperyalist tekeller arası çelişkiler varlığını korumaya devam ediyor. Yani emperyalistler arası rekabet ve mücadele esas, uzlaşma ise talidir. Başlıca çelişmenin bugün emperyalist sistem içinde somut olarak aldığı biçimi de şöylece özetlemek mümkündür; ABD emperyalizmi ile AB emperyalistleri arası çelişki, ABD, Çin ve Rus emperyalistleri arası çelişkiler uluslararası planda hakimiyeti artırma, pazarı genişletmeye dayalı her somut sorunda kendini açığa vuruyor. Değişen sadece roller ve ittifaklardır. Roller ve ittifakları belirleyen ise, emperyalist çıkarlar ve güç dengeleridir.”(**Toplantı kararlarından**)

Emperyalist-kapitalist sistemin bir ekonomik kriz içinde olduğu bugün daha iyi anlaşılmaktadır. Uygulanan **“Neo-liberal”** politikalar neticesinde yüzbinlerce işçi işinden atıldı. Bu politikanın etkilerini bugün emperyalist merkezlerde uygulanan sosyal hakların gaspında, çıkarılan göçmenlik yasalarıyla göçmen işçiler üzerinde artan baskılarda görmek mümkündür. Bu politikalar özellikle emperyalizme bağımlı yarı-sömürge ülkelerde tarımın tasfiyesine, karlı kuruluşların özelleştirme adı altında emperyalist tekellere peşkeş çekilmesine yol açtı.

Yaşanan bu ekonomik kriz, emperyalistler arasındaki çelişkilerin daha da derinleşmesine neden oldu. ABD emperyalistlerinin Ortadoğu, Kafkasya ve Asya’ya dönük yürüttüğü haydutça saldırıların altında bu hegemonya kurma olgusu yatıyor. Bugün açısından bu çatışmanın daha çok Ortadoğu ve Kafkaslar’da somutlanmasının nedeni kararda da ifade edildiği gibi bölgedeki zenginlik kaynaklarının varlığıdır. Bunun dışındaki ileri sürülen tüm gerekçeler emperyalist saldırganlığı, sömürü ve talanı gizlemeye dönük demagojik söylemlerdir.

Irak halkının işgalcilere karşı sergilediği direniş, emperyalistlerin gerçek amaçlarını ve niteliklerini açığa çıkarmaya vesile oldu. Elbetteki direnişin oynadığı rol yalnız bununla sınırlı değildir. Direniş, aynı zamanda ABD emperyalistlerinin Suriye, İran veya başka bir ülkeye yönelik olası saldırı planlarını da şimdilik bozdu. Çünkü; Irak’ta her gün direnişçilerin kurşunlarına hedef olan **“istikrarı”** sağlamaktan çok, daha derin bir istikrarsızlığa neden olan işgalcilerin kendilerine yeni bir cephe açmaları tabii ki çok zordur. Şüphesiz bu işgalcilerin söz konusu ülkelere yönelik saldırı tehditlerinin devam etmeyeceği anlamına da gelmez.

İşgalcilerin süren tehditleri, bir yandan işgal karşıtı güçlerin direnişini artırarak, anti-emperyalist bir mücadelenin zeminini güçlendirirken, diğer yandan emperyalistler arasındaki rekabeti de körüklüyor. Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, işgalcilerin tek hedefi Irak değil, işgalcilerin hedefi Ortadoğu, Kafkaslar ve yakın bölgelerdeki petrol ve diğer enerji kaynakları üzerinde denetim sağlamaktır. Bu denetimi sağlamak için, ABD, Rusya, Çin ve başını Fransa ve Al-

manyası’nın çektiği kimi Avrupalı emperyalist devletler arasında kıyasıya bir rekabet sürüyor. ABD’nin Avrasya planları, Çin ve diğer bazı emperyalist ülkelerin petrol ve enerji kaynaklarına duydukları yoğun ihtiyaç, yakın gelecekte bu rekabetin her somut sorunda kendini daha bir açığa vurmasını kaçınılmaz hale getirir. ABD’nin Tacikistan ve Özbekistan’da kurduğu askeri üsler, Ukrayna yönetimine dönük sürdürdüğü tüm çabalar, bölgede rakibi olan Rusya’yı kuşatmaya yönelik çabalar. Rus emperyalistleri de bu kuşatmayı yarmak için hem Çin hem de bazı Avrupalı emperyalist devletlerle ilişkilerini daha bir geliştirmeye çalışmaktadır. Yine bölge ülkelerine dönük daha aktif bir politika içine girmeyi hedeflemektedirler. ABD uşağı TC ile dahi, son yıllarda artan bir ticari ilişkiden söz etmek mümkündür. Bu ilişki Irak özgülünde ortak ekonomik yatırımlara dönük bir biçim almaktadır.

ABD’nin Suriye, İran’a yönelik tehditlerine yukarıda dikkat çekmiştik. Özellikle atom silahlarını yapabilecek bir kapasiteye sahip olduğu yönlü propagandalarla BM ve diğer uluslararası kurumlar vasıtasıyla İran’a ilişkin bir kamuoyu oluşturulmaya çalışılmaktadır. Bu konuda ABD’nin bölgedeki ileri karakollarından biri olan İsrail siyonistleri de boş durmuyorlar. Şüphesiz İran, Irak değildir. Her şeyden önce İran’ın kimi Avrupalı emperyalistlerle ekonomik ve siyasi ilişkileri mevcuttur. Aynı ilişkiler Rus emperyalistleriyle de söz konusudur. Bu anlamıyla uluslararası planda, bir yalnızlaşma söz konusu değildir. İran’ın bölgedeki ağırlığı, sahip olduğu askeri güç de dikkate alındığında kolay bir lokma olmadığı daha rahatlıkla görülecektir. Görülmesi gereken diğer bir olgu da, İran’a dönük bir saldırı, bölgenin birçok ülkesinde işgal karşıtı hareketlerin daha bir yoğunlaşması demektir. Tüm bu somut verileri, Irak’ta süren direnişin, işgalcileri içine düşürdüğü zorluklarla birlikte ele alıp değerlendirdiğimizde; ABD’nin İran’a karşı bugün fiili bir durum yaratmaktan çok, içte kargaşa yaratarak İran yönetimi üzerinde baskı kurmayı, bölge politikalarına karşı sorun yaratmayacak bir İran hükümeti ortaya çıkarmayı sağlayacak politikalar izlemesi daha mümkün görünüyor.

Çünkü; Irak’ı dünyayı tehdit eden **“kimyasal silahların varlığını”** gerekçe olarak gösteren ABD emperyalistleri; bugün bu silahları bulamadıklarını itiraf ediyorlar. Ellerinde kalan tek gerekçe ise emperyalistlerin koynunda besletilip büyütülen Saddam diktatörünün varlığıdır. Bu durumda, İran veya başka bir ülkeyi aynı gerekçelerle işgal etmeye yönelik yürüteceği propagandalar pek etkileyici ve inandırıcı olmaz. ABD emperyalistlerinin şimdi en sıkça başvurdukları silah **“terörizme destek sunuyorlar”** söylemi-

dir. Son süreçte, cılız da olsa ABD emperyalistlerinin bazı istemlerine Suudi rejiminde ortaya konulan karşı çıkışlar, hemen rejim içinde **“El-Kaide örgütüne sunulan destekler mevcuttur”** söylemiyle karşı bir saldırı süreci başlattı. Suudi rejiminin El-Kaide’ye ne ölçüde bir destek sunduğu tartışılabilir. Ama ortada tartışılmayı gerektirecek bir gerçek vardır, o da ABD’nin uşağı olan Suudi şeyhlerinin ilk Irak işgalinde olduğu gibi, çeşitli dönemlerde işgalci güçlere sundukları desteklerden dolayı, bölge ve Suudi Arabistan halkının nefretini önemli ölçüde kazandıklarıdır. Özellikle ülkede işgalcilere karşı artan tepkiler, yaşanan yoksulluk, bu şeyh hanedanlığına karşı ciddi tepkilerin oluşmasına neden oluyor. Ve Suudi rejiminin zaman zaman efendilerinin istemlerine olumsuz yanıt vermesinin altında yatan gerçeği de içte oluşan bu basınçta aramak gerekir.

Özetlersek; Emperyalist-kapitalist sistemin ekonomik, siyasi, askeri ve kültürel saldırıları dünyanın birçok bölgesinde sürüyor ve sürmeye de devam edecektir. Bu saldırıların bugün yanı başımızdaki bölgelerde somut işgallere dönüşmesi, bölgede mevcut olan petrol ve diğer enerji kaynaklarının varlığından kaynaklanmaktadır. Bu durum önümüzdeki süreçte de çatışmaların şu veya bu şekilde varlığını sürdüreceğini gösteriyor. Dolayısıyla anti-ışgalciliği anti-emperyalist bir mücadeleye dönüştürme görevi tüm devrimci ve komünist güçlerin önünde durmaktadır.

Sınıf bilinçli proletarya, bir yanda anti-emperyalist mücadeleyi, anti-ABD’ciliğe indirgeyen yanlış anlayışlara karşı mücadele ederken, diğer yanda Irak’ta işgale karşı, Filistin’de İsrail siyonizmine karşı sürdürülen mücadeleyi sahiplenmeye devam edecektir. Bu sahiplenme, bağrında direnen güçlerin niteliklerini, sahiplenenin ne olduğunu net olarak ortaya koymayı içeriyor-içermek zorundadır. Bu sahiplenme, Irak’ta ve Filistin’de daha ileri bir konumda olan örgüt-parti ve demokratik kurumlarla daha özel bir ilişki sürdürmeyi, birlikte çeşitli platformlarda yer olmayı içermek zorundadır.

Bu anlamıyla uluslararası bir demokratik kurum olan ILPS'nin Irak ve Filistinli kimi demokratik güçlerle kurduğu ve daha da geliştirmeye çalıştığı ilişki önemli ve anlamlıdır. Dünyanın en çatışmalı bölgelerinden biri olan Ortadoğu ve yakın çevresinde emperyalist işgal ve gericiğe karşı mücadelede ortaya enternasyonalist bir zeminde beslenen demokratik-devrimci bir irade çıkarmak, ezilen halkların emperyalizme karşı mücadelesine sunulan mütevazı, mütevazı olduğu kadar anlamlı bir katkıdır da.

Kürtlerin durumu

Yukarıda ifade ettiğimiz gibi ABD emperyalistleri ve suç ortaklarının Irak'ı işgali ile, bir yanda bölgede emperyalistler arasındaki rekabet kızışırken; diğer yanda işgalcilerle ve işbirlikçi güçler ile işgal karşıtı güçler arasındaki çatışmalarda giderek derinleşmektedir. Bu çatışma ortamında en trajedik olan ise Irak Kürdistanı'ndaki Kürt önderliklerin durumudur. **Talabani** ve **Barzani**, Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesini emperyalist işgalcilerin çıkarlarına yedeklemekle kalmayıp, Ortadoğu'da ABD emperyalizminin TC ile birlikte en ileri karakolu olan ve başta Filistin halkı olmak üzere tüm Arap halkına karşı katliamcı ve yok edici kimliğiyle bilinen İsrail siyonizmiyle dostluk kurmakta ve Kürt topraklarında yeni bir siyonist dostu oluşumu yaratmaya çalışmaktadır. Bu hafife alınmayacak ve üzerinde ciddiyetle durulması gereken bir gelişmedir. Irak Kürdistanı'ndaki diğer Kürt topraklarında da Kürtler adına politika yapan bazı siyasal yapıların "**ABD'siz Kürt sorunu çözülmez**" yönlü yaklaşımlarını da hesaba kattığımızda sorunun ciddiyeti daha da artmaktadır. Bölgede işgal karşıtı ya da anti-emperyalist mücadele boyutlandıkça, işgalcilerin ve işbirlikçilerinin kaderi giderek daha da ortak hale gelecektir. Böyle bir tabloda en büyük zararı Kürt halkı görecektir. Dolayısıyla Kürt halkı kaderini emperyalist çıkarlara yedekleyen bu burjuva feodal önderliklere karşı tavır almak zorundadır.

Bu konuya ilişkin **Proletarya Partisi'nin Merkezi Kitle Yayın Organı olan "İşçi Köylü Kurtuluşu"**nda yapılan değerlendirmelerden bir bölümü aktarmakta yarar görüyoruz: "Irak direnişi Irak Kürdistanı'ndaki burjuva-feodal önderliklerin Kürt halkı için oluşturduğu tehlikeyi de gözler önüne serdi. İddia ettikleri kurtuluşu Kürt halkının gücünde, ezilen halkların kardeşliğinde ve birliğinde aramak yerine, işgalcilerin kanlı kolları arasında arayan bu önderlikler bugün emperyalistlerin çıkarları için Kürt topraklarını işgalcilerin üssü haline getirmiş durumdadır. Bunların '**kurtuluş**' dedikleri kendi varlıklarının sürgit olmasıdır. Sözde Saddam başkanlığındaki diktatörlüğe karşı 'bağımsızlık' mücadelesi veren bu burjuva-feodal önderlikler, bugün '**Kürdistan**'ı inşa ediyorlar! Bu sadece iğrenç bir yalandır. Kurdukları '**Kürdistan**' Kürt halkının uğruna seve seve canını verdiği, vereceği Kürdistan değildir; bunların inşa ettiği Kürdistan Ortadoğu'da bir avuç işbirlikçinin, uşağın, burjuva-feodal karakterindeki yeni İsrail'dir.

Ezilen bir ulusun haklı mücadelesini emperyalistlerin çıkarlarına yedekleyen bu burjuva-feodal önderlikler, objektif olarak Kürt halkını işgalcilerle karşı direnen işgalcilerden nefret eden bölge halklarının karşısına koydular. Irak Kürtlerini peşlerine takarak anti-emperyalist işgal karşıtı direnişçiler ordusunun karşısında, emperyalist ordusunun safla-

rında yer aldılar. Ezilen halkların kardeşliğini ve birliğini dinamitleyen bu politika, gelecek açısından da büyük tehlikedir. Şu açık ki, direniş büyüdükçe işgalcilerin burjuva-feodal önderliklere ve bu önderliklerin de işgalcilerle olan ihtiyacı artacaktır. Ve hiç kuşkusuz ki, bundan zarar görecektir olan Kürt halkıdır. Tarihin defalarca ispatladığı gibi, ezilenlerin kurtuluşu işgalcilerin dostluğundan kazanılmadan değil, ezilen halkların dostluğunu kazanmaktan ve birlikte işgalcilerle karşı mücadele etmekten geçiyor.

Bu gerçeklere gözünü kapayanlar, tarihi tecrübelerini, diğer bir ifadeyle emperyalistlerin Kürt halkına uyguladıkları katliam ve entrikaları unutanlar, bugün bölgenin zenginlik kaynaklarını denetim altına almak için, her türlü haklı ve meşru mücadeleyi boğmak için kan akıtmaktan çekinmeyen ABD emperyalizmi ile İsrail siyonizmiyle işbirliği yapmakta hiçbir sakınca görmemektedirler. Kürt topraklarını bu işgalci ve katliamcı güçlerin üssü haline getirenler, emperyalistlerin "**böl yönet**" politikalarına hizmet etmektedirler. Bu işbirlikçi politikanın Kürt halkına yarardan çok zarar vereceğini anlamak için her gün Irak sokaklarında yaşananlara bakmak yeterlidir.

Diğer görülmesi gereken bir nokta ise, bu kan banyosunu yaptıran emperyalistler ve işbirlikçi hükümetlerin başta dış işlerinden sorumlu bakanları olmak üzere, istihbarat ve militarist güçlere yön verip yönlendirmede bu burjuva-feodal önderliklerin rolü azım-

bir güce sahip bir işbirlikçi hükümet çıkaramazlar.

Bunun pratik anlamı şu demektir; olası bir seçim sonrasında da işgalciler yine Irak topraklarında olacaklardır. Ve direniş büyüdükçe işgalcilerin zorlukları daha bir artacaktır. Bu durum Amerikan iç kamuoyundaki işgal karşıtı cepheyi güçlendirebilir. Ve aynı zamanda Irak'taki işgal kuvvetlerinin geri çekilmesi için çeşitli kampanyalara da vesile olabilir. Tüm bunlara karşın işgalcilerin Irak topraklarından çekilmesini belirleyecek olan esas faktör Irak'ta sergilenecek olan direnişin gücüdür.

Bağdat'ta işgalciler için yaşam zorlaştıkça, Irak'taki Kürt topraklarında Amerikan varlığı daha da artacaktır. Dolayısıyla Irak Kürdistanı'ndaki Amerikan varlığını taktik bir sorun olarak görenler, işgalcilerin işgal gerekçelerini henüz anlamaktan uzak olanlardır. Emperyalist işgalciler bölgede "statükoları parçalıyorlar" misyonunu yüklenmektedirler.

Tüm bu değerlendirmeler emperyalizmin niteliğini, İsrail siyonizminin gerçekliğini gözden kaçırılan anti-bilimsel değerlendirmelerdir. Bilimsel bakış açısından uzak, günübirlik ve pragmatist yaklaşımlarla kurulan bu kurtlar sofrasında Kürt halkı sonuç itibarıyla yem olmaktan kendini kurtaramaz. Bu yanlış düşünüş tarzının Türkiye Kürdistanı'ndaki etkisi de hafife alınacak bir boyutta değildir. Ve Kürt sorununun çözümü için ortaya konulan projeler diğer parçalardaki Kürt

sanmayacak bir boyutta olduğudur. "**Terörizme karşı mücadele ediyoruz**" diyen Talabani'nin ifade etmek istediği de bu gerçeğin kendisidir.

Emperyalist saldırganlıkta bir adım önde olan en büyük saldırgan ve terörist güçle işbirliği yapanlar terörizme karşı mücadeleden çok; ancak halklara karşı uygulanan terörizmin bir parçası ve terörist saldırıları kolaylaştırmanın bir dişlisi olurlar.

Kimi Kürt çevreleri bu burjuva-feodal önderliklerin işledikleri suçları hafifletmek için izlenen politikanın bir taktikten ibaret olduğunu ve işgalin son bulmasıyla sorunun çözüleceğini söylüyorlar. Bu çok büyük bir yanılgıdır. Bölgenin zenginlik kaynakları üzerinde emperyalistler arasında kıyasıya bir rekabet sürmektedir, bunun yanı sıra, bir hegemonya krizi içinde olan ABD emperyalizminin işgale kolayca son vermesi düşünülemez. Hiç kimse yapılacak seçimler neticesinde Irak'ta çatışmaların daha alt bir seviyeye düşeceği hayaline kapılmamalıdır. Şu açık ki, Irak'ta olası bir seçim mevcut krizi çözmez, daha da derinleştirir. Dolayısıyla işgalci güçler, uzaktan kumandayla Irak'ı yönetmezler, yani mevcut durumda ortaya böylesi

önderliklerin ortaya koydukları projelerden esasta farklı değildir.

Son gelişmelerle birlikte Kürtler açısından ortaya çıkan tabloyu şöylece özetlemek mümkündür: Birincisi, Irak Kürdistanı'nda ortaya çıkan fiili durumdan hareketle; TC, Suriye ve İran hükümetleri Irak'ın "**toprak bütünlüğünü**" savunarak Kürtlerin "**bağımsız bir devlet**" şeklinde ortaya çıkarak bölgenin haritasını yeniden tanımlamalarına karşı ortak bir tutum içindeler. Özet olarak bu anlamıyla Kürtlere karşı ortak bir tutumu belirlemiş durumdadır. Bu politikanın sonucu olarak Suriye hükümeti, birçok KONGRA-GEL militanını TC'ye teslim etti.

İkincisi; TC Suriye ve İran ile birlikte bu ekseninde bir ilişki geliştirirken, emperyalist efendisi ABD "Irak'taki direnişçilere destek veriyorlar" diye Suriye ve İran hükümetleri üzerine baskı kurmaya ve sindirmeye devam ediyor. ABD'nin bu politikası kaçınılmaz olarak Suriye ve İran hükümetlerine karşı Kürt kartını kullanmaya kadar götürür. Yine bu politikasını işbirlikçi önderlikler vasıtasıyla uygulamak için de çalışır. Bu bir olasıktan çok emperyalist işgalcilerin amaç ve hedeflerini dikkate aldığımızda, gözardı edil-

memesi gereken bir gerçek olduğunu rahatlıkla söylemek mümkündür.

Bu tabloda da görüleceği gibi, işgalciler ve işbirlikçiler istedikleri politikaları uygulamakta zorlanıyorlar. Özellikle Kürt sorununda bölgesel çıkarlarına göre hareket eden işgalci güçler ile TC arasında zaman zaman sorunlar da yaşanmaktadır. Tabi ki bu durum, ABD emperyalistlerinin uşağı TC'nin KONGRA-GEL'e dönük istemlerini görmezlikten geldiği anlamına gelmez. A. Öcalan'ı TC'ye teslim eden ABD'dir. Ama aynı ABD en azından bu dönemde, KONGRA-GEL'e dönük, TC'nin istediği temelde bir operasyona ışık yakacak durumda değildir. Her şeyden önce Irak'ta her gün saldırılara maruz kalan işgalciler, kendilerine yeni bir cephe açmak istemezler. Sorunun bir yanı buyken diğer yanı ise, Irak Kürdistanı'ndaki işbirlikçi önderliklere rağmen, Kürt halkı içinde bu saldırıyı hoşgörüle karşılamayacak kitlenin durumunu da işgalciler hesaba katacaklardır.

Tüm bunlar dikkate alındığında Ankara'da son olarak yapılan ABD, TC, Irak görüşmesinde KONGRA-GEL gerillalarına dönük bir operasyon düzenleme kararı çıkmaz. ABD yine sorunu sürece yayan bir taktik izlemeye devam edecektir. Bu taktiğin özü, KONGRA-GEL yönetimini bir bekletme içine sokarak, hareketsiz bir şekilde bekletmektir. Gerilla için hareketsizlik, çürüme, savaş kapasitesinde düşme, moral ve motivasyonu yitirme demektir. ABD emperyalistlerinin amacı buyken, TC imha etmekten başka bir şey düşünmezken, KONGRA-GEL önderliği hala bu zirveye "barış içerikli mesajlar" iletiyor. İletmeleri için KONGRA-GEL yürütmesine çağrılarda bulunuyor. Ortaya çıkan bu durumu nedenleriyle birlikte çözümlenemeyen ama kabullenmek çok zordur.

Proletarya Partisi yapmış olduğu son üçüncü toplantısında mevcut gidışatla ilgili şu değerlendirmelerde bulunmuştur: "Kürt ulusal hareketinin yaşadığı derin açmaz devam etmektedir. KONGRA-GEL önderliğinin silahlı mücadeleye son vermesinden bu yana '**Demokratik Cumhuriyet**' adı altında, düzene kendini kabul ettirmek için attığı adımların hiçbiri karşılık bulmamıştır. Bu yanlış beklenti Kürt halkını farklı tercihlere zorlar niteliktedir. Faşist Türk devleti Kürt ulusuna, varlıklarının sözde kabulü dışında hiçbir hak vermemeye kararlıdır. Kürt halkının demokratik hakları uğruna mücadelesi mevcut önderliklerin ulusal burjuva uzlaşmacı karakteri dolayısıyla baltalanmaya, güdükleştirilmeye devam edilmektedir. Ulusların kendi kaderini tayin hakkı Kürt ulusunun bilincinden tümüyle sökülmeye çalışılmaktadır. Bu konuda faşist Türk devletine en büyük desteği veren de Kürt ulusal hareketinin '**önderliğidir**' (**Toplantı kararından**)

Gerçek tablo bu. TC Kürt ulusunun ulusal demokratik taleplerini kabul etmek bir yana, imha ve inkarda ısrar ediyor. Kağıt üzerinde sözde bazı kabullerin pratik uygulamada hiçbir karşılığı yoktur. Dayatılan koşulsuz bir teslimiyettir. Emperyalistlerin Kürt sorununa bakış açıları, bölgesel çıkarlarıyla paralel bir bakış açıdır. AB pratiği bunun en somut kanıtıdır. Dolayısıyla hala emperyalistlerden Kürt sorununa "**barışçıl, demokratik**" çözümler getirmesini beklemek, kitleleri böyle bir beklenti içine sokmak, bu inkarcı-imhacı, anti-demokratik gerici ve faşist politikalarının döndürüldüğü değirmene su taşımak anlamına gelmektedir.

Kitleleri, devrimci savaşı örgütlemek için PROPAGANDA VE AJİTASYONUN ÖNEMİNİ KAVRAYALIM!

Sınıf bilinçli proleterlerin en yüksek birliği olan Proletarya Partisi, önderleri, kadro ve militanları işçi sınıfı ve kitlelerle ayrılmaz bir şekilde birleşmeyi öğrenmedikçe bu adı gerçek anlamda hak etmemiş demektir. Bu aynı zamanda, onun bir grup öncüsü olmaktan çıkıp, kitlelerin kabul ettiği öncü durumuna gelmesi demektir. Bu tespit, Proletarya Partisi açısından kavranıp, bilince çıkarılması, sürekli gündemde tutulması gereken bir gerçektir. Sınıf bilinçli işçiler, işçi sınıfı ve emekçilerin öncüsü olma görev ve sorumluluğuyla güçlü dayanımıyla, başarılarını büyütür.

İşçi sınıfının en ileri genç dinamik kesimi başta olmak üzere ezilen sömürülen emekçileri, toplumun orta ve geri tabakaları da dahil olmak üzere, onları aydınlatmak, eğitmek ve savuşturmak sınıf bilinçli proleterlerin görevidir. Bütün gerici önyargıların ve yaklaşımların burjuva-feodal tutucu alışkanlıkların yıkılması ve lanetlik karanlık rüzgarların alt edilmesi gerekir.

İdeolojik ve politik olarak güçlü bir silaha sahip olan sınıf bilinçli işçilerin önder ve öncü rolünü oynayabilmesi için sürekli bir propaganda ve ajitasyon faaliyetini ustalıkla örgütlemesi gerekir.

Devrimci çalışmada var olan mevcut güçleri dağıtmadan birleştirerek, en ileri, en canlı, en diri, en fazla değişim isteyen kesim içinde başlayarak örgütleme çalışması yürütülür. Bu çalışmanın en önemli araçlarından biri de propaganda ve ajitasyondur. Propaganda ve ajitasyon çalışmalarının örgütleme biliminin temel ilkelerinden biri olduğu bilgisi kavranıp bilince çıkarılmadan, bu bilinç üzerinde yükselen doğru bir pratik çalışma yürütülmeden örgütleme çalışması başarılı hale getirilemez.

Alman proletaryasının usta teoriyisen ve pratisyeni Karl Liebknecht **“inceleme, propaganda, örgütleme”** derken pratik propaganda ajitasyon çalışmasının örgütleme için vazgeçilmez önemini belirtmektedir. Sınıf düşmanlarının, kitlelerin somut koşullarını incelemeyen gerçek anlamda etkili bir propaganda ve ajitasyon çalışmasının yapılamayacağını anlatmaktadır. **“Birinci planda her zaman mutlaka pratik propaganda ve ajitasyon çalışması bulunur çünkü, birincisi, teorik çalışma yalnız ikincisinin öne sürdüğü soruları yanıtlar”** Lenin. Ayrıca propaganda ve ajitasyon çalışmasının bir ve aynı şey olmadığı ancak ikisi arasında ayrılmaz bir bağın var olduğu da bir gerçektir. Bu kavranmalıdır.

Propaganda çalışmasının kapsamı alanında yaşanan gerçeklikler olmakla beraber hedefleri orta ve uzun zaman diliminde gerçekleşecek olanları ifade eder. Propagandanın içeriğinde demokratik halk iktidarının, sosyalizmin, komünizmin, bilimsel sosyalizmin, aynı şekilde sınıf savaşımının kaçınılmazlığının ve gerçekliğinin, ülkemizde sınıf savaşımının stratejik olarak almış olduğu biçimin halk savaşı gerçekliğinin ve bunun günümüzde almış olduğu biçimin ise gerilla savaşı olduğunun ifade eder.

Ajitasyon çalışması ise tarihsel anın, somut ve yakın sorunlar uğruna kitlelerin güçlü etkileme çalışmasını içerir. Ücretlerin artırılması, iş gününün kısaltılması, işten atılmaların durdurulması, iş koşullarının düzeltilmesi, köylerin zorla boşaltılması zoraki göç, yargısız infazların durdurulması, kadınlar üzerindeki sınıfsal-cinsel-ulusal baskıların kaldırılması, demokratik hak ve taleplerin elde edilmesi, kısaca toplumun ezilen sömürülen baskı ve zulüm altında acı çe-

ken kesimlerin, ekonomik-demokratik-politik somut ve anın ihtiyaçlarını talep eder. Bu talepler uğruna kitleleri etkilemeye, mücadeleyi örgütlemeye çalışır.

Sınıf bilinçli proleterler, propaganda çalışmasında bilimsel sosyalizmin, devrimci düşüncelerin propagandasını yaparken aynı zamanda demokrasinin ve demokratik düşüncelerin de propagandasını yapar.

Ajitasyon çalışması hedefinde en yakın, somut ekonomik- demokratik hak ve talepler olduğu gibi bu taleplerin politik iktidar hedefiyle birleştirilmesini, siyasal ajitasyonla bütünleştirilmesini de amaçlar. Ekonomik talepleri politik iktidar hedefiyle birleştirme perspektifi devrimci anlayıştır, politik talepleri ihmal eden salt ekonomik talepler uğruna mücadelenin örgütlenmesini amaçlayan anlayış ise ekonomist, reformist burjuva anlayıştır.

İşçi sınıfının ve emekçi halkların ekonomik alanda yaşadığı sorunlarda ekonomik ajitasyon ve siyasal ajitasyonla yararlanılabilecek birçok konu vardır. Önemli olan bunların zamanında ve doğru tespit edilmesi ve zaman geçirmeden buna uygun propaganda ve ajitasyon çalışmasına başlanılmasıdır. Günlük ve anlık yaşanan ekonomik ve siyasal sorunları bilimsel ve devrimci bir bakış açısıyla izlemek, gözlemlemek, araştırıp-incelemek ve bu sorunların içeriğine ve özüne uygun bir şekilde devrimci sloganları ve şiarları tespit edip, ajitasyon çalışmasını yürütmek sınıf bilinçli proleterlerin vazgeçilmez görevidir. Sınıf bilinçli proleterler, işçi sınıfının ve emekçi halkın içinde olmak kadar yaşanan sorunları doğru tespit edip bu sorunları kavrayıp bilince çıkarmak kadar bu bilincin kitlelere taşınmasının vazgeçilmez görev olduğunu da bilmelidir.

Propaganda ve ajitasyon çalışmasının örgütleme için vazgeçilmez etkili ve güçlü bir silah olduğu gerçeği bilince çıkarılmadan devrimci görevler layıkıyla başarılamaz.

Ekonomik ve siyasal ajitasyon, proletaryanın ve emekçi halkların sınıf bilincinin gelişmesi, güçlü ve etkili bir sınıf savaşımını yürütülmesi için bir ihtiyaçtır. Sınıf savaşımının yol gösterici olması, devrim bilimine sahip olması için propaganda ve ajitasyon çalışması yaşamsal bir gereksinimdir.

Özelleştirme sonucu işten atılan işçilerin yeniden işe alınmaları, çalışma koşullarının iyileştirilmesi, köylülerin ürettikleri ürünlerin yok pahasına devlet tarafından satın alınması, devletin köylülere sunduğu sübvansiyonların ortadan kaldırılması, tarımın hayvancılığın imha edilmesi, yoksul köylüler üzerindeki ağa ve bey zulmüne karşı, yoksul köylülerin toprak talebi için, polis terörünün, işkencelerin, yargısız infazların protesto edilmesi için ve benzeri birçok sorunlarda, **“en alttakilerin”** yaşamını dolaysız etkileyen, sarsan tüm ekonomik, demokratik ve politik sorunlarda ajitasyon çalışması yürütülmeden **“en alttakilerin”** etkilenmesi Proletarya Partisi'nin örgütleme alanı içine çekilmesi başarılamaz.

Devrimci ajitasyon çalışması işçilerin ve kitlelerin bilincini uyandırır, onları örgütler, disiplini sokar. Devrimci dayanışmayı güçlendirir. Sınıf savaşımının zorunluluk bilincini onlara taşır ve onları bu temelde eğitir. Devrimci ajitasyon en yakın ve somut sorunlarda düşmandan zorla ödün koparma ve böylece ekonomik ve demokratik talepler elde ederek, kendi durumunu iyileştirmeye başlar. Örgütlü olma-

nın bilinci güçlendikçe, örgütlü gücünü düşman karşısında pazarlık gücüne ve hesap sorma bilincine dönüştürür. Kendi gücüne güvenmeye başlar. Sınıf ve taraf olma, örgütlü olma bilinci güçlendikçe politik iktidarı ele geçirme bilinci ve cesareti gelişir.

Devrimci ve özgür yayınların, bülten, bildiri yazılama pullama gibi **“yazınsal”** faaliyetleri örgütlerken diğer yandan sözlü propaganda ve ajitasyon çalışmalarını, güncel somutluktan, gerçeklikten gücünü alarak, etkili bir şekilde yürütmesi gerekir. Son dönemde bu yönde atılan bazı olumlu adımlar var. Ancak proletaryanın devrim bilimini kuşanmış Marksizm-Leninizm-Maoizm ideolojisiyle donanmış öncünün salt yazınsal ve sözlü propaganda ve ajitasyon çalışmasını örgütleyerek bu alanda görev ve sorumluluklarını yerine getirdiği ve getireceği söylenemez. O aynı zamanda silahlı propaganda ve ajitasyon çalışmasını da ustaca örgütler. Bu silahın, bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler de daha etkili, sarsıcı, uyandırıcı ve politik iktidar hedefine yönlendirici etkisi olduğu açık ve inkar edilmez bir gerçektir. Devrimi gerçekleştirmiş ülkelerin, devrimi gerçekleştirmeye iddiasında olan ülkelerin devrimci pratikleri bu tezin doğruluğunu ispatlayan olumlu pratik deney ve tecrübelerle doludur. Sürecin, kitlelerin, düşmanın gerçekliğini bütünlüklü olarak değerlendiren, zamanı ve yeri doğru tespit edilen, hedefi isabetlice seçilen, somut gerçekliğe yanıt olan silahlı propaganda ve ajitasyon pratiklerinin uyandırıcı, etkileyici ve örgütleyici özellikleri olduğu inkar edilmez bir gerçektir. **“Silahların eleştirel gücü”** etkileyen, sarsan, uyandıran ve harekete geçiren gücü tasfiyeciliğin bozucu ve kirlenici havasının etkili olduğu bu süreçte vazgeçilmez önemdedir.

Çok yönlü etkili ve zenginleştirici araçların sürekli tarzda kullanılmasıyla işçi sınıfı ve emekçiler etkilenmeye, düşünmeye ve bilinçlenmeye başlar. Yönünü yeni yaşama çevirir. Örgütlenen küçük çaplı legal ve illegal eylemlerde kullanılan ve taşınan legal ve illegal pankart ve sloganların etki sınırları ilk başta dar ve zayıf olabilir. Bu **“darlığın”** ve **“zayıflığın”** göreceli ve geçici olduğu, süreç içinde genişleyen, etkileyen ve büyüyen güç olacağı bilinmelidir. Her zaman ilk adım **“zayıf”** ve görece olarak **“etkisiz ve güçsüz”** olur. Ancak bu **“zayıf”** ve **“etkisiz”** güç, adımlarını sağlam, kararlı, etkili ve sürekli attığı sürece dalga dalga genişleyen etkili bir güç durumuna dönüşür.

Yaşanan suskunluğu kırmak, parçalamak, devrimci olanı militan ve gerçekçi olanı yaşatmak için mütevazı adımları başlatarak büyütme, yaşamsal ihtiyaçtır. Aslolan bu adımların neden ve niçin atılması gerektiğinin bilincini kuşanmak ve cüretini göstermektir. Atılan adımın etki büyüklüğü onun nicel değil, nitel gücündedir. Nasıl ki devrimci bir örgütün gücü, nicel sayısında değilse onun nitel bilinç ve örgüt gücündeyse, aynı şekilde örgütlenen her bir direniş eylemi, saldırı eylemi, legal, illegal kitle gösterilerinin gücü ve etkisi onun haklılığında ve meşruluğundadır. Her adımı büyütme, güçlendirmek bir görevdir. Ancak unutulmalıdır ki yüzler birer olmadan yazılmaz, binler de yüzler olmadan yazılmaz.

Sınıf bilinçli proleterler bir yandan kendi partisini örgütlemeyi, yönetmeyi öğrenirken, diğer yandan kitleleri örgütlemeyi ve yönetmeyi öğrenmeye başlar. Bu iki halka ve görev iç içedir ve bütünlüklüdür. Biri diğerinin varoluş zemini. Aynı şekilde sınıf bilinçli proleterle-

rin önderliğinde ve öncülüğünde örgütlenen legal-illegal eylemler örgütlenebileceği gibi onun dışında küçük burjuva ve burjuva parti ve hareketlerin önderliğinde örgütlenen eylemler içinde de yer alınmalıdır. İçinde olmak, dışında olmaktan her daim önem arzeder. İçinde olunmadan etkileme değiştirme ve örgütleme gücü elde edilemez. Dışında kalınan her eylemlilik, küçük burjuva ve burjuvazinin etkisi altına bırakılmış alan olarak görülmelidir.

Örgütlenme bir etkileme sanatıdır. Etkileme gücü olmayan örgütlenme gücü olamaz. Ve bu güç maddi bir güce dönüşmez. Etkilemeyi sistematik ve düzenli tarzda yapan bilinç, örgütleyici güç durumuna dönüşür. Etkileme gücü, sınırı, örgütlendiği alan sınırlarını çoğu zaman aşar. Bu nitelikte ilgili bir olaydır. Bazen eylemin, hareketin gücünü örgütleyen örgütlenme sınırlarını yeterince ölçemez. Sivas faşistlerinden hesap soran eylemin, Çankırı, Eurogold vb. eylemlerinin etkileme ve uyandırma gücünü, yönünü yeni yaşama çevirme gücünü kim inkar edebilir?

Somutluk üzerinde yükselen yeri ve zamanı doğru tespit edilmiş, hedefi netleştirilmiş bütün ön hazırlıkları tamamlanmış propaganda ve ajitasyon faaliyetinin örgütlenmesi durumunda, muazzam derecede bir örgütlenme enerji, gücüne dönüşmesinin önünde hangi engel varlık gösterebilir? Beyni ve yüreği etki altına alan devrimci coşku ve heyecanı yükselten bir şiirin, müzik parçasının, filmin, tiyatronun, roman ve öykünün, etkili ve sarsıcı bir konuşmanın, renkli ve büyük bir illegal pankartın, hedefe kilitlenmiş bir partizan öfkesinin gücünü kim inkar edebilir? Zindanlarda, miting ve yürüyüşlerde, düşmana cesaretli ve yiğit bir karşı koşuşun, militan bir karşı duruşun, kurşun gibi delici sloganın gücünü kim inkar edebilir?

Propaganda ve ajitasyon, somut gerçeklik üzerinde etkili olur. Zaman seçimi doğru olan ve gerçeklik üzerinde yükselen her propaganda ve ajitasyon çalışması, kitlelerin örgütlenme potansiyelini, zeminini yaratır. **Görüşleri tarihin kendisi tarafından, gerçeğin her adımında doğrulanabilir yenilmez.**

Sınıf bilinçli proletarya, sınıf savaşımını geliştirmek, onu yaygınlaştırmak, etkili kılmak için mücadelesini her alanda daha bilinçli ve örgütlü yürütmek zorundadır. Yeni elde etmek istiyorsa güçlüklerin ve zorlukların bilincinde ve tehlikelerin, engellerin ayırında olmalıdır. Her sınıf bilinçli işçi, kendi gücü oranında görev ve sorumluluklarını yerine getirdikçe, bilinç ve çabasını kolektifin parçası haline getirdikçe kitleler aydınlanmaya, örgütlenmeye, savaşmaya ve eğitime başlar.

Gericiliğin direnci tasfiyecilerin ihaneti, devrimci çabayı durduramayacaktır. En büyük direnç ve ihanet, bilimin ve gerçeğin yansalarından, proletaryanın ve ezilen dünya halklarının devrim ihtiyacından ve vicdanından uzaklaşmaktır.

Bütün eksikliklere, geriliklere ve elverişli olmayan koşullara ve eşitsizliklere rağmen, yeter ki adımlar bilinçli ve cesaretle atılsın, yeter ki zorluklardan ve güçlüklerden yılmassın.

“Tarihin lokomotif olan devrimler, ezilenlerin ve sömürülenlerin bayramıdır” der Marx. Ezilenlerin bayram mücadelesinin harcı, kan ve ateşten tuğlaları ter ve emekten örülecektir. Zor olduğu kadar onurlu ve yüksek devrimci duygu ile dolu olacaktır.

PUSULA

PROPAGANDA VE AJİTASYON FAALİYETLERİ ÜZERİNE

Açıklama; Bu yazı elimize posta kanalı ile ulaşan, TKP/ML'nin Merkezi Kitle Yayın Organı olan İşçi Köylü Kurtuluşu'nun Ocak 2005 özel sayısından alınmıştır.

Komünist Partisi'nin, amaçlarını kitlelere anlatabilmesi ve kitleleri bu amaçlar etrafında birleştirip harekete geçirebilmesi için, propaganda ve ajitasyon araçlarını yerinde ve zamanında, etkili ve doğru kullanması gerekir. Bu araçların kullanılmasında zaafli olan bir Komünist Partisi'nin kitlelere ulaşmakta, kitleleri örgütleyip siyasal iktidar mücadelesine yöneltmekte ciddi sorunlarla yüz yüze gelmesi kaçınılmazdır.

Doğru bir propaganda ve ajitasyon, gücünü somutluktan almak zorundadır. Hangi görsel aracın, ajitasyonlu konuşmanın nerede ve nasıl yapılacağını planlamak kadar, yapılacak olanların somut durumla, somut sorunlarla bağlantılı olması da o kadar önemli ve gereklidir. **Gerekli olan diğer bir şey ise, kullanacağımız propaganda araçlarının kitleler tarafından rahatça anlaşılır olmasını sağlamaktır.** Basit ve anlaşılır bir dil, hitap edeceğimiz kesimler tarafından rahatça anlaşılmasını sağlar.

Propaganda faaliyetleri öncelikli olarak propaganda konusu/konuları hakkında araştırmayı, incelemeyi, öğrenmeyi gerektirir. **Her propagandacı kesinlikle, konusu hakkında yeterince bilgili olmalıdır. Bilgili olmak ikna etme gücünün önemli bir parçasıdır.** Etkili konuşmak, etkili tavırlarla etrafındakileri kendini dinler kılmak elbetteki propagandacı için önemli meziyetlerdir. Ancak, eğer konusu hakkında bilgisi yetersiz ise, tüm bu meziyetlerin bir anlamı kalmaz. O halde önemli olan ve hatta olmazsa olmaz olan bir "meziyet" de bilgili olmaktır. Her propagandacı, bu yüzden yetkin bir araştırmacıdır, öğrenmekten bıkmayan bir öğrencidir. **Kuşkusuz, sonuçlar üzerinde dururken, bu sonuçlara yol açan nedenler üzerinde durmayan, çözüm ve kurtuluş perspektifini içermeyen bir propaganda eksik ve yetersizdir.** Böyle bir propaganda gerçekte propaganda bile değildir.

Mesela, egemen sınıfların sömürü politikasının ezilenler cephesinde yol açtığı yoksulluktan ve yıkımdan söz ederken; kurtuluşun nasıl olacağını, kurtuluşu sağlayacak olan araçların gerekliliğini, biçimini, süreç ile ilişkisini, geleceğini somut olarak işlememiz gerekir. Tek başına sömürü ve zulüm politikasının yol açtığı sonuçlardan söz etmek yetmez, bununla birlikte bu zulüm ve sömürünün nasıl gerçekleştiğini, genişliğini ve derinliğini, gerçekleşmesine neden olan zemini de anlatabilmeliyiz. Ancak bunlarla birleşen bir kurtuluş yolu kitlelerin beyininde somut bir gerçeklik halini alır, gerçekleşebilir kabul edilebilir. Kitleler ancak kendi gücünü kavradıkça harekete

geçme bilincine yaklaşabilirler.

Propaganda ve ajitasyon arasında kalın duvarlar çizebiliriz, ama bu ikisi arasındaki farkı görmeyeceğimiz anlamına gelmez. **Propaganda;** olayların, olguların neden ve sonuç ilişkilerini içeren, alternatif çözümler sunan, bir tarihi süreci kapsar. Elbetteki, her somut sorunda propaganda yöntemleri değişebilir, ama süreç boyunca propagandanın gerekliliği ortadan kalkmaz. **Ajitasyonun** ayırt edici özelliği ise, daha çok somut bir olaya dayanması ve aynı zamanda duygulara hitap etmesidir. **Ajitasyon, kitleleri coşturma ve harekete geçirme eylemidir.**

Örneğin, faşistlerin kitleye yönelik saldırılarında, gecekonduların yıkılmasında, direniş ve karşı saldırıyı örgütlemek, devrimci bir coşku yaratmak, moral ve motivasyonu yüksek tutmak için, yürekendirici ve harekete geçirici konuşmalar yapmak ajitasyon yapmaktır. **Somut duruma denk düşen pratik bir tutum olarak ajitatif konuşmalar yapmak devrimci mücadele açısından, kitlelerin devrimci özünü açığa çıkartmak açısından, gerçeği birden gözler önüne sermek ve kitleleri gerçeklik karşısında etkili kılmak açısından kesinlikle olması gereken bir adımdır.** Kuşkusuz ki, ajitasyonla her şeyi değiştiremezsiniz, kitleleri kalıcı olarak devrimcileştiremezsiniz, ancak sürekli ajitasyon sürekli aydınlanma, sürekli hareket sağlar ve bu süreç uzadıkça gerçeği tümüyle çözmeye girişen kitleler yaratmaya katkı sağlamış oluruz. Ajitasyona bu gözle bakmak gerekir. Aksi durumda ya ajitasyonu anlamsız bulur ve yerine getirmeyiz ya da ajitasyondan çok şey bekler ve ondan erken bir şekilde uzaklaşırız. Açık ki kitlelere bakış açımız onları devrimi gerçekleştirmek üzere harekete geçirmektir. Bunun için onların önemli oranda bilinçlenmesi gerekir. Ajitasyon bu sürecin sürekli bir parçasıdır. **Ajitasyon çalışmalarında elbette kitlenin ruh halini, o anki tepkilerini iyi gözlemlemek gerekir.** Uygun olmayan koşullarda yapılacak ajitasyonun hiçbir etkisi olmaz. Ajitasyon/propaganda faaliyetleri farklı birçok araçla gerçekleştirilebilir. A/P sözlü yapılabildiği gibi silahlı da yapılabilir. Bunu belirleyecek olan neye karşı, ne için, nerede A/P yapıldığıdır. Yine, güncel siyasal gelişmeleri, kitlelerin anlayabilecekleri bir üslupla ve propaganda/ajitasyon araçlarını en iyi tarzda birleştirerek anlatmanın, kitlelere bu araçlarla ulaşmanın, kitlelerin dikkatlerini sorunlara yöneltmenin pratik anlamını ve önemini kavramak zorundayız. Şu açık ki, bir gazete dağıtımında dahi, yukarıda ifade ettiğimiz noktaları gözardı etmememiz gerekiyor. Kitleler etkile-

yici, dikkat çekici bir anlatımla sorunlarına vurgu yapılan bir konuşmayı, makaleyi, bildiriye, şiiri okur veya dinler. **Tüm mesele siyasal iktidar mücadelesinde, kitleleri örgütleyip harekete geçirmek için bu propaganda ve ajitasyon araçlarını, yerinde ve zamanında, amacına uygun bir tarzda kullanmakta düğümleniyor.** Elbetteki bu araçların en etkileyici tarzda kullanılması için bu araçları kullanacak kadro ve militanların yetiştirilmesi, bu vasıflara sahip olan aktivistlerin bu alanlarda görevlendirilmesi gerekiyor. Herkesten bu görevleri beklemek gerçekçi bir yaklaşım değildir. Bu alanların daha özel bir çaba ve beceriyi gerektirdiği açıktır. Açık olan diğer bir şey ise; bu beceriler ancak pratiğe dönük ve yoğun bir emek ve çabayla kazanılır. Sorunu bu bakış açısıyla ele almalıyız. Ve bu bakış açısına uygun olarak semtlerde gecekonduların yıkılmasına, her türlü yozlaşmaya, zamlara, baskı ve işkencelere karşı kitleleri direnişe sevk edecek, direnişe çağırarak ajitasyon araçlarını kullanmalıyız. Sorunun daha iyi anlaşılması için Proletarya Partisi'nin siyasal iktidar mücadelesinde propaganda ve ajitasyonun önemine dair yaptığı değerlendirmelere yeniden başvuracağız: "Propaganda ve ajitasyon faaliyetleri devrimin niteliğine ve içinde bulunduğu aşamaya uygun olarak, devrimin stratejisine hizmet edecek şekilde ele alınmalıdır. Propaganda açısından bunun anlamı şudur; devrimin asgari programını kitlelere kavratmak, kitleleri o temelde eğitip harekete geçirmek için tüm araç ve yöntemleri kullanmak demektir. **Ülkemizde temel mücadele biçimi silahlı mücadeledir. Devrimin yolu Halk Savaşıdır. Dolayısıyla bu iki olguyu gündeme getirir. Birincisi, propaganda ajitasyon ve kitleleri bilinçlendirme ve faaliyetlerin önemli parçalarından birini, kitlelere ihtilalci bir ruh kazandırma, onlara silahlı mücadelenin gerekliliğini (daha doğrusu kaçınılmazlığını) kavratma vb. oluşturur.**"

"Siyasi propaganda faaliyeti ile silahlı mücadele çelişmez, silahlı mücadele genel olarak politik mücadelenin özel olarak da propaganda ve ajitasyonun bir biçimidir. Yani ajitasyon ve propagandanın barışçıl biçimleri olduğu gibi, silahlı biçimleri de vardır. **Barışçıl ajitasyon ve propagandayı, silahlı mücadeleyi güçlendirici temelde ele almalıyız.** Siyasi ajitasyon ve propaganda, kitleleri örgütleme, Partinin önderliğinde iktidara yürümesini ve almasını amaçlıyorsa silahlı mücadele ve silahlı propagandanın da amacı budur." (TKP/ML Merkezi Yayın Organı Komünist, Sayı 16)

Bu konuda yine İbrahim Kaypakka-ya yoldaşın şu saptamalarını doğru kavarsak güncel görevlerimizle bütünleş-tirmemiz gerekir: "Ülkemizde de, Halk Ordusunun çekirdeğini teşkil edecek olan gerilla grupları, sadece savaşmakla yetinmeyeceklerdir. Aynı zamanda yığınlar arasında propaganda ve ajitasyon yapmalı, yığınları örgütlenmek ve si-

lahlandırmak ... gibi önemli görevleri de yerine getirecektir. (Seçme Eserler)

Yazının giriş bölümünde, propagandanın somuta ve güncel olan/olması gereken özelliğine değinmiştik. Dolayısıyla bugün emperyalistlerin Irak işgalinden hareketle işgal ve işgal karşıtı mücadele ekseninde kitlelerin içinde emperyalist ve anti emperyalist mücadelenin önemi ve gerekliliği üzerinde sözlü ve yazılı araçlarla propaganda ve ajitasyon çalışmalarını yürütmek somuta denk düşen güncel bir görevdir. Bir emperyalist birlik olan, dünya halklarının sömürülmesinde, halklara ait zenginliklerin talan edilmesinde başat rollerden birini oynayan Avrupa Birliği'ne üyelik sorununda, Türk devletinin ve kimi oportünistlerin ve burjuva milliyetçilerin kitlelere yaydıkları yalanları, gücünü gerçeklerden alan propagandayla deşifre etmek de güncel bir görevdir. Bu görevleri çoğaltmak daha da mümkündür. Örneğin, Türk devletinin Kürt ulusuna yönelik çok yönlü ve kapsamlı saldırılarını, IMF reçetelerinin başta işçi ve memurlar olmak üzere tüm emekçiler cephesinde yarattığı işsizlik, örgütsüzleşme ve yoksullaşma politikalarını emperyalizmle bağını kurarak teşhir etmek vb. Yürüteceğimiz tüm bu propaganda ve ajitasyon faaliyetleri emperyalizme ve uşaklarına karşı sürdürdüğümüz Demokratik Halk Devrimi mücadelesine hizmet edecek, onu güçlendirecek nitelikte olmak zorundadır. Şüphesiz ki, tüm araçların bu mücadeleye gereken katkıları sunması için yerinde ve zamanında kullanılması gerekir. Atılan slogan, yazılan makale, yürüyüşte taşınan pankart, gerçekleştirilen silahlı eylem bu mantığa, bu anlayışa uygun olmalıdır. Ajitasyon-propaganda faaliyetlerinin bütün amacı kitlelerin belli hedefler için belli yöntemlerle ve belli biçimlerde birleşmesini sağlamaktır. Kitlelerin yenilmez bir güç haline gelmesi ancak bu sayede gerçekleşebilir. **Kitlelerin farklı kesimleri devletin saldırılarına farklı biçimlerde, farklı alanlarda maruz kalırlar.** İşçinin, köylünün, kamu emekçisinin, öğrencinin devlet ile ilişkisi, egemen sınıflarla ilişkisi farklı biçimlere sahiptir. Yine her sınıf ve katman kendi içinde farklı sorunlar yaşayabilmektedir. Bunun böyle olması bu sorunların yaratıcılarının aynı merkezler olmadığı anlamına gelmez. Biliyoruz ki belli sınıfların aracı olan devlet bu sınıfların çıkarına uygun olarak yine belli sınıflara karşı saldırılar örgütlemektedir. Ya da bu gerçeği bizim tek başına bilmemiz yetmez. **Burada önemli olan, bu gerçeği kitlelere taşımak, kitleleri bu konuda aydınlatmaktır. Ve bu gerçeği kitlelere taşımamızın yolu da ancak her kesimin somut sorunları üzerinde propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini yürütmekle sağlanabilir.** Bu bağ geliştikçe, aydınlanma eylemi büyüdükçe, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilenler sorunlarının ve düşmanlarının ortak olduğunu kavrayacaklardır. Ve kurtuluşu da birlikte arayacaklardır.

Fransa'da işçiler grev eylemleri gerçekleştirdiler!

18-20 Ocak günleri arasında, Fransa'da çeşitli sendikaların örgütlediği eylemler yapıldı.

Çoğu grev alanlarını "İş, ücret ve kamu hizmetlerinin geleceği" talepleri doldurdu. Eylem haftasını başlatanlar ise postacılar oldu. Yaklaşık 300 bin posta çalışanı CGT, SUD, FO ve CFTC sendikalarının çağrısıyla, ülke çapında 24 saat greve çıktı. Bu sendikalar, posta çalışanlarının yüzde 80'ini temsil etmekte-

dir.

19 Ocak günü ise sıra demiryolculardaydı. İşletmenin 2005 yılındaki bütçesinin görüşüleceği gün, genel müdürlük binası yakınlarında bir yürüyüş düzenlendi. 170 bine yakın çalışanı olan demiryolları işletmesi, önümüzdeki sene 4000 kadar çalışanını sokağa atmayı planlamaktadır. Grev ve eylemler, hem bu plana karşı, hem de çalışma koşullarının iyileştirilmesi talebi ile gerçekleşti-

rilmektedir. İşkolunda bulunan 7 büyük sendikaların ortak çağrısı doğrultusunda, trenlerin 36 saat çalışmayacağı belirtildi.

Yine 19 Ocak'ta gaz-elektrik işletmesi (EDF-GDF) çalışanları iş bıraktılar. İşletmede çalışanların çoğunluğunun üye olduğu CGT sendikası 24 saat boyunca iş bırakma eylemi yaptı. O gün aynı zamanda işletmenin yönetim kurulunun bütçe toplantısı da yapıldı.

20 Ocak tarihinde ise kamu emekçisi ve eğitimciler, 5 milyon kişiyi kapsadığı belirtilen eylemler gerçekleştirdiler. CGT, CFDT, FO, FSU, UNSA ve CFDT sendikaları, kendi üyelerini ve tüm kamu çalışanlarını ücret, iş güvencesi ve kamu hizmetlerinin sürekliliği için 24 saat greve çağırdı. Aynı zamanda eğitimcilerin taleplerinden biri de, 1000'e yakın eğitimcinin işten atılmasına karşı olmayı içeriyordu.

Ayrıca sağcı hükümete karşı bir araya gelen sendika federasyonları, 5 Şubat tarihinde tekrar bir dizi eylemler gerçekleştireceklerini açıkladılar.

Afgan tutsaklar: "İŞKENCE GÖRDÜK!"

Afganistan'ın başkenti Kabil yakınlarında, ABD ordusuna ait Bagram üssünde tutulan 81 Afgan tutsak serbest bırakıldı. Bırakıldıktan sonra ifade vermek üzere otobüslerle Afgan Yüksek Mahkemesi'ne götürülen mahkumlar, işkence gördüklerini söylediler.

Yaşadıklarınızı unutun!

Yüksek mahkeme başkanı Fazıl Hadi Şenvari ise, esirlerden evlerine dönmelerini ve hapisnede yaşadıklarını unutmalarını istedi. Daha önce bu esirlerin Guantanamo'dan serbest bırakıldıkları açıklanmıştı. Ancak bu bilgi daha sonra yalanlandı ve bu kişilerin Bagram'dan bırakıldıkları belirtildi. ABD ordusu 2001'deki Afganistan savaşının ardından yüzlerce El Kaide ve Taliban esirini Küba'daki Guantanamo Üssü'nde tutmaya başlamıştı. İnsan hakları savunucuları bu esirleri Cenevre Sözleşmesi kapsamına almayan Washington yönetimini sert bir şekilde eleştirse de, ABD bildiğini okumaya devam ediyor.

Evrensel Bakış

2004 YILI İTİBARIYLA HARTZ IV ve PAZARTESİ MİTINGLERİNE GENEL BİR BAKIŞ!

AGENDA 2010 saldırı paketi kapsamında gündeme gelen HARTZ IV, 2005 yılı itibarı ile yürürlüğe girdi. SPD-YEŞİLLER koalisyonu hükümetince sermayenin istekleri doğrultusunda şekillenen ve gelinen aşamada yasallaşarak yürürlüğe giren HARTZ IV; işçi sınıfı ve emekçilere yönelik en kapsamlı saldırıyı içermektedir. Daha 2005'in ilk günlerinde sosyal yardım alan 130 bin insanın sosyal yardımı kesildi ve birçok insanın da sosyal yardımı ciddi oranda kesintiye uğradı. Resmi makamların verdiği sayıya göre bir milyon üç yüz bin insanın sosyal yardımı, işsizlik yardımı ve işsizlik parası %30-40 arası oranlarda kesintiye uğrayacak. Bunun yanında çalışan kesimleri de şu ya da bu şekilde etkileyecek çünkü; işsiz kalan bir kişi önceden üç yıl işsizlik parası alırken, bundan sonra 55 yaşın üstü olanlar 18 ay, geri kalanlar 12 ay işsizlik parası alacak. İş Bulma Kurumu tarafından gösterilen herhangi bir işte çalışma zorunluluğu da getirilmekte ve burada kendi mesleği alanında iş bulamayan biri, kurumun gösterdiği işte çalışmak durumunda kalmakta. İş beğenmeyip gitmeyen birinin ilk etapta yardımı belli oranda kesilecek, ikinci bir durumda yardımı daha fazla kesilecek ve üçüncü kez yinelenildiğinde ise yardım tümünden kesilecek. Önceden işsizlik yardımı alan bir birey; yıllık üç hafta izin hakkı varken, yeni uygulama ile bu hak ortadan kaldırılmaktadır. Buna benzer bir dolu hükmü getiren HARTZ IV uygulaması ileriki süreçte de boyutlanarak devam edecektir. Fakat sorun yalnızca bununla sınırlı ol-

mayıp; sağlık, emeklilik ve eğitim alanlarında da ciddi oranda kısıtlamalar yapılmaktadır. Yani kısaca, sermayenin saldırısı toplumsal yaşamın hemen tüm alanlarında kendisini göstermektedir.

Almanya ayağını oluşturan AGENDA 2010, HARTZ programları yalnızca burası ile sınırlı olmayıp AB üyesi ülkelerde de farklı isimler altında neredeyse eş zamanlı bir şekilde gündeme gelmiştir. Buradan hareketle saldırıların emperyalistlerce çok öncesinden planlanıp karar altına alındığı çok rahatlıkla görülebilmektedir. Özellikle 1995 ve 1997 yıllarında yapılan GATT, GATS toplantısı ve kararlarında bugünkü saldırıların çıkış noktasını görebilmekteyiz. Yine bu saldırı programlarının AB emperyalizminin diğer emperyalistlere karşı rekabet gücünü artırma amacını da taşıdığı bizzat kendilerince de ifade edilmiştir. Burada hem sermayenin önündeki engeller kaldırılmaya çalışılırken; hem de ulusalcılık yönü propaganda edilerek emekçi kitleler yedeklenmeye çalışılmaktadır. Yine bununla birlikte bilumum sağcı partilerin ve faşistlerin düğmeye basılmışçasına benzer söylemler de bulunması, faşist provokasyon ve ırkçı saldırılarda artış olması, göçmenleri ve yabancıları hedef göstererek yerli halklarla karşı karşıya getirme çabası tesadüfi olmasa gerek! Sorun yalnızca sosyal hakların budanması, yok edilmesi ile sınırlı olmayıp çok daha geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır.

Emperyalist burjuvazinin ve uşaklarının yeniden yapılandırma adı altında başlatmış oldukları bu saldırılara karşı mü-

cadele ederken, kendimizi belirli alanlar ile sınırlamayıp olgulara daha geniş bir pencereden bakmalı; öne çıkan sorunlar, çelişkiler üzerinden mücadeleyi örgütlemek zorundayız! Özellikle kitleleri seferber etmede mücadelenin öznesi olduklarını bir an bile unutmadan hareket etmek ve buna göre ajitasyon-propaganda çalışmasını ele almak durumundayız. Bununla birlikte hareket edebileceğimiz tüm güçlerle mümkün olduğunca daha fazla bir araya gelmek zorundayız! Şayet burada yaşayan göçmen işçileri, emekçileri bire bir etkileyen bu sorunlar bir gerçeklik ise; ve yerli işçi, emekçi halklarla da sorunlar ortaklaşmışsa; bu süreçte yapılması gerekenler de bellidir.

Hatırlanacağı üzere, HARTZ IV programı gündeme getirilmeye başlandığı dönemlerde; toplumda oluşan rahatsızlık sonrası Ağustos 2004 tarihinde, Almanya'nın doğu eyaletlerinde genel anlamıyla kendiliğinden başlayan "Pazartesi Mitingleri", kısa bir zaman içerisinde yüz binleri ifade eden kitlelerin sokak eylemlerine dönüşmüştü. Her renkten örgütlerin, çevrelerin, partilerin, insan hakları kuruluşlarının ve kimi kilise çevrelerinin de yer aldığı bu süreç; belli bir zaman sonrasında bölgeler başta olmak üzere, genel olarak kitleselliğini kaybetmiş, darlaşmış ve gittikçe marjinal bir hal almaya başlamıştır. Bunun tek bir nedeni olmadığı gibi; devrimci örgütlerin, ilerici kurumların ve demokratik kitle örgütlerinin bu sürece ilişkin politikaları, yaklaşımları ve faaliyet tarzlarındaki zayıfları etkili bir şekilde denilebilir. Bunları değerlendirmek durumundayız. Çünkü; 2005 yılı boyunca da "Pazartesi Mitingleri" devam edecek ve bunun için geçmiş sürecin zayıfları, eksik yanlarını kendi cephemizden değerlendirip; olumlu, olumsuz yanlarıyla birlikte bir sonuç çıkartmalı ve önümüzdeki pratik sürece, bu dersler ışığında bir yönelim vermek durumundayız.

Öncelikle "Pazartesi Mitingleri" adı

altında örgütlenen eylemlerin; kendiliğinden çıkışına rağmen kısa bir süre içerisinde devrimci örgütlerin, demokratik kitle örgütlerinin ve ilerici kurumların müdahalesi ile daha örgütlü ve hedefi belirlenen bir rotaya sokulması çabasının olumlu olduğuna değinmek gerekmektedir. Fakat yalnızca bu yanı görüp eksik, zayıf yanı görmemek ise süreci tıkayan, sekteye uğratan bir işlev görecektir. Eksik kalınan en önemli nokta özellikle revizyonist, reformist, tasfiyeciler anlayışlarının eylem platformu içinde yer almaya başladığı andan itibaren, onların politikalarının iç yüzünü teşhir etmede hantal davranılması, en geniş çevrelerle bir araya gelme adına yer yer bu zaafa düşülmektedir.

Ayrıca HARTZ IV saldırı paketinin gelinen aşamada yasallaşması, işsizlik yardımı ve sosyal yardım alan yüz binlerce kitleyi ciddi oranda etkilemesi söz konusu ise ve bu kitle içerisinde hedef kitle olarak gösterilen Türkiyeli kitleler daha da çok etkilenecekse; Türkiyeli devrimci örgütlerin, demokratik kitle derneklerinin de sürecin izleyicisi, katılımcısı değil bizzat sürecin bir bileşeni ve örgütleyicisi olmalıdır.

Sınıf mücadelesinin sorunlarını ancak sınıf mücadelesinin içinde yer alarak çözebileceğimiz gibi, kitleleri de ancak bu sorunlar etrafında örgütleyebiliriz. Gerek sınıf mücadelesi pratiğinde, gerekse kitleleri örgütleme pratiğinde başarı sağlamak istiyorsak, -ki istiyoruz- öyleyse yapmamız gereken sorumluluk bilinciyle hareket edip mücadelede ısrarlı olmaktır. İsrarlı, istikrarlı ve sabırlı olduğu müddetçe başarı kaçınılmazdır. Her adımın bir birikime evrildiğini unutmadan ve her birikimin yeni birikimlere yol açtığını bilerek; kurumlarımızı, kendimizi ve çevremizi sürekli geliştirerek var olan çelişkileri çözmeye becerisini her adımda gösterebilmeliyiz. Yeter ki mücadelede sebat edelim!

“Teslim ol, karın elimizde!”

Yaşam hakları ellerinden alınıp evleri başlarına yıkılan Iraklı kadınların durumunu Irak Yurtseverler Birliği işgal, öncesi ve sonrasını karşılaştırarak somut verilerle gözler önüne seriyor.

karşı kullanılmasını ifade ediyor.

* Iraklı kadınlar “suyumuz, gazımız, elektrigimiz yok ve işgalciler bizi uygarlaştırıyor!” diyerek, işgal sonrası zorlaşan ve olanaksızlaşan yaşamlarını aktarıyor ve “hapishaneleri yıkın!” diyorlar; ki ülke şu an büyük bir hapishaneye döndürülmeye çalışılıyor işgalciler tarafından.

Iraklı kadınlar niye hapisteye?

(Bağdat İşgal Gözlem Merkezi'ne göre)

* Siyasi ve dini görüşlerinden dolayı (esas olarak İslamcılar ve Baas Partililer)

* Direnişe yardım ettiği için, direnişçi olduğu için ve işgal karşıtı etkinliğe katıldığı için.

* Önceki rejim yöneticilerinin akrabası olduğu için.

Yapılan açıklamada Iraklı kadın tutuklulara; çok küçük hücrelerde tutma, tecavüz, erkek askerlerin önünde çıplak durmaya zorlama gibi işkence metodlarının kullanıldığı belirtiliyor.

Irak'ta kadın örgütleri

Feminist Amerikan örgütü RTI ve USAID'in Iraklı kadın örgütlerini desteklediğinin belirtildiği açıklamada şu örgütler sıralanıyor:

* “Kadın Kadın İçin (Ban Al-Saraf)”

* “Barış için Örgüt”

* “Irak Kadının Özgürlüğü Örgütü”

tü” ve “Kadın Merkezleri”nin ise Irak Komünist İşçi Partisi'nce desteklendiği belirtiliyor.

Bu örgütler Iraklı kadın örgütleri, bunlardan başka bir de ABD emperyalizminin güdümünde olan, onlar tarafından desteklenen ve o doğrultuda politika üreten kadın örgütleri var. Bunlar işgalcilerin işbirlikçisi konumunda ve işgali meşrulaştırma gibi bir işlev görmeye çalışan “sivil toplum örgütleri.” 8 Mart 2004'te ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell bu iki örgüte “yardım” etti: Bunlardan biri Iraklı Kadına Demokrasi İnisiyatifi ve 10 milyon dolarlık; Amerika-Irak Kadın Ağı İnisiyatifi ise, 27 milyon dolarlık bir yardım aldı. Emperyalizmin “hayır işleri”ne meraklı olmadığı bugün dünyanın dört bir yanında çıkarları için döktüğü kandan bilinmektedir. O yüzden bu kadın örgütleri ABD'nin özgürleştirmesini savunma karşılığı bu payı bütçelerine eklemişlerdir.

Iraklı kadınların da işgale karşı erkeklerle beraber direndiğinin belirtildiği açıklama, Irak'ta feda eylemi yapan iki kadın direnişçinin isimlerinin anılmasıyla son buluyor: **Navr Al-Shomary ve Widaad Al-Doulaimi**. Bu yiğit kadınlar bugün işgale karşı kadını erkeğiyle direnen Irak halkının tarihinde adı lanetlenerek anılacaklara inat, ülkelerinin tarihinde onurlu yerlerini alıyorlar.

ABD ve İngiliz emperyalizminin Irak'ta giriştikleri işgalin, Irak halkını nasıl “özgürleştirdiği” gelen katliam haberleri, tutuklama ve gözaltılar, işkenceler ve her biri insanın tüylerini diken diken eden görüntüler eşliğinde tüm dünyaya yansıyor. Asya'da tsunami felaketinde “yardım” için birbirleriyle yarışan emperyalist ülkeler, kendi elleriyle yarattıkları felaketin boyutlarının tsunami felaketinin mağdurları kadar olduğunu ne görmek ne de göstermek istemiyor. Tsunami sonucu hayatını kaybedenler 150 bini geçerken, Irak'ta yalnızca bir yılda yaşamını kaybedenlerin sayısının 100 bini aştığını söylüyor gözlemciler.

İşgal öncesi durumları zaten iyi olmayan Iraklı kadınlar ise, bu “özgürleştirme operasyonu”ndan en fazla zararı görenlerin başında geliyor, çocuklarla birlikte. Yaşam hakları ellerinden alınıp evleri başlarına yıkılan Iraklı kadınların durumunu Irak Yurtseverler Birliği işgal, öncesi ve sonrasını karşılaştırarak somut verilerle gözler önüne seriyor. Bu

araştırmaya göre;

- İşgal öncesi Iraklı kadının durumu:

* Okur-yazarlık oranı %100

* Eğitimli kadının oranı fazla; bilim insanı, profesör, doktor olarak çalışan kadın sayısı oldukça fazla

* Kamusal ve siyasi yaşama katılma hakkına sahip olarak değerlendirilirken belli sorunlara da sahip olduğu, bunların; ekonomik sorunlar, ABD'nin bombalamaları, kabile kültürü ve tam siyasi özgürlükten yoksun olma olduğu vurgulanıyor.

- İşgal sonrası sosyal açıdan kadının durumu:

* Iraklı kadınlar kaçırılmakta. (Irak gazetelerine göre yalnızca Kerkük'te 30 kız kaçırılmış.) Bu nedenle aileler kızlarını okula göndermekten kaçınıyor.

* Iraklı kadınlar hapsediliyor. Yaklaşık 800-900 kadın tutsak var.

* Iraklı kadınların pekçoğu eşleri direnişçi olduğu için hapsediliyor. “Teslim ol, karın elimizde!” cümlesi kadının bir şantaj unsuru olarak kocasına

Muhafif kültür merkezleri üzerindeki baskılar devam ediyor

DIHA (Dicle Haber Ajansı) tarafından yapılan bir araştırma için yaşadıkları sorunları dile getiren **İdil Kültür Merkezi, Mezopotamya Kültür Merkezi, Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi ve Tohum Kültür Merkezi** kuruldukları günden itibaren kendilerine yönelik geliştirilen her türlü baskı ve kapatmaya karşı mücadele etmeye devam edeceklerini belirttiler.

İdil Kültür Merkezi çalışanı ve **Grup Yorum** elemanı olan **İnan Altın**, İdil Kültür Merkezi'nin etkinlik salonunun ve kafeterya bölümünün ruhsatı olmadığı gerekçesi ile mühürlendiğini belirterek, bütün teknik işlemleri tamamladıkları halde, emniyet tarafından sürekli yeni bahanelerle karşı karşıya bırakıldıklarını dile getirdi: “Yasal olarak, yangın merdivenlerinin genişliği 80 cm olması gerekiyormuş. Ama bizim de içinde yer aldığımız binanın merdiven genişliği 60 cm idi. 9 katlı binanın hepsinde aynı merdivenler varken ve onlar işletmelerini açık tutarken Emniyet sadece bize yöneliyor. Biz de dar demesinler diye 60 cm'lik merdivenlerin 100 cm'ye çıkarıldık. Ama bu da yetmedi. Yangın çıkış levhaları, yangın tüpleri ve iki de eğitimli per-

sonel istediler. Onları da tamamladık. Yine olmadı. Buranın işletmecisinin sağlık raporunu istediler. Göz muayenesi, kalp muayenesi, kan tahlilleri vs. hepsini tamamlayıp emniyete verdik. Ama kültür merkezimizin etkinlik salonu ve kafeteryası hala kapalı.”

“Devlet sanatın gücünden korkuyor”

Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi (YÇKM) çalışanlarından ve **Grup Muzur Solisti Dursun Güngör** ise, 2000 yılında, demokratik sivil toplum temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirdikleri “**İnsan, Hakları ile İnsandır**” konulu panel yüzünden salonlarının kapatıldığına dikkat çekerek, çok uğraşmalarına rağmen emniyetin kendilerine ruhsatlarını geri vermediğini söyledi.

“Baskılar çeşitli yöntemlerle sürüyor”

Yoğun göç alan **İstanbul**'un **Bahçelievler İlçesi**'ne bağlı **Soğanlı Semt**'inde kurulan **Tohum Kültür Merkezi**'nin (TKM) Yönetim Kurulu Üyesi **İlknur Pektik** ise sosyal ünitelerin yok denecek kadar az olduğu bu semtte gerçekleştirdikle-

ri etkinlikler nedeniyle 1997 yılında salonlarının mühürlendiğini vurguladı. Tiyatro atölyesi, müzik grupları, bağlama, halk oyunları atölyeleri ile yeni demokrasi kültürünü yaratmaya ve yaşatmaya çalıştıklarını belirten Pektik, “Çeşitli yöntemlerle baskısını sürdüren devlet, kurumumuz üzerindeki baskısını daha özgünleştirerek devrimci grupların ve sanatçıların tiyatro oyunlarının sahnelenmesine olanak tanıdığımız TKM etkinlik sahnesini mühürledi. Gerekçe olarak yangın merdiveni ve yangın tertibatı gösterilmiştir. Bu eksiklikler giderilmiş bunun üzerine kısa bir süre tekrar açılan salonumuz bu kez de belediyenin geçici ruhsatı yenilemesi gerektiği bahane edilerek 1999'da tekrar mühürlenmiştir. İmar planının yapılmaması nedeniyle ilçedeki işletmelerin neredeyse tamamının geçici ruhsatla işletildiğini söylemize rağmen salonumuz hala açılmamıştır” şeklinde konuştu. Tüm bu baskılara karşı muhalif kültür merkezleri olarak bir platform oluşturmayı amaçladıklarını belirten Pektik, “Çözüm olarak İstanbul Kültür Merkezleri Platformu adıyla bir oluşum için çalışmalarımız devam etmekte-

dir. En azından bu keyfi baskılara karşı dayanışmak, devrimci sanat alanında üretilen yapıtları bir arada sahneye güçlü bir karşı koyuşla baskıları halkımızla birlikte geriletebiliriz” dedi.

MKM'nin salonu 7 yıldır mühürlü

1991 yılından beridir çalışmalarını yürüttükleri **Mezopotamya Kültür Merkezi**'nin etkinlik salonunun 1998'den beri mühürlü olduğunu belirten müzisyen **Serap Sönmez** de devletin yanlı tutumuna dikkat çekti. Salonlarının kapatılmasına ses ve gürültünün gerekçe gösterildiğini işaret eden Sönmez, “Kültür kurumlarının ya da bar ve pavyonlar gibi gürültülü yerlerin camii ve okullara en az 200 metre uzaklıkta olması gerektiğini söylüyorlar. Buranın hemen yakınında Anadolu Lisesi var. Konserlerimizin yasaklanmasının gerekçesi de bu okul. Ama bu okula bizimle aynı uzaklıkta olan barlar ve pavyonlar da vardı. Hala da çok yakınımızda olup da gürültü yapan yerler var. Kaldı ki bu salonun ses yalıtımı var. Çevreye hiçbir şekilde rahatsızlık veriliyordu” dedi.

(H. Merkezi)

Tohum Kültür Merkezi'nden 9. kuruluş etkinliği

Emperyalizmin yoz kültürüne karşı Yeni Demokrasi Kültürü'nü geliştirme mücadelesi veren Tohum Kültür Merkezi'nin 9. kuruluş yıldönümü 16 Ocak'ta yapılan bir etkinlikle kutlandı. Aynı zamanda devrim ve komünizm şehitlerinin anıldığı etkinlikte devrim ve komünizm şehitleri şahsında yapılan saygı duruşunun ardından Parti ve devrim şehitlerinin fotoğraflarının yer aldığı slayt gösterimi sunuldu. Slayt sırasında şehitlerin resimleri alkışlarla karşılandı. Ardından kavganın omuzlayıcılarından olan analarımız adına 9 Kasım'da şehit düşen Aşkın Günel'in annesi bir konuşma yaptı. Devletin zulmünden bahseden ana, herkesi mücadeleyi büyütme çağırdı. Daha sonra, devrimci dayanışmanın güzel bir örneği olarak İşçi Kültür Evi bünyesinde faaliyet yürüten Grup Eksen devrimci türkülerıyla, BEKSAV bünyesinde çalışan Tiyatro İmge de Medea adlı tiyatro oyunuyla etkinlikte yerini aldı.

Tiyatro gösteriminin ardından konuşma yapan İHD Genel Merkez Onur Kurulu

Üyesi ve Umut Yayıncılık tarafından yayımlanan Çıban adlı kitabın yazarı Cafer Demir, devrimci-demokrat kültürü yaratmanın, geliştirmenin ve yaygınlaştırmanın önemine vurgu yaparak devletin bu konudaki baskılarını anlattı. Konuşmadan sonra Mehmet Durna sahne olarak Kürtçe ve Zazaca türkülerini söyledi. Durna, aynı zamanda semtlerde açılan barlarda insanların üretimsizliğine ve yozlaşmasına değindi.

Daha sonra söz alan Gülmez Ana Parti ve devrim şehitleri üzerine bir konuşma yaparak, şehitlerimizden ve mücadelenin gerekliliğinden bahsetti. Halil Çakıroğlu üzerine yakıldığı ağıdı söyledi. Etkinlikte ayrıca Partizan, YDG, ILPS, DDSB'nin gönderdiği mesajların okunması coşku yarattı.

Etkinlikte son olarak sahneye çıkan Tohum Kültür Merkezi Müzik Grubu söylediği devrimci marş ve türkülerle coşkuyu artırdı. Etkinlik çekilen halaylarla son buldu. (İstanbul)

Tohum Kültür Merkezi Kısa Film Festivali üzerine;

Sanatın bütün dallarında olduğu gibi sinema da; yaşamın içinden süzülen, emeğin, umudun, sevdanın, dostluğun, ihanetin, çıkarın, ölümün, ayrılığın ve daha bir dizi insana ve insanlığa has olguların film karelerine nakşedilmesidir.

“Halkla buluşmayan ‘sanat’ sanat değildir” anlayışı ile sinemanın da yaşamın içinden çıktığı gibi yaşamın öznelereyle buluşması gerektiğini düşünüyoruz. Bu buluşmadan kastımız; bugün insanların içinde buldukları maddi koşullar ve kültürel şekillenişin sonucu olarak sanata yabancılaştırılması gerçekliğini kırmaktır.

Sinemayı halkla buluşturmak için Kültür Merkezimizde hafta sonları düzenlediğimiz sinema gösterimleri bu hedeflerimizin mütevazî adımlarıdır. Bu mütevazî adımı daha cürretkarca büyütme için düzenleyeceğimiz Kısa Film Festivali tüm dostlarımızın, sinema severlerin ve kısa filmci arkadaşlarımızın desteği ile karşılık bulacaktır.

Uzun bir öykünün başlığı ya da çar-

pıcı bir pragmadır kısa film. Anlık karelerin yıllık etkileri vardır. Bu etkiyi profesyonel bir ruhla halkımızla buluşturmak; sinemayı özelden de kısa filmi, marjinalliğinden çıkarmak, yaygınlaştırmak, yeni yetenek ve ürünleri keşfetmek için sarf ettiğimiz emeğin, özverinin karşılık bulacağını umuyor ve inanıyoruz.

“Kısa Filmler Tohum Kültür Merkezi'nde Halkla Buluşuyor” şiarıyla düzenlediğimiz çalışmayı az önce de ifade ettiğimiz temelde holdinglerin, bankaların farklı kaygılarla tekeline aldıkları kısa filmleri sırça fanusu kırıp, halkla buluşturmak kaygısı ile ele alıyoruz.

Festivalimizde bize ulaşan filmler; emekçilerin emeği daha iyi anlayacağı, değerlendireceği inancıyla geniş yığınlara izletmeyi ve onların değerlendirmesine tabi tutmayı anlayış olarak benimsiyoruz. Yani festivalimizin jürisi işçiler, işsizler, öğrenciler, ev kadınları kısacası halkımız olacak...

Tohum Kültür Merkezi

Film festivali için gerekli bilgiler

Filmlerin son teslim tarihi:

1 MART 2005

Ulaşım adresi: TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ

Soğanlı Mh. Mimar Sinan Cad. 62/5

Bahçelievler/İstanbul

Tel/Fax: 0212 643 22 33

FİLMLEİN POSTA YOLU İLE İLETİMİ, iadeli-tahhütlü, kargo ya da APS ile olmalıdır. Filmler, VCD ve DVD formatında gönderilmelidir.

Festivalimiz ücretsiz olup, 22-23-24 Mayıs 2005 tarihlerinde Kültür Merkezimizde yapılacaktır.

Kartal'da tiyatro yeri bulunamıyor!

Kartal Sanat Tiyatrosu emekçileri 17 Ocak Pazartesi günü saat 14:00'te Tiyatro Merkezi önünde Merkez'in yıkılma kararını protesto eden bir basın açıklaması yaptılar.

Çeşitli sanatçıların da katıldığı basın açıklamasında konuşan Sunay Akın “Yıkılmak istenen tiyatrodur, Kartal'dır. Eczacıbaşı İlköğretim Okulu'nun altındaki harabe yeri tüm tiyatro sevenlerin faaliyetlerini gösteren bir yer haline getirdiler. Tiyatrolarına sahip çıktılar. Ve şimdi yıkmak istiyorlar. Hiçbir yer göstermeksizin. Kartal kaymakamı tiyatroyu, Kartal halkını öldürmek istiyor” dedi. Sunay Akın'ın ardından Kartal Sanat Ti-

yatrosu Genel Sanat Yönetmeni Nihat Nadi Ülger de bir açıklama yaptı. Ülger ise “Kartal Sanat Tiyatrosu'nun binası yıkılıyor ve koskoca Kartal'da tiyatroya yer bulunamıyor. İçinde bulunduğumuz alan bize bağışlanmadı. Yasalar çerçevesinde kiraladık ve kullandık. Şimdi elimizde sözleşmemizle bizi sokağa atanlar ne bir yer gösteriyorlar ne de burayı tiyatro yapmak için harcadığımız emeğe saygı gösteriyorlar. Bizim, Kartal'ımız için harcadığımız emeğimizi çöpe atmaya hazırlanıyorlar” dedi. Açıklama boyunca “Yaşamın tiyatro, yaşamın sanat” sloganı atıldı.

(Kartal)

Oğulcanıma, yoldaşıma...

gün kapı çaldığında yoldaşım 13-14 yaşlarında bir "çocuk"la içeri girdi, ben bir aksama oldu bekleneni getiremedi diye düşünürken misafirim o "çocuk" olduğunu öğrenince şaşırmadım diyemem. "**vay be koskaca devlet bir çocuğun peşine mi düşmüş**" dedim kendi kendime. Fakat onun öyküsünü ve cellatların elinden nasıl kurtulduğunu öğrenince hayran oldum ona, zekasına. Dış görünüşü sessiz sakin sıradan bir çocuk gibiydi, beni etkileyen en önemli şeylerden birisi mahçup yarım ağız gülmesiydi, sonrasında onunla sohbet ettikçe yaşından beklenmeyen biçimde olgun ve bilinçli olduğunu gördüm, yaşadığı her olaya mantıklı yaklaşıyor kendini her geçen gün MLM görüşleriyle donatıyordu, o süreçte yapıyla bağının olup olmadığını bilemem fakat onda gördüğüm şey doğuştan bir eylemci olduğu idi. Semtimizde bütün gün gezer dolaşır istihbarat toplar, eylem planlar, organize eder ve yapardı, aynı zamanda etrafındaki insanları da eyleme katardı. Dönem dönem çelişkiler yaşasa da (özellikle akrabası olan hain işbirlikçinin yüzünden) her seferinde bilimsel güzergah-tan ayrılmadığı için doğruları bulurdu. Selahattin alçağını cezalandırmak için planlar yapar "ah bir tane, tek bir tane silahım olsa onu bir gün yaşatmam" derdi. Çok hayıflandı silahı olmadığı için.

Gazetemizi dağıtırken, tanıdık yerleri göstermek için birkaç kez ben de onunla birlikte gittim, bazıları onun küçük olmasından kaynaklı önceleri dikkate almazlar başlarından savmaya bakarlardı, Aşkın müthiş bozulurdu buna, politik konuşmalar yapardı o insanlarla ve biz oradan ayrıldığımızda gazetemizi satmış olur insanların da hayranlığını, sevgisini kazanırdı. Birisi şöyle demişti "**oğlum senin kadar küçük birisi mücadele içerisindeyse ve korkusuzca, inançla düşüncelerini savunursa, üstelik haklıysa benim o örgüte lafım olmaz, her zaman gel tartışalım**". Ben de onun yanında gururla geziyordum. Tanıyanlar biliyordu onun küçüküçük bedeninde ne kadar büyük dünyalar taşıdığını. Aşkın için olanaksız bir şey yoktu. Kulaktan dolma anlatılanlarla molotof yapmaya kalktı bir gün. Oturduğumuz evin üst katı boştu ve anahtarı bizdeydi, bir gün baktım yukarı çıkmış beni çağırdı. "Ab-la koş ev yanacak" dedi. Bir baktım küvet alev almış yanıyor, zor bela ateşi söndürdük, her taraf duman ve is içinde kaldı. Aşkın'ın yüzü gözü kapkara oldu, ben kızdım, tabi ki o yine mahçup, utangaç gülerek "Eee yaptığım molotofun işe yarayıp yaramayacağını nasıl öğreneceğim, acemiyim işte" deyip gülmeye başladık, bu arada da küvet kullanılmaz hale geldi tabi. Sabırlıydı her türlü olanaksızlığın içinde partiye hizmet ederdi,

evden dışarıya çıkamadığı günlerde gündüzleri uğraşır, el yazısıyla kuşlama yazardı, kısas olurdu tabi ki. Bir keresinde bir tane kuşlamaya parti imzasını yazmış bunun için günlerce uğraşmıştı. Soğukkanlıydı... Bir gün Aşkın dışarıdaydı. Gece polis evimizi basmış eşimle beni gözaltına almıştı. Ve evde karakol kurmuştu, gündüz olunca Aşkın anahtarıyla gelip kapıyı açmış, içeri girme-siyle birlikte üzerine doğrulmuş namlularla karşılaşmıştı. Korkmak ne kelime girmiş içeri oturmuş "hayrola abi siz kimsiniz" demiş polisler de şaşırmış "asıl sen kimsin ulan anahtarın sende ne işi var" diye sormuşlar. Aşkın da "bu evin akrabasıyım anahtar bende kalmıştı, ablam beni yolladı bir de ablamın dersini öğrenecektim isterseniz kimliğimi vereyim araştırın" demiş, polisler ondaki sakinliğe bakınca 1-2 saat tutup serbest bırakmışlardı. Ben tahliye olduktan sonra övünerek anlatırdı bunları. "Bütün polisler çok aptal, hem başka bir şey beklenemez onlardan çünkü parayla uşaklık yaparlar sisteme" der dalga geçerdi. Birgün TV haberlerini seyredirken semtlere yapılan baskınlardan gözaltına alınan ve DGM'ye çıkarılanlar arasında onu da gördüm, ondan sonra doğallığında fazla görüşemedik, ben artık gittiğini düşünürken birgün geldi ve gideceğini, vedalaşmak için uğradığını söyledi. O an duygusallaştım, yüreği dağlar kadar olsa da yaş henüz küçüktü, doğa şartlarında zorlanacağını belirttim. O ise "**mücadelenin yaşı ve yeri olmaz Partinin bize en çok nerede ihtiyacı varsa orda bulunmalıyız, böyle söyleyeceğine sen de dağlara gel gerilla saflarına katıl**" diye cevap vermişti. Kalkıp boynuna sarılmak, sıkı sıkı kucaklamak istedim, fakat yapamadım sadece sinirlenmiş gibi göründüm bulaşık yıkamaya başladım. Aşkın kalktı kapıyı açtı bir-kaç kez "abla gel vedalaşalım bir daha gelmeyeceğim" dedi. Sertçe "hayır madem söz dinlemiyorsun seninle görüşmem" dedim ve gitti.

Oğulcanım... Yoldaşım bir bilsen kendi içimde yaşadıklarımı, seni kucaklamak, onlarca kez ana tadında alnına öpücükler kondurmak istediğimi... seninle vedalaşamadım Aşkın, henüz vedalaşamadım. Cemevinde musalla taşında alnına öpücük kondururken gözlerimle yüzünü okşarken vedalaşamadım. Sen hep yaşıyorsun, yaşayacaksın. Duyduysan eğer kızıl bayraklara sarıldığın an söz verdim. Bizlere devrettiğin bayrağı asla yere düşürmeyeceğim, and olsun... And olsun ki çatımızı içten ve dıştan oyanlara karşı taviz vermeyeceğim. Sizlere de and olsun, Nergiz, Muharrem, Leyla, Yusuf ve bizzat tanıma onuruna erişemediğim yoldaşlarım, devrettiğiniz bayrak yere düşmeyecek, iyi ki varsınız, iyi ki varız. **Yoldaşınız**

Gözleri cin gibi bakardı... daha çok küçükken gerillayı görmüş, sevmişti çocuk yüreğiyle. Gerilladaki samimiyeti, dürüstlüğü, içtenliği anlamış, her gelişlerinde arkalarından ağlar olmuştu. Zeki olmasından kaynaklı 5 yaşında okula başlamıştı. Hevesliydi okumaya. Okul ona bambaşka bir dünyanın kapılarını açmış, kitaplarda gördüğü her güzel resme heveslenir olmuştu. Türkçe kitaplarında ne güzel resimler vardı. Aileyi tanıttı kitaplar, büyükanne, büyükbaba, baba, anne ve çocuklar her daim güler yüzlü ve mutluydular kitaplarda... Büyükanne ve büyükbaba torunlarına ne güzel masallar anlatır, onları çocuk parkına götürürlerdi. Baba hiç işsiz kalmazdı, sürekli işi vardı ve anne sabah erken kalkar, çocuklarını okula, kocasını işe yollar. Sofrada envai çeşit kahvaltılık vardır her zaman. Sonra anne her kış reçelini turşusunu yapar, evin yemeği her vakit zamanında hazırdır. Baba tam saat yedide evde olur. Sofrada çeşit çeşit yemekler vardır, ayrıca istisnasız aile fertlerinin yüzleri gülektir, yanakları pembe pembedir. Kıyafetleri yenidir, yamasızdır, renkleri parlaktır. Ve hayat böyle düzenli mutlu geçer gider kitaplarda...

Aşkın aileyi önce böyle resimlerden tanıdı. Fakat **birkaç yıl geçince kitaplardaki hayatın kendi ailesinde olmadığını gördü**, gerçi onun da ninesi, dedesi vardı ama onlar da sabah erkenden kalkar masal anlatmak, örgü örmek bir kenara dursun, mal ve davarla uğraşır, odun keser ve taşır, ellerindeki nasırların ağrısına, bellerinin bükülmesine aldırmadan bağ bahçe işlerinde çalışırlardı, babasının hiç bir zaman sürekli işi olmamıştı, o da erken kalkar çocuklarının karnını doyurabilmek için yatsıya kadar koşturur du-

rurdu. Annesi de dur durak bilmez acaba ne yapsam, neredeki harcamalarından kıssam da sofradaki yemek çeşidini ikiye çıkarsam, çocuklarıma iyi bir gelecek hazırlasam derdi. Hem hepsinin yüzü de kitaplardaki aile efradı gibi gülmezdi, yanakları pembe pembe olmazdı, yine de mutlu sayarlardı kendilerini. Birliktelerdi ya; yaşam sürüyordu ya gerisi o kadar da önemli değildi, nasılsa düzelecekti yaşamları, güneş onların üzerine de doğacaktı birgün...

Kendi yaşamı ve ülkeyi yönetenlerin onlara anlattıkları ile aradaki derin uçurumu gördü Aşkın. Yaşadıkları kitaplardakiler ile aynı değildi, hevesi kırıldı, bıraktı okulu. Henüz bunları bilince çıkaramamıştı o zaman, ama şöyle diyordu kendi kendine "ne kadar çalışıp çabalasak da her gün derinleşen zengin ve yoksul sınıf arasındaki uçurumu kapatabilir miyiz acaba?" Aşkın çok erken saatlerden çok geç zamana kadar çalışıp çabalasa da, çocuk yüreği kabul etmiyordu böyle sistemi. Hani devlet büyükleri diyordu ya; "çalışın sizin de her şeyiniz olur, tembel insanlar yoksul insanlardır" Yalan koskaca bir yalan... Yalanları görüyor, duyumsuyordu Aşkın. Okuyordu, soruyordu sürekli "neden, niçin, kim için" Oysa ailecek hiç de tembel değillerdi, sürekli çalışıyorlardı, gece gündüz sürekli eziliyorlardı, gece gündüz sürekli soruyorlardı, gece-gündüz soruyordu, düzeni sorguluyordu Aşkın. MLM görüşleri okuyor, benimsiyor, bilince çıkarıyor, örgütleniyor, geliyordu Aşkın...

İşte küçük yoldaşımı, oğulcanımı bu süreçte tanıdım, sevdim, çok sevdim bu oğulcanı, bir yoldaş nasıl sevilir ya işte öyle. Bir yoldaş "aranan birisi var bir süre sizde kal-sın" dediğinde hiç tereddütsüz olur dedim. O

Aşkına

Merhaba dostlar!

Sizlerin de bildiği gibi son süreçlerde emperyalist savaş gündeminin yaşandığı, faşist saldırıların arttığı bir dönemdeyiz. Bir yandan artan faşist saldırılara karşı verilen devrimcilerin ve komünistlerin uzun yıllardır sürdürdüğü

mücadelelerdir. Kanla yazılan mücadele tarihidir. Sınıfsız, sömürsüz bir dünya yaratma özleminin günden güne daha da yakıcılaştığı, yarınlarımızın bedel ödenmeden kazanılmayacağını işaretidir. Devrimcilerin komünistlerin ısrarlı ve militan yürüyüşleriyle yarınlar kazanılacaktır. 9 Kasım'da da faşist

devletin kolluk güçleriyle girdikleri çatışmada Aşkın, Cafer, Muharrem militan bir kararlılıkla ölümsüzleşmiştir. Faşist devletin gerillaya uyguladığı insanlık dışı işkenceler faşist devletin katliamcı ve kirliliğini bir kez daha ortaya çıkarmıştır. Faşist devlet kirliliği ve katliamcı yüzünü devrimcilerden, ko-

münistlerden halktan insanlardan ve kanla yazılan tarihten hiçbir zaman saklayamayacaktır. Bunun hesabı bir gün mutlaka sorulacaktır. Bugün yapılan bu saldırılar sadece devrimcilere, komünistlere yapılan saldırılar değildir. Bu işçi sınıfına emekçi halka ve insanlığa yapılan saldırılardır.

Kavga bitmez öldüğünde

Geleceğimize yarınlarımıza uzanan kanlı ellerdir. Yarınlarımızı bugün bu yaşananlardan görmek bunun bilinciyle konumlanmak, daha çetin mücadelelere hazır olmaktan geçecektir. Bunu bitmeyen bir sabır ve tükenmeyen bir enerjiye dönüştürdüğümüz zaman yarınlar daha yakın olacaktır.

GİDENLERİN ARDINDAN...

Yaşamın ve insanlığın güzelliklerini, doğruluklarını, gerçeklerini anlamak kavramakla başlar yaşamak. Pişkin ekmeği bölüp de paylaşır gibi, örs gibi çekiç gibi kara gözlü kavga dostum. Hatırlarsın İbrahim'in gerdelerini bağlamayla öğrenirken, anlarsın yaşamın sevdanın büyüklüğünü kara gözlü kavga dostum. Senin de mücadele yaşamına başladığın gibi zor koşullar ve şartlarda zorluklara gelişebilmenin kendini sürekli yenilemenin devrimci mücadelenin doğruluğunun, yaşamsallığının bilinciyle atıldın kavgaya. Başladın yürüyüşüne korkusuzca cesurca ilerleyerek, öğrenerek, öğrenmenin yaşı yok diyerek, ısrarla yoldaşlık sıcaklığının bir ana kucağı gibi sıcak olmasının bilinciyle, örgütlü mücadelenin yarınlar için olmazsa olmaz

bir bileşimini sergileyerek, ölümü küçülterek adım adım.

Aşkın, Bağcılar'ın umut ve kavga dolu varoşlarında başlar mücadelesine ihtilalci yüreklerle de tanışır kavga dostum. İhtilalcilerle birlikte yaşadığı militan eylemlere katılmıştır kavga dostum, daha sonra devrimci dost bir yapının örgütlülüğü içerisinde mücadelesine devam etmiştir. Kavga dostum, şimdi seni anlamak; geceleri uyumayan, gündüzleri sömürülmeyen bir genç olmaktır. Durmayan, hareketli, enerjik olmaktır. Yarınları bugünden görebilmektir. Bunun bilincinde ve inancında olmaktır. Mücadelenin içerisine pratiklerle, kendine açık yürekliliğinde atılmaktır. Seni anlamak gerekir. Kara gözlü kavga dostum. Duyabilmek için solunumu, solumak gerekir. Her dalıp gidişimde bin çıkarıyor şimdi gözlerim. Yaşama gözlerinle dalmak gerekir. Aşkın ihtilalcilere kattığı fedakarlıkları olmuştur. Onun bir kez daha kara gözlerinden öpüyoruz. Aşkın İstanbul'un umut ve kavga dolu varoşlarından Karadeniz'in sıra dağlarına, Munzur'un doruklarına varan bir köprü kurmuştur. Yarınlar için adım adım ölümü küçülmüştür. (Dostlar, şehitlere

verilmiş sözümüz vardır.) Şehitlerimizin mücadelelerini sadece roman okur gibi okumamalıyız. Bu sorumluluğu, değeri yaşam pratiğimize geçirmeli, bunu bilince çıkartarak, yarınlar adına savaşmakla şehitlerimizin değerlerini yerine getireceğiz.

Yaşayarak ya da ölecek biz kazanacağız!

Burada Aşkın şahsında tüm devrim ve komünizm şehitlerini saygıyla anıyor, yeni kavga yılında tüm kavga dostlarının yeni kavga yılını selamlıyor yeni yılda yeni fırtınalar koparma umudu ile diyorum.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

*Sana bir çiçek
Sana bir çiçek veriyorum
Zor günlerin çiçeği
Sana bir çiçek
Karanlıkta açan
Sana bir çiçek
Özgürlük çiçeği
Durmayan,
Bitmeyen,
Susmayan,
Çoğalan.*

**İstanbul'dan İhtilalci
Bolşevik bir kavga dostu**

MUHARREM'E ÖZLEM

*Ölüm, hüznün
Ölüm, sessiz
Ölüm, kol geziyor yanbaşımızda
Ölüm, hain bir bıçak
Ölümün
Yüreğimizin orta yerinde bir yangın
Gülümsemede saklı düşlerimiz*

Özlemler vardır, yüreğini burkar, zamanla alışırın. Özlemler vardır, yaşanması gerektiğini bildiğin halde bunu kendine anlatamazsın. Sözcükler yetersiz kalır, ifade etmek de bir o kadar güçleşir. Ve özlemler vardır, kilometrelerce uzakta olmasına rağmen her nefes alışında onu yanında hissedersin. Uzaklığı yüreğindeki duygusallığı daha da derinleştirir, özlemi çoğaltır ama nefes aldığını ve yaşadığını bilmek insanı mutlu kılar.

Ölümün ardından sana duyulan özlemi böyle ifade ederken seninle ilgili bilincimizde canlı tuttuğumuz, mütevaziliğin, sıcaklığın, dostluğun, samimiyetin,

doğallığın ve o güzel gülümseyişin bizde kalan en güzel yanlardır. Seni öncelikle insani değerlerinle o kadar çok sevdiğim ki, bu yüzden gidişin böylesine canımızı yaktı, yüreğimizi derinden kanattı. Seni hayatımızın içinde öylesine ayrı bir yere koyduk ki, bu nedenle anlatması çok zor. Mücadeledeki ısrarın seni tanıyan hiç kimseyi yanıltmadı. Sen inandığın bu yolda, bir yolcu olmak istediğin yerden izini sürdüğün öncüllerin yanına taşındın. Oralardan seyrediyorsun zirveleri zorlayan dost adımlarını.

Umudu yüreğinde harlayıp, düşlerinin peşinden gitmeyi ilke edinen güzel insan; sen gittin bir bilsen yıldızlar nasıl halaya durdular Dersim'in doruklarında, sen gittin ay ne şiirler okudu senden bir selam götürmek için dostlarına. Gülümseyişindeki aydınlık yarınları anlatmak için karıştı Munzur'un akışına. Sen gittin, acımız büyüdü umudumuz da...

*Düşlerin ne güzel senin
Gözleri gülen çocuk
Yüreğinin ne güzel senin
Hayallerin ne çok
Ne umutlar bağlanmış
inanmışlığına
Ne türküler yazmış yaşadığın
hayat
Sen de söyledin o türkülerden
Eğer Argüvansa yöresi
Taa yüreğinden bak
Türkülerle turnalar dönüyor
Yüreğindeki umudun yanı başında
Düşlerin güzelliği yansımış
Sonsuzluğa uçurlanan
Yüzündeki aydınlık bakışına*

Ankara'dan dostları

Can dostum Muharrem'e dair:

Seni nasıl anlatsam bilmiyorum ardıllarına. O insana güven veren sıcak gülüşünle, yoldaşlarına düşkünlüğüyle, davaya tüm benliğiyle sarılmanla, ilkelerde tavizsiz, insanların eksik ve hatalarına yaklaşımda kucaklayıcı, geliştirici tarzınla, yitirdiğim bir dağ oldun benim için.

Her renkten oportünist anlayışların ortalıkta cirit attığı, tasfiyeciliğin prim yapmaya çalıştığı böylesi bir süreçte, Parti bilincini, devrim bilincini kuşanarak kararlılıkla yürüdün. Mücadelenin her anında, aldığın görevleri yüksek sorumluluk bilinciyle yerine getirdin. Sadece yoldaşlarında değil; devrimci dost örgütlülüklerle ilişkilerinde, bulunduğu alanlarda büyük bir saygınlık yarattın. Düşmanın tüm gözaltı, işkence ve baskılarından daha da güçlenerek

çıktın.

Verdiğiniz emeklerle bu noktaya taşıdığımız kavga; sizin yarattığınız bu değerlerle büyüyen yürüyüşüne devam edecektir. Bundan hiç kuşkunuz olmasın. Bu insanlığın kurtuluş kavgası.

Bir de seni bu mücadelede en çok etkilediğini düşündüğüm **Ahmet Muharrem Çiçek** yoldaşın Şehremini direnişiyle destanlaşan ve ağızlarından düşmeyen marşıyla hatırlıyorum. **Muharrem**'in bilinç ve kararlılığında, **Ahmet**'in direniş ve savaşçılığında, süreçteki duruşuyla çiçek açtın, çiçek açtığımız kavgada. Yaşamımızın her anında yaşayacaksınız.

Muharrem, Aşkın, Cafer; Bu güzergahta kazanılacaktır zafer!

Almanya'dan bir yoldaşın

GÜL AKAR

*Bir güvercin olur yanar ellerin
Sesin yankılanır duvarlarımda
Orada*

Bakır tellerin

Üzerinde bir güvercin

Yoldaş olur

Gül akar açan kanatları

Bir umudu anlatırdı gözlerin

Bir umudu baştan başa

Güvercin olup da ellerin

Kanadıysa

Nice sevdalar kanadı ülkemde

Bilesin

En olağan coşkular da bir

yanım

Bir yanım imkansız acılarda

Yorumsuz kalıyorum bir de

Seni anlatmak çünkü

Sessizliği anlatabilmektir

aslında

Yoldaşım

Nehir bakışım

Sular üşüdüyse de biraz

Nehirler denizlere akıyor hala

Ve tohumlarını bırakıyor güller

Geçilen bütün yollara...

Bir güvercin olup ellerin

Kanadıysa

Ağlamak değil

Gül akar açan yarıların

Kasım 2004

Erzurum Hapishanesi

Hüsnü Turan

İşçi-köylü'den

**Onlardan öğrenmek, onlarla yürümek ve onlarla koşmak;
YÜRÜMEK! YÜRÜMEK! YÜRÜMEK!**

Karşlarına çıkan her olayı bu amaçla kullanıp, değerlendirmiyorlar. Milyonlara kendilerinden başka kurtuluş olmadığına mesajını daha açıktan veriyorlar. Çünkü sistemleri dün olduğundan daha fazla kaygan bir zeminin üzerinde duruyor. Ve bu gerçeği değiştirmek için dünya halklarına karşı acımasız bir saldırganlık gerçekleştirirken diğer taraftan da halkların gerçek kurtuluş savaşını yok saymaya, inkar etmeye ve onların umutlarını karartmaya çalışıyorlar. Umutların ve gelecek kavgasının yok sayıldığı ve bu umuda amansız saldırıların gerçekleştiği bir ortamda Parti ve Devrim şehitlerini anıyor. Onları anmak, onlardan öğrenmek, onların yaşamlarını ortaya koydukları ve bu uğurda feda ettikleri mücadeleyi büyütme. Bu mücadeleyi büyütme için geçmiş dönemlerde bunun ne anlama geldiğini anlamak ve kavramaktır. Onları andığımız her döneme bu bilinçle yaklaşmazsak, o zaman anmak sadece anma görevimizi yerine getirmekle sınırlı bir bilinçle gerçekleşecektir.

İçinden geçtiğimiz süreçte “**şehitlerimizi anmanın gerek Proletarya Partisi açısından gerekse de ezilen milyonlar için anlamı ve önemi nedir?**” sorusunu her militan kendisine sormalı ve bu amaçla örgütlenen her pratiğe bu bilinç ışığında yön vermedir. Ve bunların yanında Proletarya Partisi'nin militanları olarak işe kendinden başlayarak yani soruyu biraz daha “**darlaştırarak**” kendi yetmezlik ve zaafını esas alarak ve ortaya koyarak Onların yaşamlarından öğrenmeli ve ders çıkarmalıdır.

Bu bilinç ve eylem kuşkusuz ki tek başına Ocak ayının son haftası ile sınırlanmayacak ve ele alınacak bir durum değildir. Son şehitlerimiz olan **Muharrem, Aşkın ve Ca-**

fer yoldaşların yaşam ve duruşlarını bu duruşla, bu kavrayışla ele almaya çalışmak ve her şehidimizde aynı kavrayışı hakim kılmak, ileri taşıyacak dinamiklerden biri olacaktır.

Dersim'de şehit düşen halk savaşçıları umutsuzluk ve tasfiyecilik çığırkanlığının yapıldığı bir ortamda, bu söylemlerin dillendirildiği bir süreçte şehit düştüler. Bu anlamıyla verdikleri mesaj ve muştuladıkları; yıllar sonra yeniden Dersim'e çıkışın müjdesi değil, her ne olursa olsun, yani çember ne kadar daraltılmaya çalışılırsa çalışılırsa Halk Savaşı'nın bitmeyeceği gerçeği idi.

Kavgada yitirdiğimiz yüzlercesinin yaşamlarından çıkardığımız ortak sonuç şu oldu; örgütlülüğün ve mücadelenin gereksinimleri ve ihtiyaçları doğrultusunda şekillenmek ve bu ihtiyacı gidermek için bu uğurda şehit düşmek... Anın görevleri ve sorumlulukları karşısında, koşulların ağırlığına, temponun yavaşlığına aldırmaksızın yürümek ve yürümek. Ancak bu yürüyüşün, durumu tersine çevirecek olduğunu bilince çıkararak yürüme iradesini ortaya koymak. Her birinin ölümü erken, gidişleri tez. Bu gerçeği onlar da çok iyi biliyorlardı. Ancak bu bilinçtir ölümü küçültme ve cüretle üzerine yürüme bilinci ve pratiğini gösterme iradelerine neden olan.

Her biri otuz yılı aşkın süredir yazılan tarihin kilometre taşı oldular. Kanlarıyla duvara yazdıkları bu tarihte cüretlerini geleceğe olan inançlarında somutladık ve anlamlandırdık. Umutları pazarlamaya soyunanlar, geleceği daha bir puslu hale getirme uğraşında olanlar bu cüreti anlayamazlar. Anlamaları da mümkün değil. Çünkü onların yaşamları, uğruna ödenecek bir değerde anlam ka-

zandırmıyor. Cüreti ve kararlılığı göstermek zor süreçlerde, koşu alanının engebeli olduğu durumda koşmasını başarmak ve yola devam etmektir. Bugün Onlardan öğreneceğimiz temel noktalardan biri budur.

Yaşamı düz bir çizgi olarak kavramak, ölümün kendisidir aslında. İniş ve çıkışları yaşamın temsiliyeti olarak kavriyoruz. Çünkü Onlar yaşamlarıyla bunu öğretiyorlar. Arşınlanan yolun gerçeğini böyle kavramaz, böyle bilince çıkarmazsak hayaller çok çabuk kırılır. Çabuk kırılan hayaller aynı zamanda o hayallerin çok sağlam olmadığını da göstergesi değil midir? Beklentilerin gerçeklikle arasındaki uçurum bu çabuk düşüşün zemini. Ancak irade kendisini tam da bu noktada göstermek durumundadır. Aradaki uçurumu kapatma iradesini göstermek yani. Onlar yaşamlarının son anına kadar bu iradeyi gösterdiler ve bunu öğrettiler. **Aşkın** ve **Cafer** yoldaşlar ellerindeki son mermilere kadar yaralı bedenleriyle çatışırken bu iradeyi temsil ediyorlardı.

İlmek ilmek örülen ve her ilmekte yüzlercesinin kanının bulunduğu bu onurlu tarihin yapı taşları, boşalan mevzilerini doldurma görevlerini ardıllarına bırakarak gittiler. Omuzlarımızda hissettik mi bu görevlerin ağır sorumluluğunu? Bıraktıkları silah onu kavrayacak yeni elleri beklerken, bu el “**benim elim**” olmalı gerçeğini itiraf etmekten korktuk mu, yoksa haykırdık mı? Fısıltıyla mı söyledik, yoksa bağırarak mı? Bunlara verdiğimiz yanıt içinden geçtiğimiz süreçte misyonumuzu ve rolümüzü ne kadar kavradığımızın ve en önemlisi de mücadele içindeki duruşumuzun da yanıtlarıdır.

Proletarya Partisi'nin kurucu önderi İbrahim Kaypakkaya yoldaş doksan gün direnişin günlüğünü direne direne yazdı ve Türkiye topraklarında işkencede direnmenin sembolü haline geldi. O düşmanını gün saymaktan yordu ama yorulmadı direnmekten. Ölüm ya da yaşam tercihi, tercih olmaktan çıkmıştı çoktan. Çünkü onurlu bir yaşam için onurlu bir ölümün anlamı onun yaşamının her karesinde vardı.

Açlık ve sefaletle boğulan ezilenler, ça-

resizlik ve öfkeyle gözlerimize bakıyorlar ve bekliyorlar. Bu gücü görmek ve bu gücün bizim gücümüz olduğunu anlamak durumundayız. Bu gücü görmediğimiz vakit çabuk yorulur, tez düşeriz. Devrim denilen o büyük alt üst oluşun anlamını ezilen milyonlarda somutlamak nasıl ki şehitlerimizin yürüyüşünü belirlediyse bizim de yürüyüşümüzü belirleyen nokta budur. Onlarsız, onlara rağmen değil, onlar için ve onlarla birlikte olumundayız. Şehitlerimize bilinçle yürüdükler çünkü. Bunu öğrettiler bizlere ve öğretmeye de devam ediyorlar.

Onlar gibi yürümek, davayı onlar gibi solumak için partili duruş, sınıf mücadelesinin ciddiyeti ve cüretini kuşanmak anlamına da gelmektedir. Davanın sıradan neferleri değil, sıra neferi olma bilincini göstermektedir. Kah bir karakolun bombalanmasında, kah gazete dağıtımında, kah bir korsanda, kah gerillada.... Bu ihtiyaçların hepsini iliklere kadar hissetmek ve bunları yerine getirecek cürete sahip olduğumuz misyonunu kendimize yüklemek önemlidir. Bu misyonun anlamını çoğalttığımız takdirde sıra neferi olacağımızı bilmek gerekmektedir. Çünkü, tekrar olmasına rağmen; “**Gelecek, devrimci çözümlerinin ve bunun üzerinde şekillenecek olan ısrarın, sabrın ve cesaretin sahiplerinin olacaktır.**”

Bundan önce verdiğimiz yüzlerce şehidimiz ve bundan sonra vereceğimiz yüzlerce ve binlercesi olacaktır. Kavga büyüdükçe, halk savaşı geliştikçe ödenen bedeller de ağırlaşacaktır. Bu, mücadelenin kaçınılmaz yasadır. Ve aynı biçimde ödettirilecektir de. Mücadelede cüreti bugünden yarıya kuşanmak ve bu cüreti büyütürük yaymak ancak bir kez daha Partili duruşla, Partili yürüyüşle mümkün olacaktır. Onları bir kez daha anarken, yaratılan tarihin her bir karesini kanlarıyla kızıştıran şehitlerimize karşı sorumluluğumuz ve sözümüz var: **DEVİRİM. Onlar verdikleri sözü tuttular, biz de verdiğimiz sözü tutalım ve Onlardan aldığımız güçle yorulmak bilmeksizin yürüyelim!**

Samsun Alt Belediyesi **Gazi Belediye-**si'nde temizlik işlerinin özelleştirilmesiyle işten atılan 144 işçi her gün Belediye binası önünde toplanarak eylemler yapıyor. Belediye-İş Sendikası'nın Belediye başkanıyla görüşmeleri de devam ediyor. Belediye Başkanı Süleyman Kaldırım'ın temizlik işlerinin özelleştirilmesinde belediyede çalışan hiçbir işçinin işten atılmayacağı sözünü vermesinin ardından, işine son verilen 144 işçi hak arayışlarını yargı yoluna giderek, her gün Belediye önünde eylem yaparak sürdürüyor. İşçilerle yaşanan süreci ve eylemlerini konuştuk.

-Bize kendinizi tanıtır mısınız, kaç yıldan beri Belediye'de çalışıyorsunuz?

Ayten Aygan Gümüştas: Belediye'de işten çıkartılmadan önce yazışma personeli olarak çalıştım. Önce şirket olarak 1995 yı-

Samsun Gazi Belediyesi önünde eylemler sürüyor!

ında başlamıştık işe. Sonra belediye personeli olarak sözleşmeli devam ettik. Tabi biz bunun mücadelesini verdik, belediyeye geçtik. Çok kolay bir şekilde almak istiyorlar. Bu bizim sosyal haklarımızı almak demek olacak. Bizi kolaylıkla şirkete geçirip geçtiğimizde de haklarımızı almış olacaklar. 3 aylık çıkışlar şeklinde çalışmayı önerdiler ama biz kabul etmedik. Sözleşme biter bitmez yeniden sözleşme yapacağımızın sözü verildiği halde, hiç kimseye dokunmayacağız denildiği halde işten atıldık. Bu 144 değil ki, bizden önce çıkışı alanlar da var. 144 kişiyi 5'le çarpın bir aile olarak düşünün. Binlerce insan çıkışta şu anda. Tabi bir yandan kendi yandaşları da Belediye'de işe başladı. Bizim Gazi Belediyesi'nin şirketi de var. Yüksek maaşla çalışan kendi taraftarları da şirkette çalışıyor. Seçimden sonra da orada işe başlayan insanlar da oldu. Orada çalışan insanlardan yüksek maaşla çalışanlar var. Biz bu şirketten farklı belediyenin sözleşmeli personeliyiz. Kamu işçisiyiz yani.

-Eylemlerinizi ne zamana kadar devam ettireceksiniz?

A. A. Gümüştas: Biz eylemlerimize

sonuna kadar devam edeceğiz. Mahkeme-miz 17 Ocak'ta açıldı. Sonuç mahkemede belirlenecek. Başkan mahkeme kararına uyar mı? Uyacağımı düşünmüyoruz. Bizim işe iademizin davasını kazanacağımızı düşünüyoruz. Ama yine de reddederse o zaman da başka bir şekilde dava açacağız. Kamuyu zarara sokuyor bize tazminat ödeyerek. Bu şekilde de dava açarız yani bitmeyecek. Bununla da kalmayacak artık. Samsun'un sorunu olarak dile gelecek. Belediye-İş Sendikası'nın Belediye Başkanı ile de görüşmeleri oldu. Ama Belediye Başkanı düzgün bir cevap vermedi.

Yusuf Özdal: 144 işçinin çıkış kağıdı geldi. Hiçbir neden, hiçbir dayanak yok iken bizi işten attı. Bütün herkes burada mağdur, işten çıkarıldığımızdan beri dışardayız. Çoluk çocuğumuza ekmek götüremedik. Belediye'nin önünde bekliyoruz. Başkan da bize karşı konuşma yapmadı gelgit, gel-git kapının önünde dışardayız. Ben sizin işinize son verdim, böyle yaptım, şöyle yaptım hiçbir açıklama yapmadı.

-Belediye başkanı işten çıkartmayacağını sözünü vermiş miydi?

Bizi toplantıya almıştı. “Sizi işten çı-

kartmayacağım, ücretsiz izine tabii vereceğim” dedi. 15 günlük maaşımızı da aldı. Şimdi sözleşmeli işçi olanlar kapı dışarı edildi, çalışmayanlar, başkanın yandaşları devam ediyor. Bir de deniliyor ki mahkemeye verilirse tazminat alma hakkımız da gidiyormuş. Şu anda kimse tazminatlarını almış değil. Yağcılar içerde, iş yapanlar dışarda anlayacağımız.

Hamiyet Mırık: Benim eşim çöp arabasında çalışıyordu Gazi Belediyesi'nde. Çalışırken çöp arabasından düştü. Beyin kanaması geçirdi raporluydu. Raporu devam ederken tekme vurdular, işten atıldılar, eve çıkış kağıdı geldi. Şu anda ağır iş göremiyor, 6 tane can görüyor, evde yavan ekmeği görmeyenler var. 6 tane can ne yesin ne içsin? Eşimin adı Hüseyin Mırık. İşten atılmasında raporu dolmamışken çıkış kağıdı geldi eve. Raporlu kişi atılır mı? Ayın 15'inde bitiyor du raporu, ölümden döndü.

Yusuf Özdal: Belediye Başkanı Kaldırım'ın konuşmasını Samsun kanalları 1 saat gösteriyor. Biz her gün burada eylem yapıyoruz, on saniye bile göstermiyor bizi. Böyle bir kanun mu var? Başkanın kanal da satın aldı.

Baştarafı sayfa 32'de

Onlar tıpkı diğer şehitlerimiz gibi

canlarını halk savaşına armağan ederken, insanlığın kurtuluş yolunun nere-

de nasıl olması gerektiğinin, mütevazı yol göstericileri oldular. Tereddütlerin, sarsılmaların, şüphe ve kaygıların fazlaca yaşandığı bir süreçte Dersim şehitlerimiz devrim ve Parti bilincinin yenilmez gücü oldular. Bugün düşmandan, kitlelerden, yenilgilerden öğrenmek kadar şehitlerimizden, devrim tarihinden ve proletaryanın mücadele tarihinden de öğrenmek bir görevdir. Bugün onların devrim mücadelesinin her tarihi kesitinde oynadıkları role, taşıdıkları misyona yerine getirdikleri görevin ağırlığına, bunları yerine getirme tarzına ve niteliğine bakarak, onlardan öğreneceğiz. **Gerillalar Ölmez Yaşasın Halk Savaşı**" denildi.

Açıklamanın ardından Partizan Şehit ve Tutsak aileleri adına **Güzel Şahin** söz alarak; "şehitlerimizi anmak demek onların devrettiği bayrağı

daha yukarıya yükseltmek demektir. Onların bırakmış oldukları mavzerlere daha sıkı sarılmak demektir. Şehitlerimi anmak demek bedel ödeme ve ödetme bilincinde olmaktır. Sizler onların devrettiği bayrağı daha yükseklerle taşımalısınız. Hepinizi saygı ve sevgilerimle kucaklıyorum" diye konuştu. Ananın konuşması sırasında hep bir ağızdan "Anaların öfkesi katilleri boğacak" sloganı atıldı. Daha sonra şiirler ve marşlarla program devam etti. Başta Parti ve Ordu marşı olmak üzere çeşitli kavga marşları hep birlikte söylendi. Söylenen türkü ve marş aralarında sık sık "Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO TMLGB", "Umudun adı TKP/ML", "Savaş öğren ilerle gücümüz TMLGB" sloganları gur bir şekilde atıldı.

Onlar, kavgamızın yol göstericileri, aydınlık günlerin yapıtaşları oldular

ŞEHİTLERİMİZİN PRATİKLERİNDEN ÖĞRENELİM...

Şehitlerimizin bizler için önemi nedir, yaşam içinde bunu nasıl algılıyoruz? Sürdürdüğümüz Bağımsızlık, Halk Demokrasisi ve Komünizm mücadelesi içinde onların yaşamları, mücadele deneyimleri bizlerin rehberi olmalı; olumlu, olumsuz her pratiklerinden öğrenmeli ve bunu bulduğumuz her alanda yaşama geçirmeliyiz.

Hep söyleriz ya şehitlerimizi anmak, bir güne, bir ana sığmamalı. Onları yas tutarak, ağlayarak, anamayız biz. Bizlerin onları en iyi şekilde anması ancak ve ancak görevlerimize dört elle sarılarak, mücadeleyi bütün zor koşullara rağmen daha ileri sıçratarak olur.

Peki bunu nasıl yapacağız? Sürekli şehitlerimizden bahsederek, onların kahramanlıklarını, ne kadar eşsiz olduklarını anlatarak, onları en iyi bir şekilde anmış olmayız. Bu aslında onların, onların şahsında da bizlerin mücadelelerine bir haksızlık olur. Elbette şehitlerimizin kahramanlıklarını anlatacağız, deneyimlerini öğreneceğiz. Ama sadece bununla yetinmek onları ve mücadelemizi kavramamak olur.

Örneğin **Ahmet Muharrem Çiçek**'i anarken, değerlerini düşmana teslim etmemek için silahını kırmasını hep örnek alırız. Buradan yola çıkarak en küçük bir parti değerinin bile bizler için önemini, onları sahiplenmenin ve sonuna kadar savunmanın anlamını kavramaya/kavratmaya çalışmalıyız. Yine yenilgilerden nasıl zafere ulaşılacağını **Mehmet Zeki Şerit**'ten öğreniriz. Olumsuz bir pratiğin nasıl olumluğa evrildiğinin en iyi öğretmenlerinden birisi de **Emre Bilgin**'in yaşamıdır. Gözaltındaki tavrının olumsuzluğu üzerine bunu aşmak için adeta bir anka kuşu gibi kendini küllerinden yeniden yaratmanın adı olmuştur **Emre Bil-**

gin... Buradan da yaşam içinde düştüğümüz zaafılara teslim olmayı değil, onlarla mücadele etmeyi, onları kendimize olumsuz da olsa birer öğretmen yapmayı öğreniriz. Yine birçok şehidimiz bizlere en zor anlarda dahi davaya bağlılığın en güzel örneklerini sergilemişlerdir. Onların bizlere bıraktıkları mücadele deneyimleri bizler için en iyi öğretmen olmak durumunda. Ancak o zaman onların bıraktıkları değerleri layıkıyla savunabilir ve daha da ileriye taşıyabiliriz.

Yani bizler için onları anmak, kısaca MLM biliminin rehberliğinde sınıfsız ve sınırsız bir dünya özlemiyle yürüttüğümüz mücadelemizi daha da ileri taşımaktır. Bu çerçevede her yıl onları Ocak ayının son haftasında yaptığımız bir dizi etkinlikler ve eylemlerle anıyoruz.

Bu etkinlikler ille de belli kalıplara sığdırılarak yapılmamalı. Bu etkinlikler süreçle bağlantılandırılarak yapılsa daha da anlamlı olacaktır. Örneğin emperyalizmin işgal politikalarının işlendiği bir etkinlik ya da eylemin çalışmasında şehitlerimize vurgu yapmak, ya da yine güncel sorunlarımızı işleyen herhangi bir toplumsal eylemde onların deneyimlerini aktarmak da onları anmaktır aslında.

Bizler de bulunduğumuz her alanda görevlerimizi ne kadar iyi yerine getirir, sürekli kendimizi aşarak mücadelemizi daha da ilerilere taşırsak, bu aynı zamanda şehitlerimizin bizlere bıraktığı kavga bayrağını daha ileri taşımak olur ki, onları anmanın en iyi yolu da budur.

Bu bilinçle bu yıl da şehitlerimizi anmak, onların pratiklerinden öğrenmek amaçlı çeşitli alanlarda bir dizi etkinlikler yapılıyor.

Bu mücadelede şehit ailelerimizin

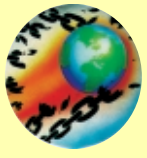
önemini, onların mücadelemizdeki yerini bir kez daha vurgulamak gerekiyor. Şehit ailelerimizin, sistemden en çok zarar gören, en çok bedel ödeyen kesimlerden olması bizler için ayrı bir öneme sahip olmasını da beraberinde getirmektedir. Onların bizlerin mücadelelerini sahiplenmeleri, kavgamızın omuzlayıcıları olmaları bizlerin onlarla ne kadar ilişki sürdürdüğümüze, onları mücadelemize ne kadar ortak edebildiğimize bağlıdır. Bu konuda çok iyi bir yerde olduğumuz söylenemez. Bu da bu alanda örgütlülüklerimizin gelişmesi, onları sadece şehit ve tutsak aileleri olarak göremek değil toplumun bütün kesimlerinde sorunları etrafında örgütlülüklere çekebildiğimiz oranda aşılacaktır.

Bu yıl da geçen yıllarda olduğu gibi şehit ailelerimiz ziyaret edildi/ediliyor. Yıllardır ezen ve ezilenler arasında sürdürülen bu kavgada nice yiğit oğul ve kızlar vermiş olan şehit ailelerimiz "Parti ve devrim şehitlerini anma haftası" için sürdürdüğümüz kampanyamız dahilinde ziyaret edilerek şehitlerimizin bizler için neyi ifade ettiği ve genel süreç üzerine sohbetler ediliyor.

Kimi eksiklik ve yetersizliklerimiz üzerine eleştiriler getiren ailelerimizle kurduğumuz sıcak diyaloglar, kavgayı nasıl daha da kitleselleştirmemiz gerektiği üzerine fikir alışverişine dönüşüyor. Eleştirilerini alarak onların da bizlerin yanında olmasının mücadelemizi daha da ileriye taşıyacağı üzerinde ortaklaşıyoruz. Elbette bu ancak her alandaki örgütlülüklerimizin daha da oturmasına, özelden de bu alandaki örgütlülüklerimizin kurumsallaşmasına bağlıdır.

Yine bu yıl da merkezi olarak yaptığımız mezar anması çeşitli semtlerden yaklaşık 200 kişinin katılımıyla gerçekleşti. Katılım beklenenin altında olmasına rağmen yürüyüş kortejinde okunan şiirlerde, atılan sloganlarda coşkunluk, şehitlerimizin bizlere bıraktığı mirası sahiplenmenin ve onu daha da ileri taşımanın kararlılığını içeriyordu. Özellikle son şehitlerimiz **Muharrem, Aşkın** ve **Cafer** yoldaşlarda somutlanan, davayı en zor şartlarda dahi daima ileri taşıma bilinci ve kararlılığı anmaya katılan tüm yüreklerde yerini buluyordu.

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD.
ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışları Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayimcilik@superonline.com

BÜROLAR

♦ KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
♦ ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
♦ İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
♦ MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
♦ BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
♦ SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT:6 NO: 9, TEL: (0362)435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
♦ MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT:1 NO: 47 MERSİN
♦ AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Sınırlı bir yaşamı, sınırsız bir davaya

adayanlara bin selam!

Bugün düşmandan, kitlelerden, yenilgilerden öğrenmek kadar şehitlerimizden, devrim tarihinden ve proletaryanın mücadele tarihinden de öğrenmek bir görevdir.

şehitleri ölümsüzdür”, “**Dersim şehitleri ölümsüzdür**”, “İbrahim’den Mehmet’e selam olsun Partiye” sloganları kitle tarafından gür bir şekilde atıldı. Mezarlık içinde de devam eden yürüyüş Proletarya Partisi 4. Genel Sekreteri **Mehmet Demirdağ**’ın mezarı başında son buldu. Mezar başında toplanan kitle, komünizm ve devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı du-

taryasının Kararlı önderlerinden **Rosa Luxemburg** ve **Karl Liebnicht**’i Ocak ayında kaybettik. TKP’nin önderi ve kadroları olan **Mustafa Suphi** ve **14 yoldaşı** Faşist Kemalist diktatörlük tarafından Ocak ayında katledildi. Yine, Ocak’ta kaybettik **Meral Yakar**’ı, **Ali Haydar Yıldız**’ı. Ve Komünist Önder **KAYPAKKAYA** yoldaşı Ocak’ta düşmanın eline esir düştü. Bundardır ki tüm Partizanlar için Ocak ayının ayrı bir önemi vardır.

Şehitlerimiz büyük bir devrimci cüret ve sarsılmaz bir inançla yaşamalarını devrime armağan ettiler. Onlar, özgür geleceği yaratma kavgasında sınıf düşmanlarımızdan hesap sorma bilincimizi güçlendirdiler. Ve onlar, devrimci savaşımı geliştirme mücadelesinde ölümsüzleşerek, komünizmin yüce bayrağını devrettiler bizlere. Onlar bizi var eden, geliştirip bugünlere taşıyan, devrimimizin teorisi ve siyasi hattımızın bütünleşen diyalektiğidir. Proletaryanın, kendiliğinden olan gücü kendisi için bir güce dönüştürme silahı onun devrimci karakteridir. Kitlelerin edilgen gücünü aktif bir güce, devrimi örgütleme ve gerçekleştirme gücüne dönüştürmenin silahı da MLM’dir. Devrim teorisi ve insanlığın kurtuluş bilimi olan MLM bilimiyle ve onun örgütlü ve öncü gücü olan Komünist Parti ile kitlelerin yenilmez gücü birleşip, örgütlenip harekete geçtiği zaman toplumsal değişim kaçınılmaz olarak proletaryanın lehine olacaktır.

Devrim saflarında yılmınlığın umutsuzluğun, karamsarlığın, güvensizliğin fazlaca olduğu bir süreçte feda ruhunun da yükseltilmesi bir o kadar önemlidir. Fedakarlığın bedel ödeme, bedel ödetmenin bilinci ve inancı Dersim topraklarında bir kez daha şehitlerimiz şahsında cisimleşti, gerçek oldu. Bugün Dersim topraklarında şehit düşen **Muharrem Yiğitsoy**, **Aşkın Günel** ve **Cafer Kara** yoldaşlarımız her türden tasfiyeciliğe karşı namuslu bir militan duruş oldular. Onlar, yılmınlığa, kaçınınlığa, karamsarlığa karşı devrim ve Parti bilincinin kararlı militanları oldular. *Devamı Sayfa 31’de*

Spartaküs yaktı ilk ateşi; “**Kardeşlerim, bizler insanız ve insan gibi yaşayamayacaksak, insanca ölmeliyiz**” dedi. Ve tarihin bağı o günden sonra sancıyla kıvrılmaya başladı. Spartaküs’ten bugüne devralınan bu ateş, ülkemizde **Mustafa Suphi**’lerden, **İbrahim**’lerden, **Deniz**’lerden, **Mahir**’lerden, **Mazlum**’lardan, **Muharrem**’lerden, **Aşkın**’lardan, **Cafer**’lerden ve ismini sayamayacağımız nice devrim şehidinden günümüze kadar yanmakta, işçi, köylü ve emekçi kitlelere yol göstermeye devam etmektedir.

Şehitleri anlamak, onların bize miras olarak bıraktıkları her mevziyi bir sonraki mevziye kavuşturmak ve bu ilerleyişi iktidarı alana kadar kesintisiz bir şekilde sürdürmektir.

Sınıf mücadelesinde devrim perspektifine sahip olanlar; şehitleri anmanın onlara ağıt yakmak demek olmadığını göstererek, aksine ağıt ve kahramanlık öykülerine sığınmadan uğruna feda oldukları Proletarya Partisi’nin politikalarını halka ve çeşitli bedeller ödeyen şehit ailelerine götürmek, şehit ailelerini sadece şehit kavramına hapsetmemekle politik bir yaklaşım sergilemiş olacaklardır.

Proletarya Partisi 1978 yılında yapmış olduğu 1. Konferansı’nda aldığı kararda şehitleri tek tek anmanın mümkün olmayacağını öngörerek Ocak ayının son haftasını “**Parti ve Devrim Şehitleri Haftası**” olarak ilan etmiş ve şehitleri anmayı bir kampanya temelinde ele almıştır. Ve her yıl Ocak ayının son haftasında bütün alanlarda şehitlerimizin pratiklerinden öğrenme, mücadeleyi

daha ileriye sıçratma amacıyla çeşitli etkinlikler, eylemlilikler gerçekleştirilmektedir.

Bu etkinliklerden bir tanesi de 23 Ocak 2005 tarihinde Sarıgazi Mezarlığı’nda gerçekleştirildi. Saat 14:00’de Mezarlık dışında (Aşağı Mezarlıkta) oluşturulan kortejlerle yürüyüşe geçildi. Yürüyüş kolunun en önünde şehit ve tutsak aileleri “**Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri**” pankartıyla yer alırken, ardından bütün kitle “**Komünizm ve Devrim Şehitleri Ölümsüzdür**” PARTIZAN imzalı pankartla yürüyüş kolunda yerini aldı. Proletarya Partisi saflarında ve devrim için mücadele ederken ölümsüzleşen şehitlerin resimlerinin bulunduğu dövizlerin, **Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik** flamlalarının taşındığı yürüyüş esnasında sık sık “**Marx, Lenin, Mao önderimiz İbo savaşıyor TİKKO**”, “**Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı**”, “**Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk ordusu TİKKO, TMLGB**”, “**Devrim**

ruşunda bulundu.

Yapılan saygı duruşunun ardından Partizan’ın komünizm ve devrim şehitleri anmasına ilişkin açıklaması okundu. Yapılan açıklamada; “Toplumlar ve devrimler tarihinde, sınıf savaşımının gelişimi ve niteliği açısından sürece damgasını vuran, sarsıcı ve tayin edici dönemler ve anlar vardır. Bu dönem ve anların sarsıcılığı ve etkisi sınıfların ve toplumların belleğinden silinmez, kalıcı izler bırakır. Bugünler izleri toplumların ve sınıfların dokusuna belirgin bir şekilde etki yapar. Ocak ayı da daha çok devrim ve komünizm uğruna hayatını proleter devrimlerin gelişimine adanmış birçok değerli şahsiyetin ölüm tarihini ifade etmesi açısından, diğer aylardan farklı kılınmış ve son haftası Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası olarak ilan edilmiştir. Proletarya biliminin usta teorisyeni ve eşsiz önderi, Ekim devriminin mimarı Lenin yoldaşı Ocak ayında kaybettik. Alman prole-